

FASHION STREET

THE ANNIVERSARY ISSUE · 2018 · SPECIAL EDITION

PALVIN
BARBARA

FACE TO FACE
WITH AN ICON

CSIPAK
PÉTER

THE FASHION
STREET STORY

Massimo Dutti

The Campaign Spring Summer 2018

Massimo Dutti

The Campaign Spring Summer 2018

FURLA

ITALY 1927

FURLA.COM | #thefurlasociety

BOSS

HUGO BOSS

Budapest BOSS Store Deák Ferenc 15.

Tíz év. Egyszerre tűnik egy szempillantásnak és örökkévalóságnak, fáradtságos munkának és a leginspirálóbb szárnyalásnak, hatalmas változásnak és boldog célba érésnek. Nehéz egyetlen vagy akár több ezer szóban összefoglalni a Fashion Street első évtizedét, mely kéz a kézben fonódott össze a saját elmúlt tíz évemmel is. Ez az álom, ez a közel húsz éve megálmodott vízió pedig nem jöhetett volna létre azok nélkül az emberek és szervezetek nélkül, akiknek ezúton szeretnék a legmélyebb köszönetet mondani.

Elsőként szeretném megköszönni Viktóriának; annak az embernek, aki nélkül mindez nem sikerülhetett volna. Habár útjaink azóta különváltak, mégis hálás vagyok, amiért a kezdetektől úgy inspirált, ahogy egy költőt a műsája az álmaim megvalósításában, és életem legnehezebb pillanataiban is ott volt mellettem. Viktória mellett örök hálával tartozom a fiamnak szeretetért és támogatásért; nélkülük nem lehettem volna sikeres és nem tudtam volna mindazt elérni, amit eddigi pályafutásom során megvalósítottam. Hálával tartozom a nagyszüleimnek, akiketől megtanultam a munka becsületét és azt, hogy soha nem szabad feladni. Sokat gondolok rájuk. Hiányoztok. Köszönöm a szüleimnek és a családomnak, hogy türelmesek voltak velem akkor is, amikor nehéz volt annak maradni, és amiért akkor is támogattak, amikor nehéz volt támogatni. Nagyon szeretlek benneteket.

Örök hálával és köszönettel tartozom az én Tesómnak, aki életem legnehezebb pillanataiban mindig ott állt mellettem és fáradhatatlanul támogatott. Köszönöm a legjobb barátainak is; ha ezeket a sorokat olvassátok, pontosan tudjátok, hogy kik vagytok, és azt, hogy mit jelentetek nekem. Az életem legnehezebb szakaszában is mellettem álltatok és támogattatok, ezért a legnagyobb hálával és szeretettel gondolok rátok.

A Fashion Street sikeréhez elengedhetetlen volt Dr. Ruttkai Tamás, Dr. Marczel Ágnes, Dr. Stramszky-Nagy Márta, valamint a Ruttkai-Marczel-Ruttkai Ügyvédi Iroda valamennyi kollégájának áldozatos, fáradhatatlan és mindig tökéletes minőségű jogi munkája, amiért nagyon hálás vagyok. Köszönet Bergmann Péternek, Bergmann Erzsinek és a Bergmann Könyvelő Irodának a mindig tökéletes könyvelési munkáért, és a mindig bölcs jó tanácsokért. Soproni Szabó Attilának, Dr. Eigner Évának és az Ödenburger mérnöki irodának örökké hálás

Köszönetnyilvánítás

ACKNOWLEDGMENTS

vagyok a kreatív tervezésért. Kiemelném Bor Ferenc művészettörténész és a Hild-Ybl Alapítvány áldozatos munkáját is; rendíthetetlen kitartásuk és építészeti kutatómunkájuk nélkül nem állíthattuk volna vissza eredeti állapotukra az utca varázslatos homlokzatait. Hálával gondolok Erick van Egeraatra a Deák Palota fantasztikus építészeti terveierért. Köszönet illeti Dr. Vincze Zoltánt, aki jelen volt a gondolat megszületésénél, és kreatív jogi munkájával a kezdetektől segítő jobbot nyújtott.

Köszönetet mondok Szabó Viktóriának és a Cushman & Wakefield retail és office csapatának, amiért az elmúlt 15 évben a Fashion Street kizárólagos ingatlanácsadójaként segítettek létrehozni a malátható, kiváló bérleti portfóliót. Köszönetet mondok az UniCredit Banknak, akik 15 évig kiváló partnereim voltak, és az első pillanattól támogatták az elképzeléseimet, valamint a Belváros-Lipótváros V. Kerület Önkormányzatának, amely a kezdetektől segítette a projekt megvalósulását.

Köszönettel tartozom továbbá Dr. Balázs Lászlónak a mindig kifogástalanul precíz és bölcs cégvezetésért, Kertész Dánielnek a fáradhatatlanul és tökéletesen végzett ingatlankezelési munkáért, Veréb Petrának és Braun Brigittának a mindig pontos számokért, Elekes Andrásnak a mindig kreatív és tökéletes műszaki megoldásokért, valamint Filipesei Mirandellának a végtelenül precíz és odaadó asszisztenciáért, Göbl Johannának a kreatív ötletekért és mindig fáradhatatlan humoráért, Kis Dalmának és Jurenka Richardnak a sok figyelmességért, a fiamnak, Ifj. Csipak Péternek a bátor újításokért, melyekkel sokat tett hozzá a Fashion Street ma látható kommunikációjához és Ilias Manoukasnak fáradhatatlan precizitásáért és szakértelméért. És végül, de nem utolsósorban köszönöm minden egyes kollégám támogatását és kitartását is, akik az elmúlt években elkísértek ezen a hosszú, rögös, fáradságos, de nagyon szép úton. Köszönöm nektek.

Ha név szerint nem is tudok mindenkit felsorolni, szeretném, ha mindannyian tudnák, hogy most is mély hálával gondolok rájuk és nekik is büszkeséggel és szeretettel ajánlom ezt a magazint, melybe annyi energiát fektettünk.

Ahogy neked is, kedves olvasó, aki most a kezdedben tartod a magazint és remélem, hogy

épp ugyanolyan lelkesedéssel veted bele magad ebbe a különleges, jubileumi kiadványba, mint amellyel mi létrehoztuk.

Ten years. It feels as though it flew by in a single second, yet it also feels like forever, it was hard work and the most inspiring flow, a huge change and a happy accomplishment at the same time. It has been so strongly intertwined with the last ten years of my own life that I find it difficult to summarize the first decade of Fashion Street in a thousand words let alone a single one. Thus I would like to express my deepest gratitude to the people and organizations without whom this dream and the vision I had for the Street almost twenty years ago could never have been fulfilled.

First of all, I would like to thank Viktória, the person without whom all of this could not have happened. We may have gone on our separate ways since then, I am still grateful to her. She inspired me to fulfil my dreams as a muse would inspire a poet and she stood beside me during the hardest moments of my life. Aside Viktória, I am eternally grateful for my son for his love and support. Without them I wouldn't have been successful and wouldn't have been able to accomplish all the milestones in my career. I am thankful for my grandparents who taught me to appreciate work and never to give up. To this very day I miss you and think of you fondly. I thank my parents and my family for their patience and support even when it must have been difficult. I love all of you dearly.

I would like to express my endless gratitude to my Brother, who stood by me during the most difficult moments of my life, tirelessly supporting me. And I would like to thank each and every one of my best friends: when you read these lines, you know exactly who I'm thinking of and how much you all mean to me. You supported me in the most difficult period of my life, and for that I cannot thank and love all of you enough.

The success of Fashion Street wouldn't have been achieved without my friend and lawyer, Tamás Ruttkai as well as Ágnes Marczel, Márta Stramszky-Nagy, and the staff of RMR Law Firm. I am grateful for their steadfast, determined and always perfectly professional legal work. I thank Péter Bergmann, Erzsébet Bergmann and the Bergmann Accounting Office Ltd. for always excelling in accountancy.

For the wisest of advices and the creative plannings I thank Attila Soproni Szabó, Éva Eigner and the Ödenburger Architecture Firm. I would like to express my appreciation to art historian Ferenc Bor and the Hild-Ybl foundation for their devoted work; without their uncompromising determination we could not have restored the magical facades of the street to their original state. I'm thankful to Erick Van Egeraat for the astonishing architectural plans of Deák Palace. I thank Zoltán Vince, who was present at the birthing of this vision and always gave an aiding hand with his creative legal work.

I thank Viktória Szabó and the retail and office team of Cushman & Wakefield for their tireless efforts: as our exclusive real estate advisors they have been filling Fashion Street with newer and newer, bigger and bigger global brands for the past 15 years. I thank UniCredit Bank, for being my partner for 15 years, supporting my vision from the start even in the most difficult of situations. I'm thankful for the Government of District V Belváros-Lipótváros: they have been helpful from the beginning in the realisation of this projects.

I owe a debt of gratitude to László Balázs for his impeccable and perfect leadership, to Dániel Kertész for his tireless and thorough property management, to Petra Veréb and Brigitta Braun for the always exact numbers and to András Elekes for his exquisite engineering solutions, to Mirandella Filipcse for her impeccably accurate assistance, to Johanna Göbl for creative ideas and her never-ending humour, to Dalma Kis and Richard Jurenka for their attentiveness, to my son, Péter Csipak Jr. for his courageous innovations, which were crucial for the communication of Fashion Street and to Ilias Manoukas for his tireless exactitude and professional inputs. And last, but not least, I would like to thank all the support and determination of my colleagues, who have been accompanying me in this long and hard, but nonetheless mighty fine path. I thank you all.

As to you dear reader, who is holding this magazine in your hands right now. I truly hope that you will dive into this special, jubilee publication with the same enthusiasm as we did when creating it.

Szeretettel / With love,
Péter Csipak

WHAT I TALK ABOUT WHEN I TALK ABOUT CELEBRATION

Miről beszélek, amikor ünnepről beszélek

2018-ban, a Fashion Street ünnepélyes átadásának tizedik évfordulójának évében úgy döntöttünk, hogy egy exkluzív, jubileumi lapszámmal ünnepeljük meg ezt az elmúlt tíz csodálatos évet a divat utcájában. Éppen ezért számtalan embert kérdeztem az elmúlt időszakban arról, mit jelent számára az ünnep. És ugyanennyi oszthatatlan választ kaptam.

Dátumokhoz ragaszkodást, mert lehet rá építeni. A pillanatnyi örömeik megélését, és nem a szokásokat. Utazásokat. Hajeleresztést. Születésnapokat. Nagyon sok finom ételt. Nagyon sok nem finom stresszt. Az egymásra szánt időt. A kitartó munka gyümölcsét. A véletlen varázslatokat. És miközben ennyit kérdeztem másokat az ünnepekről, furcsa módon ennek a jubileumi lapszámnak a szerkesztése során saját magamnak sem tudtam úgy megválaszolni ezt a kérdést, hogy maradéktalanul elégedett legyek a válasszal. Pedig gondolkoztam rajta elég helyen és eleget. Töprengtem rajta, miközben interjút gépeltem egy Canal Grandéra néző velencei szállás teraszán. Eszembe jutott, mikor két telefonos forródrót között átautóztam Nizzából Monacóba; tünődtem rajta a ravennai tengerparton és a Comói-tó fölött ugyanúgy, ahogy a Fashion Streeten is egy hosszú munkanapból még hosszabb munkaéjszakába átvezető Aperol Spritz fölött.

De most már tudom. Számomra az ünnep: hála. Az igazi ünnep hála, és az igazi hála ünnep. Feszült vagyok, mert a munkámban nem minden megy úgy, ahogy szeretném? Hálás vagyok, hogy egy ilyen munka közben panaszkozhatok. Csipkelődünk egy ebédnél a családdal? Hálás vagyok, hogy van kivel csipkelődni – és a végén úgymint mindenki jóllakik. Minden örömben és szomorúságban megélt perc ugyanazt a háladást hordozza magában, ha az ünnepet igazán és mélyen képesek vagyunk annak legtisztább módján átélni.

Mikor ezeket a sorokat írom, még nem tartom a kezemben ezt a magazint – de már most hálás vagyok érte. Címlapunkon köszönhetjük és nagy főszerkesztői interjúban ismerhetjük meg a leghíresebb magyar topmodell és divatikon, Palvin Barbit. Csipak Pétertől, az utca megálmodójától megtudhatjuk, a kormos és elhagyatott házakból hogyan épült fel 18 évvel ezelőtt a Fashion Street; időgéphe ültetett szerzőnk pedig évszázadokkal korábbra (és későbbre!) kalauzol el minket a Franz Deák Gassén. Magyarország legkedveltebb közszereplőit, csakúgy, mint Kiss Tibit, Weisz Fannit, Pásztor Annát vagy épp Baji Balázst egy-egy ínycsiklandó torta mellett kérdeztük sok egyéb mellett az ünnepekről. És nem lennének fashion magazin, ha nem hoztunk volna össze két teljesen különböző hangulatú, de egyformán vibráló, energikus és extravagáns divatanyagot az ország legnevesebb fotográfusainak közreműködésével.

És habár még nem tudom, mit hoz a következő tíz év a Fashion Street számára, de egy dologban biztos vagyok: azt is ugyanolyan lelkesedéssel fogjuk megünnepelni, mint az első születésnapunkat.

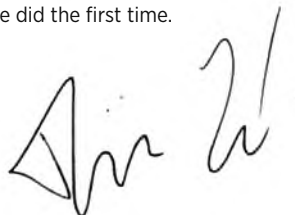
2018 marks the 10th anniversary of the official inauguration of Fashion Street. Therefore, we decided to celebrate this wonderful decade with an exclusive, jubilee publication. In the past few months, I have asked countless people what celebration means to them —and I have received just as many disparate answers; attachments to dates because they are dependable; prioritising joyful experiences over traditions; travels; letting your hair down; birthdays; lots of delicious food; lots of not so delicious stress; time spent with each other; the fruits of hard labour; and accidental magical moments.

And yet, despite asking others about celebrations, I could not find an answer to this question that I found fully satisfying while editing this jubilee publication. I thought about it many times, in many different places. I mulled it over whilst typing an interview on the terrace of my hotel room, which overlooked the Canal Grande in Venice. It was on my mind between two phone calls when I travelled from Nice to Monaco. I pondered it on the beaches of Ravenna and above Lake Como, too. As did I between the interstices of Fashion Street, holding the Aperol Spritz that turns a long work day into an even longer work night.

But now I understand. For me celebration is gratitude. A true celebration is gratitude and true gratitude is a celebration. Am I tense because not everything is going as planned at work? I am grateful that I have a chance to complain about work like this. Are we teasing each other at the family lunch table? I am grateful to have somebody to tease – and sooner or later, everybody will be satiated anyway. Every minute spent in sorrow or happiness carries the same gratitude within, if we can truly and deeply experience celebrations in their purest form.

When writing these lines, I do not yet hold this magazine in my hands – but I am already grateful for it. The most famous Hungarian top model and fashion icon, Barbi Palvin, greets you on our cover, and you can get to know her in our editorial interview. From Péter Csipak, the visionary behind this street, you can learn how sooty and abandoned buildings turned into Fashion Street 18 years ago; and our time traveller journalist guides you centuries into the past (and the future!) on Franz Deák Gasse. Under the enjoyment of a delicious slice of cake, we asked some of the most popular Hungarian celebrities — such as Tibi Kiss, Fanni Weisz, Anna Pásztor or Balázs Baji — about celebrations, among other things. And we wouldn't be a fashion magazine if we hadn't produced two completely different, yet equally vibrating, energetic, and extravagant fashion shoots, with contributions from the most prominent photographers in Hungary.

And although I do not know what the next ten years will hold for Fashion Street, I'm sure of one thing: we will celebrate it with the same enthusiasm as we did the first time.

Tillinger Zsófi
Főszerkesztő Editor-in-Chief

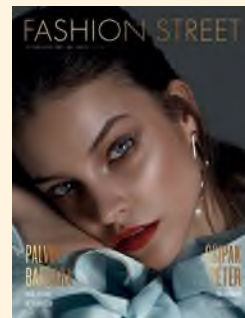
Tillinger Zsófi
Főszerkesztő
Editor-in-Chief

Tábori-Simon José
Grafikai tervezés
Graphic Design

Göbl Johanna
Marketing koordinátor
Marketing Coordinator

THE ANNIVERSARY ISSUE · 2018

A Fashion Street Magazin
a Fashion Street hivatalos márkamagazinja.
Fashion Street magazine
is the official brand magazine of Fashion Street.

Főszerkesztő *Editor-in-Chief*
Tillinger Zsófi

Grafikai tervezés *Graphic Design*
Tábori-Simon José | Simon Says

Marketing koordinátor *Marketing Coordinator*
Göbl Johanna

Közreműködők *Contributors*

Izing Róbert, Molnár Fruzsina, Varga Bálint, Balla Sándor,
Vincze Dóra, Ajkai Dávid, Ajkai Mónika, Oleg Borisuk,
Trunkó Bálint, Dömök-Noel Szilveszter, Viktor Taranenko,
Csík Melinda, Titkos Bernadett, The Four, Glaser Mária,
Bognár Hajnalka, Tauz Nóra, Szelecsényi Rita, Véger Fibi,
Árpa Karolin, Varga Magdolna, Nagyvárad Mercédesz,
Varga Anita, Horvát Ottó, Pásztor László, Bozó Csongor,
Tóth István, Gosztom Gergő, Polhodzik Ádám

Köszönjük továbbá *Thanks to*
Icon Model Management, Attractive Models, Roster, Visage,
Wam Models, Facemodels, Avantage Models, Addictedtomodels,
PropClub, Gundel Étterem, Nándori cukrászda, Arioso,
Kreinbacher Birtok, Fortepan, Unsplash

Fordítás *Translation*
Juhos Katalin
Csizmadia Krisztina

Nyelvi lektorok *Proofreaders*
Josephine Baan
Lili Huston-Herterich
Balla Sándor

Kiadó *Publisher*
Fashion Street Kft.
Fashion Street, Deák Palota,
1052 Budapest, Deák Ferenc u. 15.

Hirdetésfelvétel *Advertising*
e-mail: magazin@fashionstreet.hu
telefon: + 36 1 411 2676

Nyomdai kivitelezés *Printing*
Keskeny Nyomda

Kapcsolat *Contact*
e-mail: magazin@fashionstreet.hu

fashionstreet.hu

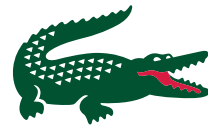
CONTENTS

tartalom

- 8 Köszönetnyilvánítás *Acknowledgments*
- 10 Főszerkesztői előszó *Editor's Letter*
- 16 10 év, 10 ember, 10 torta *10 Years, 10 People, 10 Cakes*
- 44 Az ördög fast fashion-t visel *The Devil Wears Fast Fashion*
- 52 12 dühös embertől a Porsche-nénin át a legszebb divatutcáig
– Interjú Csipak Péterrel *From Twelve Angry Men through the
Porsche-grandma to an Impeccable High-street – Interview
with Péter Csipak*
- 78 *Symposium*
- 104 Te mennyire vagy sisu? A finn életfilozófia nyomában
How Sisu Are You? In Search of the Finnish Philosophy of Life
- 110 Franz Deák Gassétól a Divat utcáig – A tíz éves Fashion Street 229 éve
*From Franz Deák Gasse to Fashion Street – A 229 Years
Time Travel Story*
- 134 Fashion Street X. - Formula 1 Mercedes-Benz VIP Party
*A Fashion Street, a Mercedes-Benz és a Tommy Hilfiger
jubileumi VIP-partija*
- 144 #REALBARBARAPALVIN – Interjú egy ikonnal *The Story of an Icon*
- 162 Hat pazar kozmetikum, mellyel egész évben garantált a ragyogás
Be Glamorous Year-round with Six Magnificent Cosmetics
- 164 Örömmünnep, avagy az ünnep öröme *Joyful Holiday or Holiday Joy?*
- 170 *Le Grand Prix*
- 187 Üzletlista *Shopping list*

LACOSTE

LIFE IS A BEAUTIFUL SPORT
SINCE 1933

OFFICE SHOES

LACOSTE

CALVIN KLEIN

TOMMY HILFIGER
FOOTWEAR

BIRKENSTOCK

TOMS

One for One

GANT
FOOTWEAR

SPRING
20 X 18
SUMMER

MY LACOSTE SUMMER

LACOSTE

10 YEARS, 10 PEOPLE, 10 CAKES

10 év, 10 ember, 10 torta

szöveg *text by* **Tillinger Zsófi**

fotó *photography* **Ajkai Dávid**

styling **TheFour**

smink és haj *make up and hair* **Tauz Nóra, Szelecsényi Rita, Titkos Bernadett, Véger Fibi**

torta *cake* **Nándori cukrászda**

„AZ ÜNNEP A KÜLÖNBÖZÉS. AZ ÜNNEP A MÉLY ÉS VARÁZSOS RENDELYGÉS” – ÍRTA BÖLCS BELELÁTÁSSAL MÁRAI SÁNDOR, MI PEDIG A KÖLTŐI GONDOLAT NYOMÁN FELKÉRTÜNK TÍZ KÜLÖNBÖZŐ ÉS VARÁZSLATOSAN RENDELYGŐ EMBERT, HOGY OSSZA MEG VELÜNK GONDOLATAIT AZ ÉLETRŐL, SIKEREKRŐL, INSPIRÁCIÓRÓL, ÉRTÉKEKRŐL – ÉS AZ ÜNNEPEKRŐL. LEGYEN AZ SZÍNÉSZ, DALSZERZŐ, SPORTOLÓ, SÉF, DIVATTERVEZŐ, IRODALMÁR, KÖZISMERT MÉDIASZEMÉLYISÉG VAGY ÉPP KOREOGRÁFUS, VAN EGY KÖZÖS VONÁSUK: IMÁDJÁK, AMIT CSINÁLNAK, ÉS AKÁRMILYEN MAGASRA JUTOTTAK IS AZ ÉLETBEN, MINDEGYIKÜJÜKET MEG TUD IHLETNI EGY ÍNYCSIKLANDÓ TORTA!

“CELEBRATION IS SPECIALTY. CELEBRATION IS A DEEP AND MAGICAL UNCOMMONNESS”, WROTE HUNGARIAN POET SÁNDOR MÁRAI WISELY. UPON THIS POETIC THOUGHT, WE ASKED TEN MAGICALLY UNCOMMON PEOPLE TO SHARE THEIR THOUGHTS ABOUT LIFE, SUCCESS, INSPIRATION, VALUES – AND HOLIDAYS. WHETHER AN ACTOR, SONGWRITER, ATHLETE, CHEF, FASHION DESIGNER, LITERARY CRITIC, WELL-KNOWN MEDIA PERSONALITY, OR A CHOREOGRAPHER, THEY ALL HAVE ONE COMMON FEATURE: THEY ADMIRE WHAT THEY DO AND WHAT THEY HAVE ACHIEVED IN THEIR LIVES. AND NOT TO MENTION: ALL OF THEM CAN BE INSPIRED BY A DELICIOUS CAKE!

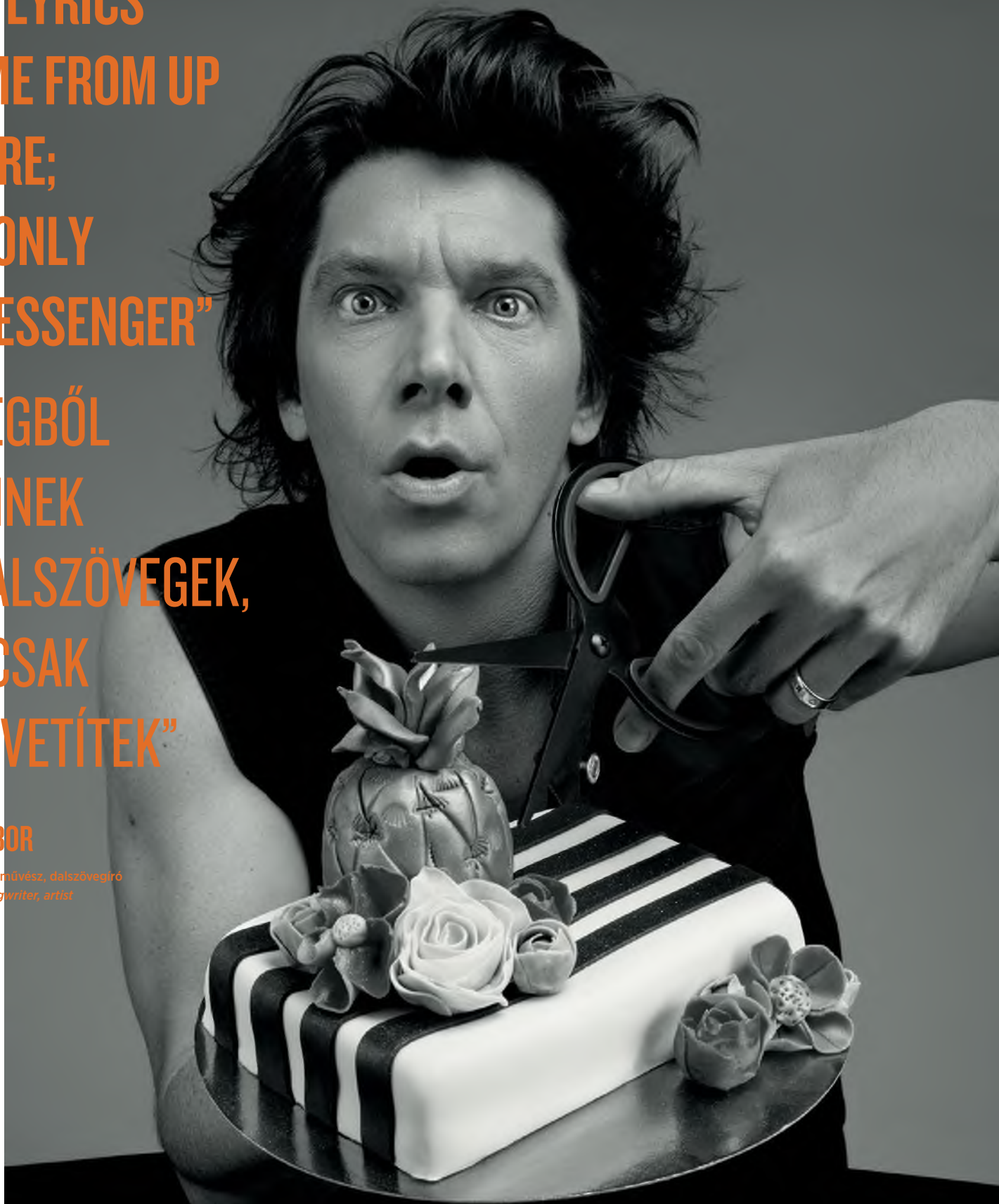

“THE LYRICS
COME FROM UP
THERE;
I’M ONLY
A MESSENGER”

„AZ ÉGBŐL
JÖNNEK
A DALSZÖVEGEK,
ÉN CSAK
KÖZVETÍTEK”

KISS TIBOR

zenész, képzőművész, dalszövegíró
musician, songwriter, artist

Tavalyelőtt lett 25 éves a Quimby. Leültetek egy kicsit elgondolkozni ennél a jubileumnál arról, mit értetek el idáig?

Elsősorban azzal foglalkozunk, hogy merre tovább. A zenekarban egy irányba állnak a vektorok: csak olyat csinálunk, ami mind a hatunknak működik. Egy biztos: úgy szeretnénk továbbmenni, hogy minden belülről fakadjon és mindannyiunkat izgalomban tartson.

A gimisek éneklnek még dajdanozva a dalaitokat? Kik hallgatnak mostanában Quimbyt?

Nem csináltunk közvélemény-kutatást róla, de úgy látom, hogy... mindenki. Amellett, hogy van egy korunkbeli, 40 év körüli törzsgárdánk, a 8 éves-től a 80 évesig csatlakoznak hozzájuk; a gimisektől a könyvtárosnérikig.

„Inkább meghalok, mint hogy 45 évesen is a Satisfactiont énekeljem” – mondta Mick Jagger huszonevesen. Ő most épp 74 éves, és még mindig énekl a Satisfactiont. Te el tudod képzelni, hogy 74 évesen még színpadon legyél a Quimbyvel? Van szavatosságotok?

Zenéltni akármeddig lehet. Amíg be nem verik a koporsószőget. Ha önzonos, és valóban a zene a főszereplő, nem számít a kor. Viszont azt meg kell érezni, hogy milyen játszótérek állnak jól egy 30, 50 vagy 70 évesnek. Szóltunk is a haveroknak, hogy mondják meg, ha nagyon cikik leszünk: nem akkor lesznek jófejek, ha csöndben maradnak és nem jelzik nekünk, hogy fiúk, ezt már nem kéne.

Te magad milyen zenét hallgatsz?

Mindent, az utcazajtól Rahmanyinovig. Sokszor direkt nem hallgatok semmit: jobban szeretek olykor felületesen, háttérzeneként hallgatni valamit. Nagy kacatja van a fejemben. Gyakran azt érzem, egy átjáróház van odabent, temérdek ajtóval és ablakkal, melyek kinyílnak, azokon beröppen valami, majd gyorsan becsapódik az ajtó mögötte, nehogy elveszen. De kifejezetten szeretek egyetlen dalban elmerülni, magamévá tenni. Átjárom a dalt, és olykor akármilyen fárasztó is, a zenével fekszem, álmodok és kelek, hogy végül velejeig az enyém legyen.

Mi volt a legeksztatikusabb színpadi élményed?

Rengeteg volt, és ez nem is függ színpadtól; akár egy baráti kanapén zenélés is lehet – ha elkapjuk az energiát, ráülünk és suhanunk vele, az ekstázis. De a zenével kapcsolatos örömeim a legnagyobbak. A pompa, a tűzijáték és az extázis olyan szintje, mikor azt érzed, hogy nagyon sokan együtt vagytok a zene által: egyfajta cyber-barbár-ösközösséggé válunk a koncert során. Rituális élmény, törzsi varázslat. Ilyenkor öntudatlanul repül ki a kezemből a muzsika – ezt szeretem a legjobban.

Honnan jönnek a dalszövegeid?

Az égből. Én csak közvetítek. Az én érdemem talán annyi, hogy odafigyelek ezekre az üzenetekre. Habér elég kritikus vagyok magammal szemben, az ilyenfajta lázas állapotú dalírásnál előfordul, hogy én sem látom magamat tisztán.

Mit jelent számodra az ünnep?

Nem vagyok ráfeszülve a dátumokra: borzasztóan egyszerű, hétköznapi pillanatok válhatnak ünnepekké. Ebből rengeteg van az életemben, és épp azért ilyen ünnepien tökéletesek ezek a pillanatok, mert nem várja az ember.

Last year, legendary music band Quimby turned 25 years old. Upon this anniversary, did you have a moment to sit down and think about your achievements?

Primarily, we are focusing on where to go in the future. Vectors are in one direction in the band: we only do what works for all six of us. One thing is for sure: everything must come from our hearts and guts, and should keep us all excited.

Are high schoolers still chanting your songs? Who is listening to Quimby lately?

We haven't done a survey about it, but I think... everybody. Our regular group of fans that are our age, around 40, have been joined by fans from the ages of 8 to 80; from high schoolers to older librarian types.

„I'd rather be dead than sing Satisfaction when I'm 45” – said Mick Jagger in his 20s. He is 74 years old now and still sings Satisfaction. Can you imagine being on stage at the age of 74 with Quimby? Do you have an expiration date?

You can always play music, until you kick the bucket. If it is genuine and the music is really the protagonist, age doesn't matter. But you have to find out what kind of playing fields fit a 30, 50 or 70 year old. We have asked our friends to tell us if we become embarrassing: they won't be cool if they remain silent and don't tell us „hey guys, you shouldn't be doing this anymore.”

What kind of music do you listen to?

Everything from street noise to Rachmaninoff. Much of the time, I don't listen to anything on purpose: sometimes I prefer listening to something only as a background music. There's a lot of „junk noise” in my head. Sometimes I feel there is a gateway inside; large doors and windows open, things float through and they quickly snap closed to avoid losing these things. But I also love to immerse myself in a single song, to embrace it. I absorb the song and sometimes, no matter how tired I am, I go to sleep with the music so it enters my dreams and eventually, I can embrace it completely.

What was your most ecstatic stage experience?

There has been plenty of ecstatic experiences, and they don't even depend on the stage; it can be a spontaneous jam session on a friend's couch – if we catch the vibe, hold onto it and ride along with it, that is ecstasy. Music-related pleasures are the greatest. It is a level of splendor, fireworks and ecstasy when you feel that many of you are together through music: we can become a kind of cyber-barbarian-prehistoric community during a concert. It's a ritualistic experience, a tribal spell. In these moments, music emits from my hands and throat unconsciously – this is what I like the most.

Where do your lyrics come from?

From the heavens, from up there. I'm just conveying them. My only credit, perhaps, is that I am listening to these messages. Although I'm quite critical of myself, during this kind of feverish songwriting process, I can't even see myself clearly.

What does holiday mean to you?

I'm not bothered about the dates: very simple, casual moments can be a celebration too. There are a lot of these in my life, and these moments are perfect because they are truly unexpected.

“I LOVE
PLAYING
ROLES
UNEXPECTED
OF ME”

„IMÁDOK
OLYANOKAT
JÁTSZANI,
AKIKET NEM
NÉZNEK KI
BELŐLEM”

TENKI RÉKA

Jászai Mari-díjas színésznő
Jászai Mari Award-winning actress

Hogyan élted meg az Oscar-díjra jelölt, Arany Medve-díjas *Testről és lélekről* sikerét?

Nagyon hálás vagyok érte. Bámulatos érzés és hatalmas büszkeség, hogy egy ilyen utat bejárt magyar produkcióban szerepelhettem.

Milyen szerepeket alakítasz a legszívesebben?

Különösen szeretek olyan karaktereket játszani, amelyeknél nem egyértelmű, hogy nekem kellene játszanom. Például borzasztóan szerettem a *Csak színház és más semmiben* az elviselhetetlen, iszonyúan gonosz jelmeztervező karakterét. Imádtam őt alakítani, ahogy a *Testről és lélekről* pszichológusnőjét is, aki egyáltalán nem olyan, mint én. Ezekben a szerepekben nagyon jó megmutatni, hogy akár ezt is meg tudom csinálni.

Ha ennyire mások a kedvenc szerepeid, mint te, hogyan építkezel magadból egy karakter megformálásakor?

Magamból fogalmazom meg a szerepeimet, még akkor is, ha nem olyanok, mint én. Másféle tulajdonságokra helyezem ilyenkor a hangsúlyt. Például a számító és kegyetlen jelmeztervező, Edit karakterét azért is élveztem annyira, mert mindenféle viselkedést, illemet és jómodort félrerakva kimondhattam: utállak.

Milyen embernek tartod magad?

Érzékeny vagyok és kitartó, emellett maximalista önmagammal szemben. Addig csinálom valamit, amíg a legjobb nem lesz – és imádhatta mindenki, lehetett teljesen pozitív visszhangja az alakításomnak, az sem érdekel, ha nem vagyok elégedett és nem érzem azt, hogy mindent megtettem. Merni kell tenni; nem szoktam a víz partján ácsorogni: általában elsőre beleugrom a medencébe, mindegy, milyen mély vagy hideg a víz. A közönséget nem figyelem; a belső rendszer érdekel.

Hogyan töltödsz fel?

Utazással és teljes otthonmaradással. Egyrészt borzasztóan inspiráló számomra, hogy más kultúrákat tapasztaljak meg és kikerüljek a komfortzónámból. Amikor viszont nem utazom, akkor csodálatosan jó a kertben olvasgatni vagy épp sétálgatni a kutyánkkal. A komfortzónán belül és kívül is teljesen fel tudok töltődni.

Mit jelent számodra az ünnep?

Nagyon örülök az úgymond erőszakos időpontoknak, amelyeket muszáj betartani és nem lehet lemondani. Mivel annyi minden történik egész évben, ami miatt nem tudunk eleget egymással foglalkozni, kifejezetten örülök a dátumoknak és a hagyományoknak: beírom a naptáramba, készülök rájuk, emiatt pedig azon az adott napon csakis ott és azokkal szeretnék lenni, akik igazán fontosak.

How did you feel about the success of the Golden Bear Prize-winner and Oscar-nominated film *On Body and Soul*?

I am very grateful for it. It is an amazing feeling and I feel a great pride that I could take part in a Hungarian production that covered such a journey.

Which roles do you like most?

I like to play characters, in particular, that are not obvious roles for me. For example, I was very fond of the unbearable, terribly evil costume designer in the series *Just Theatre and Nothing More*. I loved to play this role, just as much as I loved playing the psychologist of the film *On Body and Soul*, who is also not like me at all. It was good to show that I can manage performing these unexpected roles well.

If your favourite roles are not like you, how do you benefit from yourself when you form a character?

I still create these roles from myself, even if they are not like me. I emphasize other features. For example, I enjoyed the character of that cunning and cruel costume designer, Edit, because, besides all sorts of my behaviour, like decency and good manners, I can still say to someone: I hate you.

How would you describe yourself?

I am sensitive, persistent, and, also a maximalist towards myself. I will do something until it is the best for me. Even if everyone enjoyed it, and there was entirely positive feedback about the performance, I don't care if I am not content with what I've done. You must dare to act; I'm not standing on the edge of the water: I jump into the pool without a second thought, no matter how deep or cold the water is. I do not pay attention to the audience; I am interested in the internal system.

How do you recreate?

By traveling, and total retreat and immersion. It is terrifically inspirational for me to learn other cultures and leave my comfort zone. When I am not traveling, it is just as wonderful to read in the garden or just walk with our dog. I am able to fully recreate both inside and outside of my comfort zone.

What does holiday mean to you?

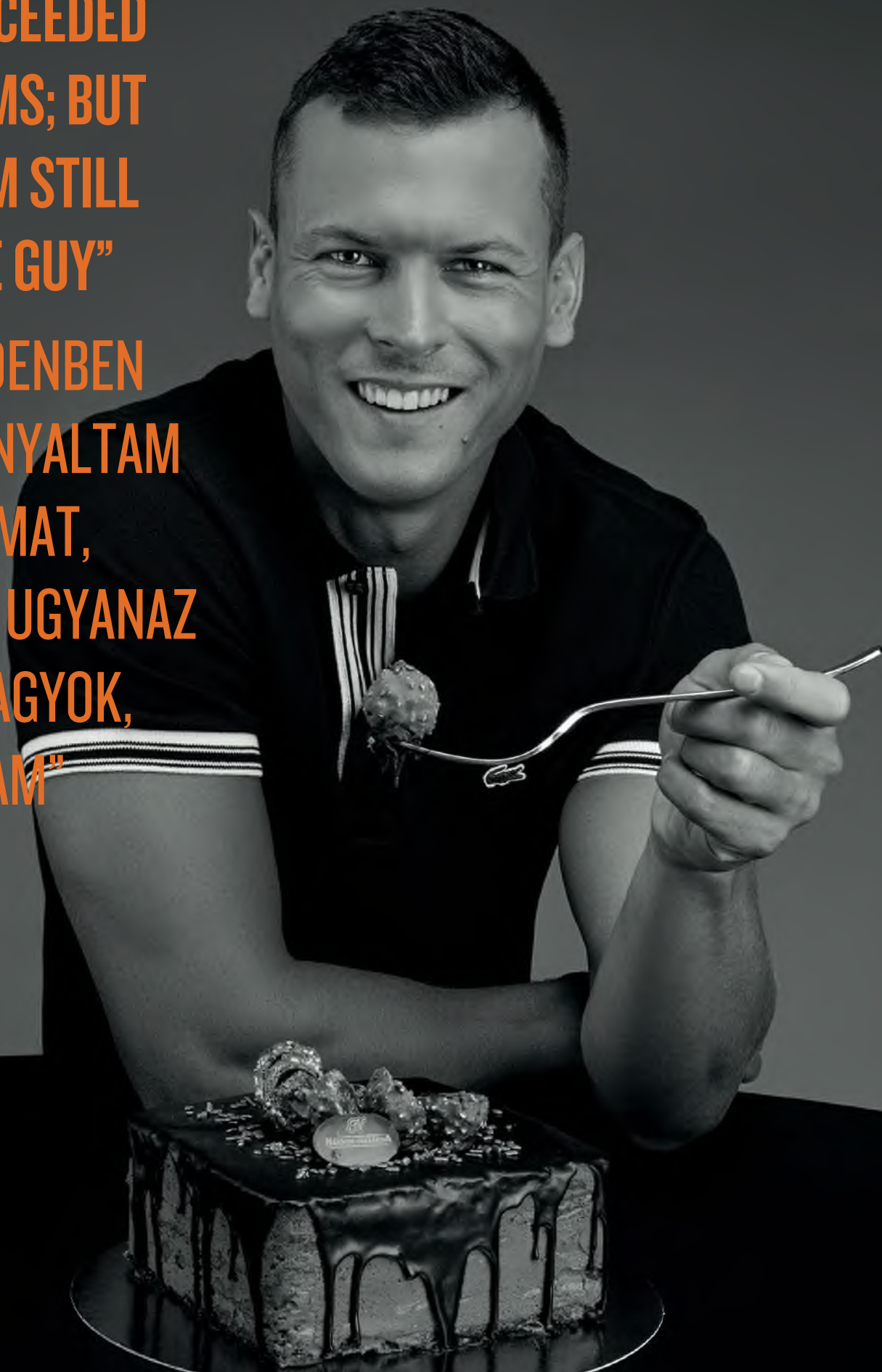
I am happy with the so-called mandatory dates that must be respected and cannot be resigned. Since so many things are happening all year and we are not able to spend enough time with each other, I am very grateful for these traditions: I book the dates in my calendar and I prepare for them, so when they come I am able to be with those who are very important in my life.

“IN MANY WAYS,
I HAVE EXCEEDED
MY DREAMS; BUT
INSIDE, I’M STILL
THE SAME GUY”

„SOK MINDENBEN
TÚLSZÁRNYALTAM
AZ ÁLMAIMAT,
DE BELÜL UGYANAZ
A SRÁC VAGYOK,
AKI VOLTAM”

BAJI BALÁZS

*világbajnoki bronzérmes gátfutó
athlete specialized in hurdles,
won the bronze medal during
the World Championship*

A tavalyi év számodra a sikerekről szólt; történelmi bronzérem a londoni világbajnokságon, és az év sportolója cím, hogy csak a legnagyobbakat említsem. Hogyan élted meg ezeket? Jóllakottá vagy még éhesebbé tettek?

Igen, ezek a sikerek azóta is nagyon inspirálnak! Nem vagyok még abban a korban, hogy ezekkel megelégedjek, még szeretném megismételni és újra átélni ezeket. Ugyanakkor megnyugtató, mert azt érzem, elértem már olyan eredményeket a pályafutásom során, melyekkel akár már ma nyugodtan vonulhatnék vissza. Jelen pillanatban a sport az első, most kell kihoznom magamból a maximumot.

Egy éve megcsináltad az El Camino négyszáz kilométeres verzióját. Milyen volt több száz kilométert teljesíteni annak, aki 110 méterekben és 13 másodpercekben méri a világot?

Két hetem volt erre a távra, szóval kihoztam belőle a maximumot. Remek élmény volt, mert kiszakított a komfortzónámból, a saját kis világból. Korábban tudatosan és sok megvonással éltem; kevés olyan dolgot engedtem be az életembe, ami a sport és a kötelezettségeim közé állt volna, de az El Caminóval ezektől meg tudtam szabadulni.

Ha a tíz évvel ezelőtti és a mai Baji Balázst összehasonlítanád, akkor melyek a legnagyobb különbségek?

Tíz éve, érettségi után kerültem fel Pestre, szóval nagy változások történtek velem az elmúlt tíz évben. Sok mindenben túlszárnyaltam az akkori álmaimat, bár sok mindenben alul is múltam. De összességében ugyanaz a fiú vagyok, aki voltam, nyilvánvalóan azzal a különbséggel, hogy a tapasztalatok és az elért eredmények miatt magabiztosabb vagyok, és több mindenről hiszem azt, hogy el tudom érni – például a sportolás mellett állatorvosként is dolgozom. Bízom benne, hogy a következő tíz év is hasonló változásokat fog hozni amellest, hogy az állandó és élvezetes dolgok is velem maradnak.

Milyen érzés nyerni? Annyira katartikus, mint amilyennek egy külső szemlélő elképzele?

Nyilván akkor rengeteg energia szabadul fel, de az El Camino rádöbentett, hogy nem feltétlenül a cél számít, hanem sokkal inkább az odavezető út. Amikor beérkezik az ember a célba, sokszor már azon gondolkodik, hogyan tovább, mi lesz a következő legyőzésre váró akadály.

Azért nyugtass meg, kérlek, hogy néhány másodpercig tudod élvezni a sikert!

Nyilvánvalóan tudok örülni neki, de tisztában vagyok vele, hogy csak egy állomásról van szó. A hétköznapi ünnepeit jobban megélem, de elsősorban olyan ember vagyok, aki figyel, hogy mi legyen a következő lépés.

Mit jelent számodra az ünnep?

Talán azt az alkalmat, amikor az ember leül és visszatekint önmagára, a múltjára, arra, amit elért. Vannak a klasszikus ünnepek: a születésnapok, családi ünnepek, de szerintem egy ünnepnek nem feltétlenül kell valamilyen dátumhoz kapcsolódnia. És az ilyen ünnepeket szeretem megosztani azokkal, akik közel állnak hozzám, velük együtt szeretem megélni ezeket a fantasztikus pillanatokat.

Last year was all about successes for you; a historical bronze medal during the World Championship in London, and you were elected Sportsman of the Year, to mention a few. How did you experience these? Did they satisfy your ambition or make you even hungrier?

These successes are still very inspiring. However, I'm not yet old enough to be satisfied with just these achievements; I'd like to repeat and experience them again. On the other hand, they are very comforting; having achieved such results in my professional career, I could retire happily even now. Sport is my priority at the moment – I have to bring the maximum out of myself.

A year ago you completed the 400 km route of El Camino. What was it like to walk hundreds of kilometres for someone who usually lives and breathes within 110 metres and 13 seconds?

I had two weeks to cover this distance, so I made the most of it. It was a wonderful experience, because it forced me out of my comfort zone, my own little world. Before, I lived very unconsciously, denying myself many experiences. I let very few things into my life that could stand between me, sports and my duties. El Camino changed that, I managed to get rid of these.

If you could compare the Balázs Baji from ten years ago with who you are today, what would be the biggest differences?

Ten years ago I moved to Pest, having freshly graduated from high school. Therefore, great changes have occurred in my life in the past ten years. In many ways, I have exceeded my dreams of that time; but in other things I've fallen short. However, thanks to my experiences and accomplishments, I'm more confident than ever, and I believe I can achieve much more. For example, in addition to my career in sports, I work as a vet. I hope that the ten years ahead of me will bring similar changes, without losing the constant, enjoyable things in life.

What does it feel like to win? Is it as cathartic as us external observers imagine it to be?

An extraordinary amount of energy is released, of course, but the El Camino made me realise that the goal doesn't necessarily matter; the road leading up to it is much more important. When you reach a goal, you immediately start thinking about what is next, and what might be the next obstacle to overcome.

Please reassure me that you can enjoy your success at least for a few moments!

I obviously enjoy it, but I'm also certain that it is merely a step. I celebrate the everyday holidays more, but first and foremost I'm the kind of person that always looks for the next step to take.

What does celebration mean for you?

Maybe the opportunity to sit down and look back; at myself; my past; the things I have achieved. There are the classic celebrations, such as birthdays and family celebrations, but I don't believe that celebrations should necessarily be connected to dates. I love sharing these special occasions with the people close to me, I love to experience these fantastic moments with them.

“I ENJOY
EVERY LITTLE
THING, THAT’S
THE ONLY
WAY IT MAKES
SENSE TO ME”

„MINDEN
APRÓSÁGOT
KIÉLVEZEK,
MERT CSAKIS
ÍGY VAN
ÉRTELME”

TOMCSÁNYI DÓRI

*Glamour Women of the Year-díjas divattervező
fashion designer granted
the Glamour Woman of the Year Award*

Olyasmit mondhat el magáról a Tomcsányi brand, amit kevés másik magyar divatmárka: jelesül, hogy a befutó megrendelésekhez már nem elég nagy hozzá a készletetek. Minek köszönhető ez a siker?

Egyrészt annak, hogy a magyar tervezők iránti figyelem idén sokkal nagyobb, mint volt. A másik, hogy olyan vonzó árakkal dolgozunk, melyek már-már fel tudják venni a versenyt a fast fashion márkákkal úgy, hogy a minőség mégis sokkal magasabb. Az általam használt színkombinációk nagyon kelendők: egy-egy Tomcsányi ruhával nagyon könnyen ki lehet tűnni a tömegből.

Hogyan definiálnád a stílusodat olyasvalakinek, aki még sosem látta a ruháidat?

A márka identitása egy poszt-szocialista és kelet-európai mix: ez a tudat keveredik a minimalizmussal, a kényelemmel, a hordhatósággal és azokkal a jól felismerhető mintákkal és színekkel, melyekkel már szezonok óta dolgozom. A kelet-európaiság és a modernitás ötvözete az, ami a márkánkban egyedinek számít. Az inspiráció számomra lehet akár a hármas metró is; ezek inkább egyfajta gegként szolgálnak, és nem jelennek meg konkrétan egy kollekcióban.

Szerinted miért bukik el sok magyar tervező?

Borzasztóan kitartónak kell lenni. Én is millió olyan alkalmat éltem át, amikor azt éreztem, hagyom a fenébe, feladom, bezárom a boltot. De annyira szeretem minden részét a kollekciók tervezésétől kezdve az előkészületeken át a bemutatóig, hogy szerencsére sikerült ezekbe az inspiráló dolgokba kapaszkodnom. Van egy vízióm arról, hol látom ezt a márkát öt vagy tíz év múlva, és ehhez a végletekig ragaszkodom. Az én egyik titkom az, hogy nagyon tudok örülni a sikereknek, legyen szó egy díjról, bemutatóról vagy épp megjelenésről. Ezeket ragadom meg, és elengedem azt, ha mondjuk nyolc hetet csúszik az anyagbeszerzés.

Ezek szerint képes vagy megélni az ünnepeket?

Abszolút! Minden apróságot próbálok megélni, kiélvezni, mert az egész csakis így kap értelmet számomra. Pár havonta igyekszem külföldre is utazni, hogy végig tudjam gondolni, hol tartok, merre kell továbbmennem, melyek azok a vadhajtások, amiktől meg kell szabadulnom. Ilyenkor más szemszögből látok rá a dolgaimra, aztán hazatérve újult erővel vetem magam a munkába. Nekem az ünnepek egyébként sincsenek feltétlenül dátumhoz kötve. Ha tartok egy vacsorapartit, ahol ott vannak azok, akik a legjobban szeretnek és akiket a legjobban szeretek, az számomra ugyanolyan emlékezetes és fontos, mint bármilyen nevezetes alkalom.

The Tomcsányi brand can claim something that only very few other Hungarian fashion brands can: namely that their stock is not big enough to support all incoming orders. What can this success be attributed to?

On one hand, Hungarian designers receive far greater attention than before. On the other hand, we have such favourable prices that they can almost compete with fast fashion brands, whereas the quality is much higher. The colour combinations I use attract many people: it is easy to stand out from the crowd with a Tomcsányi dress.

How would you define your style to somebody who has never seen your clothes?

The identity of the brand is a mix of post socialism and Eastern-European-ness. This ideology is combined with minimalism, comfort, wearability, as well as those easily recognizable patterns and colours that I have been working with for seasons. This alloy of Eastern-European-ness and modernity is what makes our brand unique. Even metro line 3 could be a source of inspiration for me; although these serve more as impressions rather than directly appearing in the collection.

What do you think is the reason for the failure of many Hungarian designers?

You have to be terribly persistent. There were a million times when I felt like saying "To the hell with it, I give up and close the shop." But I love every part of it so much — from design, through preparations, up until the shows — that fortunately I managed to hold onto these inspiring aspects of my work. I have a vision for this brand in five to ten years from now and I will hold onto these no matter what. One of my secrets is that I can be truly happy for my successes, be it an award, a show or an appearance. I cling to these, and let go of such things as an eight-week delay in the purchase of materials.

This means that you can really enjoy celebrations?

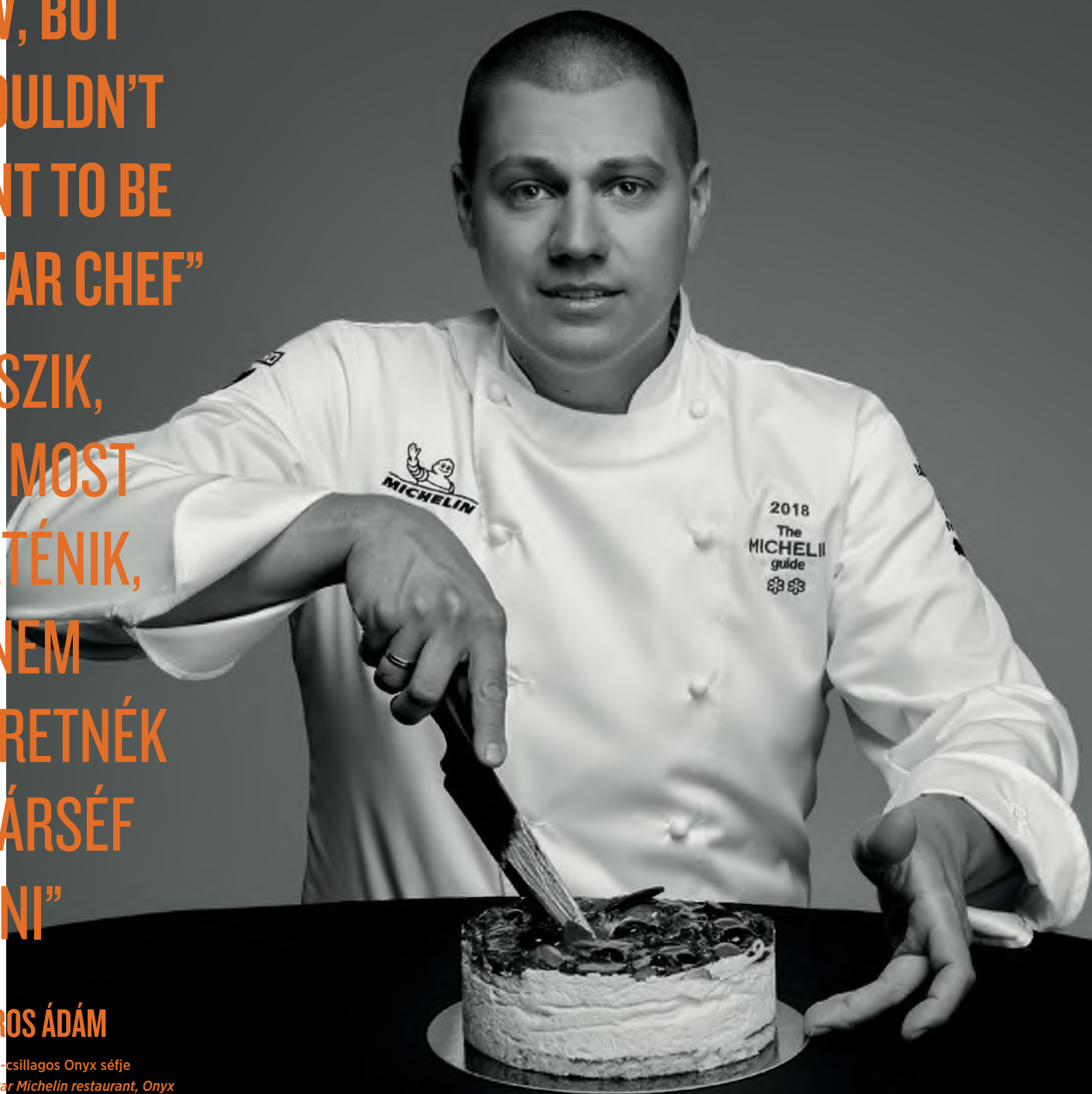
Absolutely! I try to experience and enjoy every little thing, that's the only way it makes sense to me. I try to go abroad every few months to reflect upon where I am at the moment, which direction I'm going, and what wild drivers I should get rid of. During these times I get a different perspective on everything, and once back here I can dive into my work with renewed energy. Celebrations are not necessarily connected to dates for me. Holding a dinner party with the people who love me and I love in return is just as memorable to me as any remarkable date.

“I LIKE
WHAT’S
HAPPENING
NOW, BUT
I WOULDN’T
WANT TO BE
A STAR CHEF”

„TETSZIK,
AMI MOST
TÖRTÉNIK,
DE NEM
SZERETNÉK
SZTÁRSÉF
LENNI”

MÉSZÁROS ÁDÁM

a két Michelin-csillagos Onyx séfje
chef of two-star Michelin restaurant, Onyx

Hogyan foglalnád össze az Onyxnál eddig eltöltött két évedet?

2016-ban vettem át az akkor egy Michelin-csillagos Onyx étterem irányítását, 2017-ben ezt a csillagot sikerült megtartanunk, majd 2018 tavaszán sikerült megszerezni a hazai gasztronómiai szempontból történelminek nevezhető második Michelin-csillagot. Nyilván hatalmas volt az öröm! Ami az Oscar-díj esetében egy kis arany szobrocska, az nekünk egy új séfkabát, amelyre két csillagot varrtak fel.

Mennyire változtatta meg az életeteket az újabb csillag?

Fókuszba kerültünk, rengeteg megkeresést kapunk; nagyon sokan örülnek a sikerünknek! Ennek ellenére az étteremben nem változott semmi, a figyelem középpontjában továbbra is a tökéletes ételkészítés áll, méghozzá ugyanabban a konstans minőségben.

Melyik részét élvezed a legjobban a munkádnak?

Imádok alkotni, újabb és újabb ötleteket kidolgozni. Ha valami nem működik, akkor sutba dobom, és kezdem előlről. Tetszik, ami most történik, de nem szeretnék sztárséf lenni. Nincs mesteri végzettségem; én egy szakács vagyok, egy séf, aki megpróbálja tökéletes színvonalon művelni azt a fajta vendéglátást, amit csinál.

Otthon hogyan főzöl?

Szeretik azt mondani rám, hogy túlkompilálom a dolgokat, miközben a magam részéről nagyon szeretem az egyszerű ételeket. A tojásos galuska például nagy kedvencem, fejes salátával bármennyit meg tudok enni belőle. Ha ünnepi ételekről van szó, akkor az egyik kedvencem a jól elkészített töltött káposzta. Mondhatod, hogy nagyon magyar lélek dobog bennem, és nem cáfolom, valamint próbálom is ezt a mentalitást belevinni a mi vendéglátási stílusunkba.

Hogyan szoktál ünnepelni?

Én óvatos duhaj vagyok! Nálunk nincsenek nagy bulik, inkább házi összejöveteleket szoktunk tartani. Aznap, amikor megkaptuk a csillagot, éjjel fél kettőre értem haza, és hajnali négy-ötig megkoccintottuk a sikert a családdal is, amelynek rendkívül fontos szerepe volt abban, hogy mindezt elértük.

Egy ekkora siker után mi a következő lépés? Azonnali csúcstámadás a harmadik csillag felé?

Lépcsőről lépcsőre szeretek haladni. Mindenki azt kérdezte, hogy innen egyenes út vezet a három csillagig? Úgy vagyok velem, hogy olykor meg kell állni és meg kell élni a pillanatot. Emögött az eredmény mögött rengeteg lemondás, munka, áldozat és pénz van. És szerintem jó érzéssel, természetesen, izzadságszag nélkül kellene megélnünk ezt a sikert. Ebben erősített meg a Michelin igazgatója is, aki a gála után azt mondta, ne változtassunk semmin, mert nem a távoli múlttal, hanem az előző hónapok munkájával érdemeltük ki a második csillagot. Most lehet, hogy éveken át a két csillag megtartása lesz a feladatunk. Nem szabad megállni, és azt mondani, hogy mindent tudunk, mert akkor megáll a fejlődés, és csak a nyájképesség marad, semmi több.

How would you summarize the two years you have spent working with Onyx?

I took over the managing of Onyx in 2016. At the time, it had been awarded one Michelin star. We managed to keep that star in 2017, and received the second Michelin star in the spring of 2018; a historical award in terms of Hungarian gastronomy. We were overjoyed of course. Whereas the winners of the Academy Award receive a small golden statue, we were given a new chef coat with two small stars sewn onto it.

How did the second star change your lives?

We are in the limelight, and receive lots of requests — many people are happy for our success! Despite that, nothing has changed in the restaurant; we continue to focus on preparing perfect dishes in the same, consistent quality.

Which aspect of your job do you enjoy the most?

I love creating, to be inventive and to work out new ideas. If something doesn't work, I toss it out and start over. I like what's happening now, but I wouldn't want to be a star chef. I'm not a certified master; I'm a cook, a chef who tries to do his work in this industry whilst upholding the highest possible standards.

How do you cook at home?

People like to claim that I overcomplicate things, while personally I really enjoy simple food. Dumplings with eggs is one of my favourite dishes; there is no amount I can't finish with some lettuce on the side. In terms of celebratory dishes, one of my favourites is excellently prepared stuffed cabbage. You could say that a very Hungarian heart beats within me; I don't deny this, and incorporate this disposition into the style of my restaurant as well.

How do you usually celebrate?

I'm a cautiously wild person. We don't host big parties; we rather hold get-togethers at home. On the day we received the second star, I returned home at 1.30 am and celebrated with my family till dawn. Their role in this success was incredibly important.

What is the next step after a success like that? A head on competition for the third star?

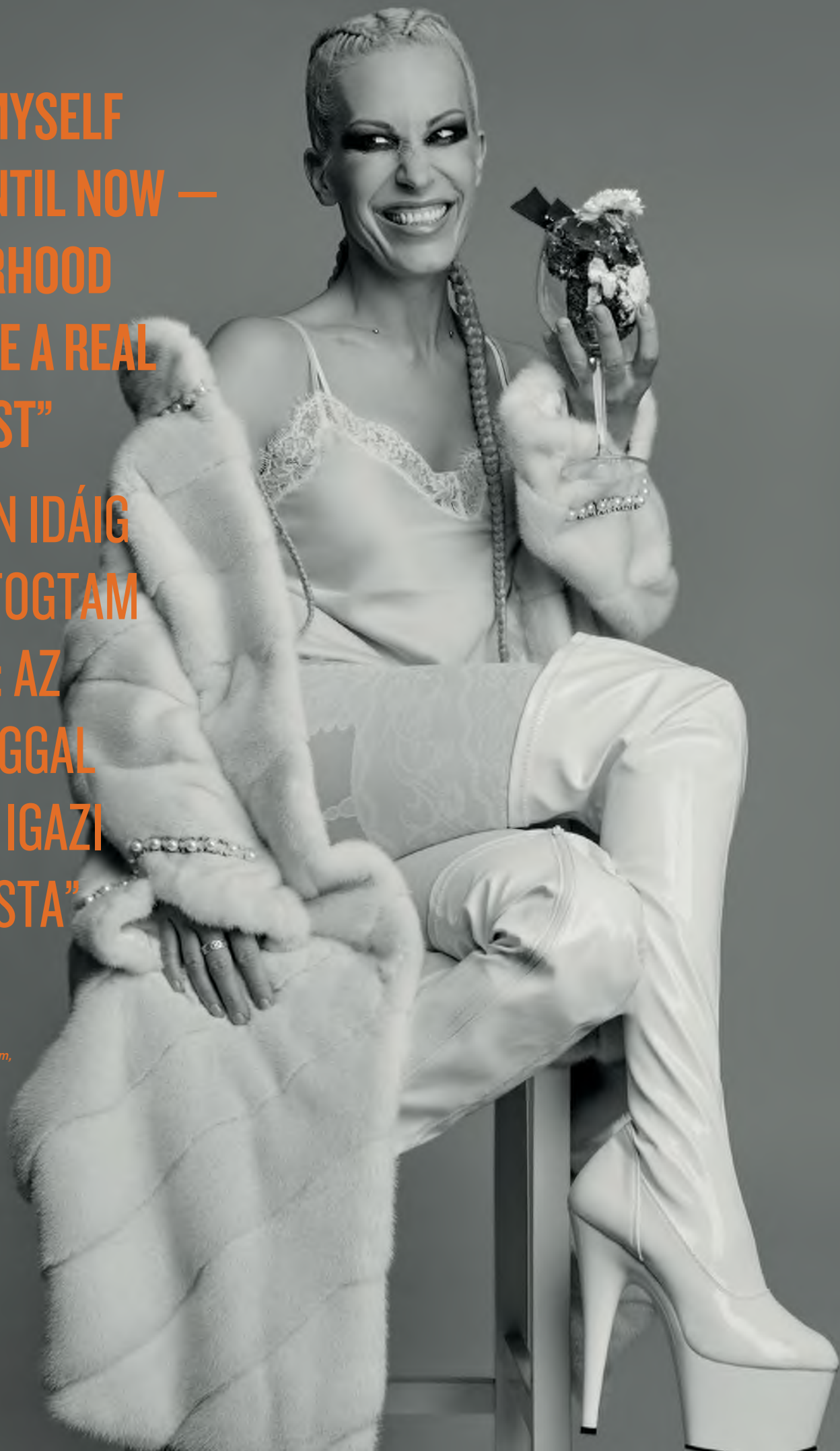
I like to move forward step-by-step. Everyone asked me whether the road will lead straight to the third star. I feel that sometimes you have to stop and live in the moment. Behind this success there is a great amount of sacrifice, work and money. I believe that we should enjoy this success in high spirits, naturally and without tasting our own sweat. The director of Michelin confirmed this conviction when after the gala, he said that we shouldn't change a thing, for it was not the distant past that made us worthy of the second star, but the last few months. Keeping these two stars may be our task for the next few years. You shouldn't halt, convinced you know everything, because with that, innovation will halt as well, and only arrogance remains — nothing else.

“I HELD MYSELF
BACK UNTIL NOW —
MOTHERHOOD
MADE ME A REAL
HEDONIST”

„EGÉSZEN IDÁIG
VISSZAFOGTAM
MAGAM: AZ
ANYASÁGGAL
LETTEM IGAZI
HEDONISTA”

PÁSZTOR ANNA

Fonogram-díjas énekesnő,
dalszerző, előadóművész
*singer awarded the Fonogram,
songwriter, and performer*

Elsődlegesen mi a foglalkozásod?

Boldog vagyok, ha énekesnőnek hívnak, a legboldogabb, ha dalszerzőnek. 21. századi reneszánszember vagyok, sok mindenbe belepansoltam, de egy dologhoz értek igazán; a dalszerzéshez. Zseniális dolgokat kapok: úgy érzem, egyfajta csatorna vagyok a föntiekkel (vagy épp a lentiekkel). Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, amiért ilyen üzeneteket szolgáltatathatok. Nem magamat tartom zseniálisnak: máshonnan kapom mindezt. Lázás állapot ez, ahogy Kiss Tibivel beszélünk róla egyszer.

Nem fárasztó mindig Pásztor Annának lenni?

Nem. Hülye emberekkel lenni, az a fárasztó. Persze én is hülye vagyok, de saját magadon nem érzed annyira. És sokkal könnyebb is szélsőségekben kalandozni; torzítás nélküli önmagunkat a legnehezebb színpadra vinni. Mostanában ez utóbbi érdekel, és borzasztó izgalmas ez a lemeztelenedés. Emellett nagyon szélsőséges vagyok saját magam provokálásában. Mikor sikerül felállítanom magamról egy bálványt, akkor azt érzem: nincs tovább, meghalok. Ilyenkor arra ébredek, hogy szét kell rombolnom saját magam bálványát: az áldozatot, az értelmes kislányt vegye át valaki más.

Mit jelent számodra az ünnep?

A nagy mélységek és nagy magasságok óriási kegyelmek. Hiszek az örömmel csinált, ad-hoc ünnepekben. Áthívni a barátnőket és két napig sütni-főzni, fröccsözni, nevetgélni: ezek a spontán ünnepek nagyon jók. Én általában akkor tudok ünnepelni, mikor összhangban vagyok saját magammal. Ilyenkor bármilyen pillanatra tudok ünnepet vinni: a zokniszagú zenekari buszonülésbe, a kislányom pelenkacseréjébe, bármibe.

Milyen a Pásztor Anna-féle hedonizmus?

Az élet pozitív imádatát szeretem. Ételek, italok, szerelem, ruhák, a világ: minden, de minden benne van, a világ jobbátételével együtt, mely a segítőnek is csodálatos élmény. Meg kell szabadulni attól, ami nyomorulttá tesz; ne szolgálj miniatűr trafóként a társadalom elemszintű elgépesedését. Én önmagam trafója vagyok. A zenekarral nincsenek munkanapok, nem érzem, hogy dolgoznék.

Ez a hedonizmus hogyan változott a gyerekekkel?

Mit változott, azóta jött meg! Sokkal visszafogottabb voltam előtűk. Mellettük rájöttem, hogy a régi problémáim nevetséges hülyeségek. Aztán egyszer csak azt éreztem: most azonnal bele kell harapnom a világba!

Meddig maradsz még szerinted rockénekesnő?

Amíg izléses. Van egy számunk, amiben azt üvöltöm: Lőjetek le, ha már nem élek! Remélem, hogy seggbe rúg valaki, ha már atomgáz; ha az lesz, hogy nézd, a mama hogy erőlködik a kis kombinéban! Amíg száz százalékig hitből és zsigerből jön, addig nem lesz izzadságszagú. Bármelyik pillanatban megtörténhet bármi: semmibe sem kapaszkodom görcsösen. De a zenekar tuti, hogy borzasztóan hiányozna. Tudsz mondani annál menőbbet, minthogy énekesnő vagy egy rockzenekar élén? Nem, nem tudsz mondani.

What is your occupation first and foremost?

It makes me happy when I'm called a singer, but I'm the happiest being a songwriter. I'm a 21st century renaissance woman; I dove into many things. But I'm really good at one thing in particular: song writing. I receive brilliant inspiration; I feel that I possess a channel that connects me to the ones above (or perhaps, below). I can call myself very fortunate to be able to convey such messages. I don't believe that I'm brilliant — I get all this from somewhere else. It is a fevered state, as I once discussed with Tibi Kiss.

Isn't it tiring to always be Anna Pásztor?

No. Being with stupid people is tiring. I'm crazy, too, of course, but it isn't so bothersome when it's you yourself. And it's much easier to roam free in the extremes; there is nothing harder than to appear on stage without any distortion. This is what interests me lately, and I find this kind of bareness terribly fascinating. Besides, I can go to extreme lengths in provoking myself. When I manage to raise an idol of myself, of my image I feel: there is no tomorrow, I die. At these times I realise I must destroy this idol, this totem of me: the role of the clever, ever-sacrificing little girl must be taken over by someone else.

What does celebration mean to you?

Great depths and great heights are vast privileges. I believe in joyful, ad-hoc celebrations. Having your girlfriends over, cooking and baking for two days, drinking, laughing: these spontaneous celebrations are truly wonderful. I can usually celebrate when I'm in harmony with myself. At these times I can celebrate any and every moment; sitting on the tour bus smelling of old socks; changing my daughter's diaper; everything.

What is hedonism like á la Anna Pásztor?

I love the positive worship of life. Food, drinks, love, clothes, the world: everything and more, including making the world a better place, which is a wonderful experience for those who are helping as well. Get rid of the things that make you miserable; don't be a miniature battery, always on charge mode in this mechanical society. I am my own power bank. There are no workdays with the band, it doesn't feel like work.

How did your hedonism change with the birth of your children?

Change? That's when it started! I was much more reserved before them. With them I realised that my old problems are ridiculous bullshit. Then one day I felt: I must bite into the world immediately.

How long do you think will you remain a rock singer?

As long as it's tasteful. We have a song in which I shout: Shoot me if I'm dead! I hope somebody will kick me in the ass when it becomes utterly cringe worthy, when it's like 'Look at that old hag straining herself in her lingerie.' As long as you do it a 100% from belief, from the gut, they won't taste the sweat. Anything could happen anytime: I don't compulsively cling to anything. I would miss the band terribly for sure. Cause can you say anything cooler than that you are the frontwomen of a rock band? No, you can't.

“I’M NEVER
SATISFIED –
BUT NEVER
DISAPPOINTED
EITHER!”

„SOHASEM
VAGYOK
ELÉGEDETT –
DE CSALÓDOTT
SEM!”

FODOR ZOLTÁN

koreográfus, táncművész, művészeti vezető
choreographer, dancer, art director

Koreográfus, táncművész, művészeti vezető – melyik titulus áll hozzád a legközelebb?

Lélekben mindig táncos maradok. A koreografálást azért kezdtem el, hogy megvalósítsam a saját elképzeléseimet; az együttesépítésben néha nehéz helytállni, de szeretem a kihívásokat. Az apró sikerek vittek előre táncosként, koreográfusként és művészeti vezetőként is a mai napig.

Mit szeretsz leginkább a táncban?

A harmóniát. Minden műfajra nyitott vagyok: számomra a minőség a legfontosabb, és a valódi értékek felfedezése. Olykor egy zene vagy érzelem ragad magával, máskor valamilyen történelmi témát dolgozok föl, illetve többször készítettem már táncátiratot operából, novellából, sőt, még mesékből is.

Hogyan építesz fel egy koreográfiát?

Először általában egyetlen kép rajzolódik ki bennem, majd ehhez párosul a zeneválasztás, aztán a további képekből és ötletekből kialakul a látványvilág, az atmoszféra. Az egész alkotói folyamat során azt keresem, hogy ezt az érzést és látványt milyen megoldásokkal lehet úgy megvalósítani, hogy a tartalmi mondanivaló is megfelelő hangsúlyt kapjon.

Mit szeretsz jobban: te magad táncolni vagy másokat instruálni?

Azt szeretem, amikor látom, hogy létrejön valami: amikor megszületik egy mozdulat, vagy akár egy egész darab. Ez volt fontos akkor is, amikor én álltam a színpadon, és most is, amikor kívül helyezem magam.

Mikor vagy elégedett egy produkcióval? És mikor vagy csalódott?

Igazán egyiket sem szoktam érezni. Hiszem, hogy az alkotási folyamat nem feltétlenül ér véget a bemutatóval. Mindig látok valamit, amit lehetne máshogy, jobban csinálni. De csalódott sem szoktam lenni, hiszen minden, amit csinálok, belőlem jön: abból, ahogy az adott időszakban éppen létezem. Egy jó előadás után inkább büszke szoktam lenni. Büszke magunkra, a táncosokra, az előadásokat és az együttes működését segítő kollégáimra, mert egy jó előadásban az egész társulat munkája benne van.

Mitől jó igazán egy táncos?

A precizitást, a tudatosságot és a kidolgozottságot szeretem, valamint nagyon fontos számomra az előadó kisugárzása, hitelessége.

Voltak mérföldkövek az életedben? Pillanatok, mikor megállsz és elgondolkozsz a múltról és a jövőről?

Társulatvezetőként és magánemberként is folyamatosan a jövőn gondolkodom, de sokszor tekintek vissza is, hiszen a múlt elemzése, az eredmények és hibák feltérképezése elengedhetetlenül fontos a fejlődés szempontjából. A jövőt pedig úgy próbálom építeni, hogy megpróbálom felismerni a jelen adta lehetőségeket.

Choreographer, dancer, and art director – which title do you feel closest to?

In spirit, I will always be a dancer. I started practicing choreography to realize my own ideas; sometimes it's hard to figure out how to build collectively, but I like challenges. Small successes push me forward in my roles as a dancer, choreographer and art director to this very day.

What do you like the most about dancing?

Harmony. I'm open to all genres: for me, what is most important is quality and the exploration of real values. Sometimes, a music or emotion sticks with me, sometimes I work on a historical theme: I have made dance adaptations from operas, novellas and even tales in the past.

How do you design a choreography?

It usually begins with a single picture that takes shape in my mind. Then, the music selection is coupled with it, and the scene and atmosphere emerge from further images and ideas. Throughout the creative process, I look for solutions to achieve this feeling and vision so that the message of the content is properly emphasized.

What do you prefer: when you dance or when you can instruct others?

I like when I see something forming: when a movement or even a whole piece begins to come to life. This was crucial in the beginning when it was me standing on stage and now, when I'm off stage as a choreographer or director.

When are you satisfied with a production? And when are you disappointed?

I don't really feel either of these. I believe the creative process does not necessarily end with the first performance. I always see something that could be different, or better done. But I'm not disappointed either, because everything I do is a part of me, of how I was feeling at that time. After a good performance, I feel proud. I am proud of us, the dancers and the colleagues who provide assistance during the performances and aid the work of the entire group, because the whole company's work is responsible for a great performance.

What makes a good dancer?

I like precision, awareness and elaboration. I also appreciate the aura and authenticity of an artist.

Were there any milestones in your life? Moments when you stopped and began to think about the past and the future?

Both as a dance company director and a private individual, I continue to think about the future, but I also look back, because analyzing past works and mapping out their results and mistakes is crucial for development. I aim to build my future by recognizing the opportunities of the present.

“THE ESSENCE
OF BEAUTY
COMES FROM
HOME”

„A CSINOSAN
MŰKÖDÉS
OTTHONRÓL
JÖN”

JUHÁSZ ANNA

irodalmár, kulturális menedzser
litterateur and cultural manager

Kérdés nélkül te vagy a legdivatosabb magyar irodalmár. Van úgy, hogy egy irodalmi est határozza meg a ruházatod?

Igen, persze! Ünnepesteken letisztultabb, nem nagy mintás, egyszínű darabokat viselek, kortárs témákhoz pedig nagyon színes ruhákat választok. Emellett a színpadi szabályokra is figyelni kell: több száz ember vesz részt egy-egy estemen, melyhez szükséges a látványos vizuális kommunikáció. Moderátori, irodalmári szerepem mellett látványelem is vagyok a színpadon, így izgalmas feladat az ehhez szükséges külső megújulás is.

Honnan jön egy-egy irodalmi est ötlete?

Magamba építem a körülöttem lévő világot; otthoni hatás, hogy minden inspiráció számomra. Például arról is eszembe jutott valami, ahogyan most megfogtad a csészéd. Emellett folyamatosan versek vannak a fejemben, melyekből együttesen kialakul egy koncepció. De természetesen egy-egy évforduló is inspirál.

Apropó, évfordulók: úgy tudom, te is hasonló jubileumot ünnepepsz, mint mi...

Igen, pont 2008 őszén, tíz éve volt a legelső estem! Akkor még csak egy-egy irodalmi beszélgetést tartottam, melyek előtt nagyon izgultam – de az azóta beért tíz év idén csúcscsododik ki. Várakozásokkal, kíváncsisággal, elhivatottsággal és jubileumokkal teli ez az év: megszületett az első gyermekem, Mimi, édesapám évfordulója miatt (*Juhász Ferenc költő – a szerk.*) forgatunk, és könyvet is írok róla, az estek is folyamatosan pörögnek, visszahívtak az Anna-bálra, valamint szeptembertől új helyszínek, programok várnak. Azonban a sok munka ellenére is nagy emelkedettségben telik ez az időszak. Úgy érzem, valami szuper dolog történt az elmúlt tíz évben.

Szerinted érdemes megállni és reflektálni arra, mit is tanultunk az elmúlt évtizedből?

Irodalmárként az életem nem olyan, mint egy táncosé vagy színésznőé: a korommal nem változik a karakterem. Tíz év kellett hozzá, hogy kiderüljön: a magyar közönség nagyon szereti azt az irodalmi életet, melyet közösen létrehoztunk – ebből rengeteget lehet tanulni, és azt hiszem, sok van még abban, amit csinálunk. Szeretek összefoglalni, nagyra becsülöm a velem dolgozókat, és nem győzök köszönetet mondani; szerintem ez a megbecsülés és tisztelet az, ami mindenkit továbbvisz.

Othon is ilyen csinosan öltözködsz?

Ahogy édesapám mondta, szomorúbbat nem tud annál elképzelni, hogy valaki gyönyörűen felöltözve indul el a városba, majd otthon felveszi a melegítőnadrágot. Az egymás iránti tisztelet jele, hogy az öltözködésre ugyanúgy figyelünk, mint a modorunkra, mozdulatainkra vagy épp a szókincsünkre. A vasárnapi ebéd kiöltözése máig megmaradt – de ez nem is a ruháról, inkább az általa sugárzott tiszteletéről szól, a közös idő tiszteletéről és az egymásra figyelésről. És számomra az ünnep ez az egymásra szánt idő. Természetesen az ajándéktárgyakban is hatalmas figyelem és erő lakozik, de mégis, számomra az idő a legnagyobb ajándék, amit másoknak adhatunk.

Without question you are the most fashionable Hungarian litterateur; are there times when a literary evening defines the outfit you choose?

Yes, of course! For elegant events I wear simpler clothes, with clean lines and without loud patterns, whereas for contemporary topics I choose very colourful pieces. Besides, I must pay attention to the stage rules as well: hundreds of people attend my evenings, and that requires spectacular visual communication. Besides my role as a moderator, I'm also a showpiece on stage. Therefore, the renewal of appearance is a fascinating task, too.

Where do your ideas come for your literary evenings?

I build the world that surrounds me into myself; it was my family's influence that made everything inspirational for me. For example, the way you hold your cup gave me an idea as well. Furthermore, I always have poems on my mind, and when joined together they form a concept. But of course anniversaries are also inspirational.

That reminds me, as far as I know you are celebrating a similar anniversary as us...

Yes, it was exactly ten years ago, in the autumn of 2008, that I held my first event! Back then I only hosted a few literary evenings and I was always really nervous beforehand – but the decade has since then caught up with me, and this year it will come to completion. This year is filled with anticipation, curiosity, commitment and anniversaries: my first baby, the lovely Mimi was born, due to the anniversary of my father's passing (*Ferenc Juhász, poet – editor's note*) we are making a film and writing a book about him; the evening events continue to race by; I was called back to the Anna Ball; and there will be new places and programs from September onwards. However, despite the amount of work I have, I spend this time in joy. I feel that something extraordinary has happened in the last ten years.

Do you think it's worth stopping and reflecting on everything you've learned from the past decade?

As a litterateur, my life is not like that of a dancer or actress: my role doesn't change with my age. It took me ten years to realise: The Hungarian audience really likes the literary life that we brought about together – we can learn a lot from this, and I believe there is still much to explore in what I do. I like evaluating, and I hold the people I work with in high regard. I cannot thank them enough; this appreciation and respect is what moves us forward.

Do you dress this well at home, too?

As my father used to say; there is nothing sadder than people that go out in the city dressed beautifully, but put their sweatpants on at home. It is a sign of respect that we pay as much attention to the way we dress as we do to our manners, movements or words. The custom of dressing up for Sunday lunch still remains – but this is less about the clothes we wear and more about the respect we express with them; respect of the time we have together and of attentiveness to each other. And for me, celebration is the time we have for each other. Of course there is a great amount of attention and power in presents as well, but still, for me time is the greatest gift that we can give.

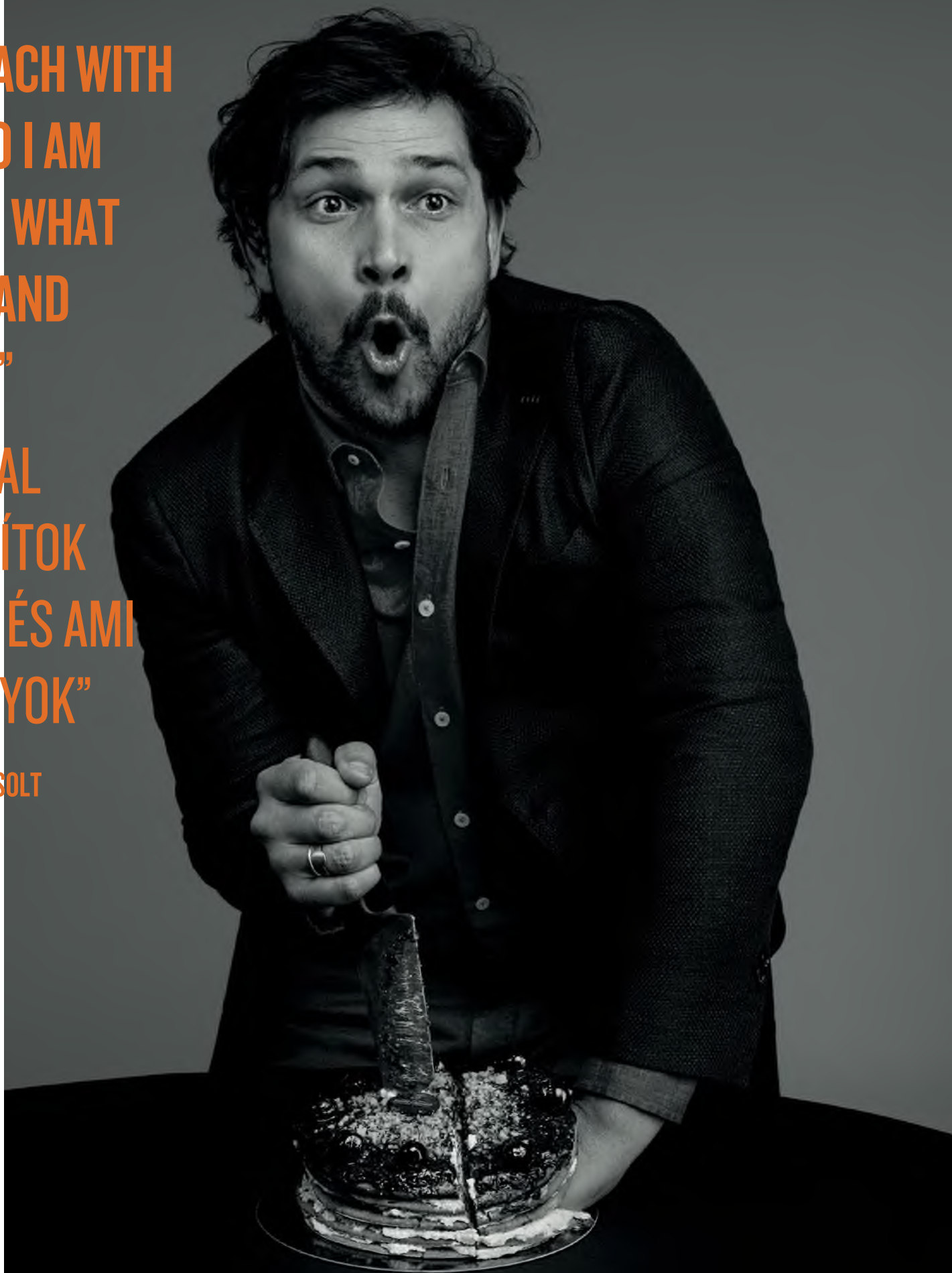
interview

„I TEACH WITH
WHO I AM
AND WHAT
I STAND
FOR”

„AZZAL
TANÍTOK
AKI, ÉS AMI
VAGYOK”

NAGY ZSOLT

színész
actor

Még játsszátok A pitbull cselekedetei című darabot. Egyszer azt mondtad, hogy te vagy a pitbull. Ezt tartod még?

Igen, de igazából lelkiileg és szellemileg vagyok az. A pitbull figurája szimbolikus volt. Akkoriban munka után a midnight expresszel mentem haza, ahol mindenféle emberrel találkoztam. Remek társadalmi metszetkép volt tíz éven keresztül éjszaka a vonat. Zsonglőrök, francia birkózók, lovászok, Diótörő-kisasszonyok, meleg kalauzok, akik csodálatos történeteket meséltek, és mellesleg a Kempinski akkori sous-chefjétől tanultam meg egy évtizednyi vonatkozás közben főzni is.

Színház vagy film? Melyiket érzed közelebb magadhoz?

Teljesen más a kettő. Az egyik megfagyasztja a pillanatot, a másik pedig folyamatosan változik. A film egy varázsdoboz, ahol nagyon kevés múlik a színészen. Kiválasztanak bizonyos jeleneteket, összevágják, zenét tesznek alá. A színház ellenben nagyon sérülékeny műfaj: nincs két ugyanolyan előadás vagy közönség sem, ami szintén nem elhanyagolható. Ugyanis nem magunknak csináljuk a színházat; fontos, hogy kinek mondjuk, amit mondunk. Egyetértetek Zsótér Sándorral, aki szerint a színházban nem kikapcsolódnunk kell, hanem bekapcsolódnunk. Ez a kulcsmondat nemcsak a színházra igaz, hanem az egész életre.

Nagyon karakán egyéniség vagy, erős véleményed van a világról. Vezető típusnak tartod magad?

Én dolgozó ember vagyok. Szeretnék példát mutatni a következő generációnak, hogy ők is tudjanak úgy valakibe kapaszkodni, ahogy például én tettem Latinovits Zoltánnal, akinek minden filmjében, könyvében és az összes egyes pillanatában nagyon erősen érzed az embert és azt, amit állít a világban.

Te állítasz valamit a világban? És ha igen, akkor mit?

A közösség erejét, a következetességet, a munkát. Építeni szeretek, nem rombolni. Gondolatokat, vezérfonalakat adni másoknak. Azal tanítok, aki és ami vagyok. Ezért fontos egy közszereplő viselkedése. Drogotál? Ittasan vezettél? Kezet emeltél valakire? Volt olyan időszak, amikor a bulvársajtóban engem is azonosítottak agresszív megnyilvánulásokkal, de ez már a múlt. Felnőttem.

Hogyan éled meg az ünnepeket? A színészek sokszor dolgoznak karácsonykor, pedig az egy olyan időszak, amikor az emberek többsége megáll.

Mi nem dolgozunk karácsonykor. Tilos. Nem csak magam miatt. Meg is mondtam az Örkényben és a Székényben, hogy egyetlen karácsonyi előadással szétvágják nemcsak a színészek, hanem a műszak, az öltöztetők, a díszletesek, a büfés és még legalább nyolcvan ember karácsonyát. Ezért nincs már évek óta ilyenkor előadás, de húsvétkor sem. És ez azért van, mert pofázok. Nekem az az ünnep, ha együtt lehetek a családommal, imádom velük lenni. Ha elmegyünk együtt Párizsba négy napra, az csodálatos, de ha az összes kölyök együtt van anyámnál Újpesten, az is csodálatos. Ezek jó dolgok csakúgy, mint a végigdolgozott hónapok után látni egy kerek egész filmet, amire büszke lehetsz.

The Acts of Pitbull is still playing in the theatre. You once said you were the pitbull. Do you still maintain this statement?

Yes, but I am one in a spiritual and mental way. The figure of the pitbull was symbolic. At that time, after work, I travelled home with the midnight express where I met all kinds of people. It was a great social engagement for ten years at the night train. Jugglers, French wrestlers, grooms, young nutcracker ladies, gay ticket inspectors, who all told wonderful stories. Besides these stories, I also learned how to cook from the Kempinski's former sous-chef – on the train!

Theatre or film? Which one do you feel closer to?

The two are completely different. One freezes the moment, while the other is constantly changing. A movie is a magic box, where very few things depend on the actor. They select certain scenes, combine them and add music. Theatre, however, is a vulnerable genre: no performances or audiences are alike, which is not irrelevant. We do not perform theatre for ourselves; it is important who we are talking to and what we are talking about. I agree with Sándor Zsótér, who says that theatre is not for sitting back and relaxing, but for engaging. This is not only true for theatre, but for life as well.

You are very resolute and have a strong opinion about world. Do you consider yourself a leader?

I'm a working man. I would like to show an example to the next generation, to know how to hold on to someone – like I did with Zoltán Latinovits. In all of his films, books, and moments, you can feel his personality, and what he is saying to the world, very strongly.

Do you say anything to the world? And if so, what?

The power of community, consistency, and the power of work. I like construction, not destruction. I like to give thoughts or guidelines to others. I teach with who I am and what I stand for, which is why it is crucial for a public figure to behave. Have you done drugs? Have you driven drunk? Have you raised a hand against someone? There was a time when I was identified with reckless behaviour in the tabloids, but that is in the past. I grew up.

How do you enjoy holidays and festivities? Actors often work at Christmas time, when most people take a break.

We don't work at Christmas. It is forbidden, and not just because of me. I told the theatres Örkény and Székény that not only the actors, but also the backstage staff, dressers, set decorators, bartenders, and at least eighty more people's Christmas celebrations are disrupted with a single performance. That is why there are no performances during that time for years, not even during Easter – because I dared to talk. For me, the holiday is when I can spend time with my family. I love being with them. It is wonderful if we travel to Paris for four days, but if all the kids are together at my mother's in Újpest, that's wonderful as well. These are good things, like seeing a whole completed movie you can be proud of after many months of work.

“MY GREATEST
HAPPINESS IS
WHEN
EVERYONE
ELSE IS HAPPY”

„AZ
A LEGNAGYOBB
BOLDOGSÁG,
HA MINDENKI
MÁS BOLDOG”

WEISZ FANNI

hallássérült fotómodell, szépségkirálynő,
esélyegyenlőségi aktivista
*hearing impaired model, beauty queen,
and equal opportunity activist*

Rengeteg tévéműsorban, divatkampányban, kifutón szerepelsz, és esélyegyenlőségi aktivistaként is működsz. Mi áll hozzád ezek közül a legközelebb?

Nem tudnék választani, mindegyik munkámat nagyon szeretem, és büszke vagyok rá, hogy mindezekkel egyszerre foglalkozhatok.

Hétévesen kaptál egy implantátumot, mellyel hallhatnál – de egy korábbi interjúban azt nyilatkoztad, nem használod. Ez így van?

Igen, így van: nem szeretem, mert szédülök tőle és fáj a fejem. Az én világom a csend, és mivel így is születtem, ezt szoktam meg, tökéletesen elvagyok így.

Sok hátrány ért gyermekkorodban a siketséged okán? Hogyan hat mindez arra a kedves és megbízott Weisz Fannira, akit közel százezeren követnek az Instagramon?

Rengeteget bántottak, kinevettek, mutogattak rám régen, amiért siket vagyok. Aztán megtanultam kezelni mindezt vagy épp nem foglalkozni vele. Az Instagramon, ahogy más médiafelületeken is, szeretném megmutatni a követőimnek, hogy soha semmit nem szabad feladni. Számomra a legfontosabb hitvallás, hogy mindenkinek ugyanannyi lehetősége van megvalósítani az álmait. Merjünk nagyot álmodni, dolgozzunk érte és valósítsuk meg!

Mindig nagyon divatos vagy. Hogyan szeretsz a leginkább öltözködni?

Nekem a legfontosabb az, hogy ruhadarabtól függetlenül jól érezzem magam a bőrömben. Kedvtől függ, hogy miben indulok el, de alapvetően szeretek csinosan, vagányan, lazán és mindig alkalomhoz illően öltözködni.

Mi volt a legünnepibb pillanat az életedben?

Nem is kérdés: mikor Peti, a párom megkérte a kezemet! Életem egyik legszebb napja volt, és mindig örömmel fogok rá visszagondolni. Egyébként pedig zártabb körben szeretek ünnepelni, nem vagyok nagy bulizós. Viszont biztos nagyot néz mindenki, de szeretek táncolni is, mert érzem a basszust és nézem az emberek mozgását, amiből látom, milyen fajta zene szól éppen.

Mennyiben különbözik az a Weisz Fanni, akit a képernyőn látunk attól, aki valójában vagy?

Úgy érzem, ugyanolyan vagyok, mint a képernyőkön. Sohasem szeretném megjátszani magamat: szerintem az őszinteség az egyik legfontosabb dolog az életben, mindenkiben nagyra értékelem; a hazug embereket pedig ennélfogva nagyon megvetem.

Van olyan pillanat ebben a nagy pörgésben, mikor megállsz és elgondolkodsz az életedről? Leülsz néha mérlegelni?

Nincs időm arra, hogy leüljek gondolkodni, de ez nem „sajnos”, inkább „hál’ istennek”! Míg sokan arra panaszkodnak, mennyit kell dolgozni, én nagyon örülök neki, mert a hiánya sokkal rosszabb. Szerintem sohasem szabad teljesen meglegedned magaddal és hátradőlnöd.

Mitől szoktál igazán boldog lenni?

Nekem az a legnagyobb boldogság, ha mindenki más boldog, és mosolyt csalhatok az emberek arcára.

You appear on many TV shows, in fashion campaigns, on catwalks, and are also an equal opportunity activist. Which one is closest to your heart?

I could never choose. I really love all of my jobs and I'm proud to do them all.

When you were seven you received an implant that could enable you to hear, but in a previous interview you said you don't use it. Is that true?

Yes, it's true. I don't like it because it makes me dizzy and my head hurt. My world is quiet and because I was born this way, I'm used to it. I'm perfectly fine with it.

Did you have many disadvantages when you were child due to your hearing impairment? How did these affect the now kind and confident Fanni Weisz with almost a hundred thousand followers on Instagram?

In the past many people hurt me: laughed and pointed at me because I was deaf. But I learned to handle it and let go of it. I would like to show my followers on Instagram and other social media sites that giving up should never be an option. Most importantly, I believe that all of us have the same chance to accomplish our dreams. Let yourself dream big, work for it, and fulfill it!

You are always very fashionable. How do you like to dress the most?

What matters most is to be comfortable in my skin, regardless of the clothes I happen to be wearing. What I choose to wear when I go out depends on my mood, but I usually like pretty, cool and casual clothes that fit the occasion.

What was the most festive moment in your life?

Without a question it was the moment when Peti, my partner, asked me to marry him. It was one of the most beautiful days in my life, and will always be a joyful memory. Otherwise I don't like big parties, I like celebrating with the people closest to me. You may be surprised to hear I like dancing too – I can feel the bass and look at the movements of others to figure out the genre of the music from these signs.

How is the real Fanni Weisz different from the one we see on TV?

I think they are the same person. I would never want to pretend to be someone I'm not: honesty is one of the most important things in life, and I greatly appreciate it in everyone, hence I really disdain liars.

Are there moments when you stop and think about your life? Do you ever look back?

I don't really have time to sit down and think – but this isn't an 'unfortunately', more of a 'thank God' situation! While many people complain about having too much work, I love it, and would miss it greatly otherwise. I think we should never be so completely satisfied with our life to just lie down and stop working.

What makes you truly happy?

My greatest happiness is when everyone else is happy, and when I can make people smile.

NIKE FASHION STREET

Budapest, Deák Ferenc u. 15, 1052

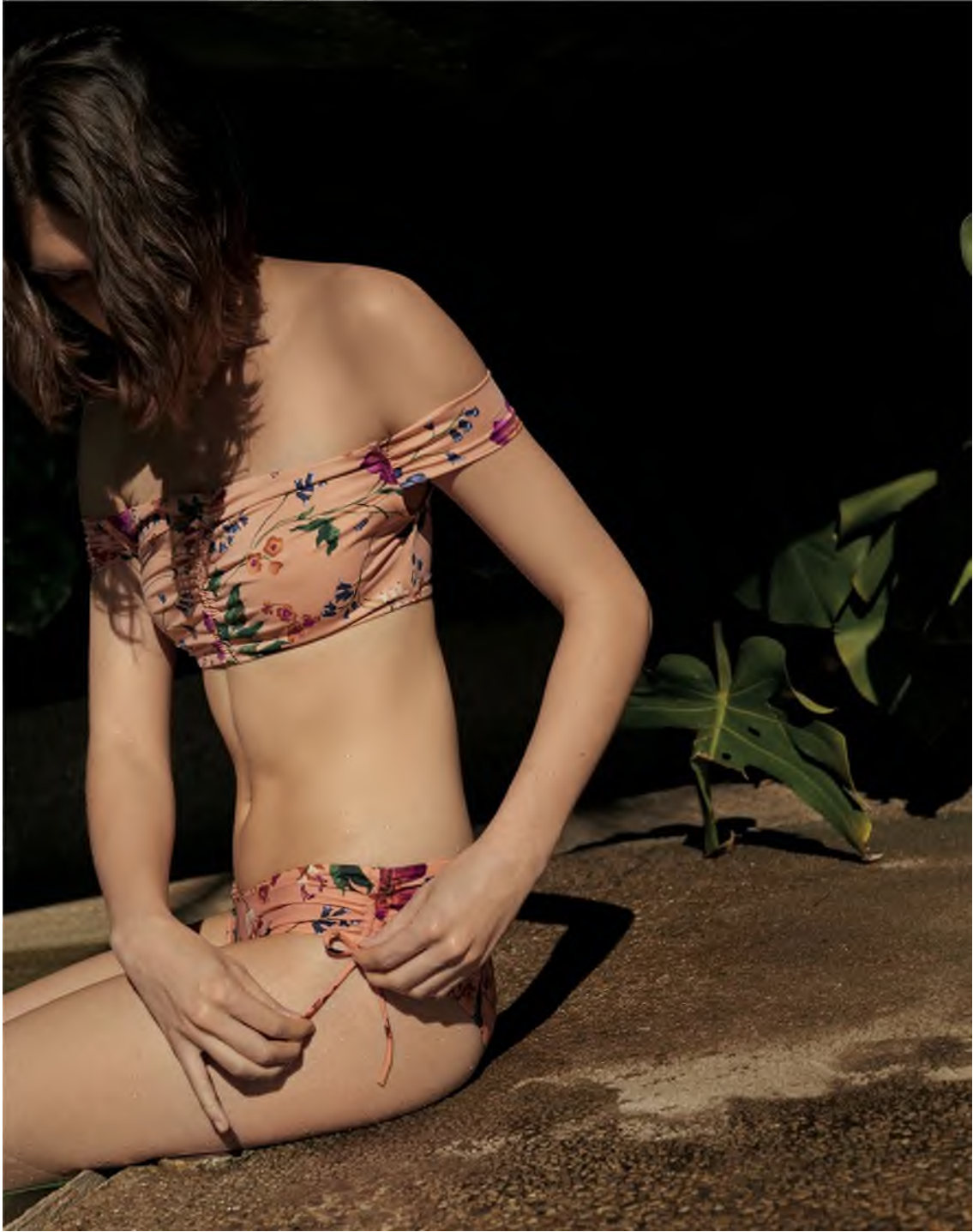
NIKE
AIR

AIR
AIR2C
AIR27C

Nike AIR Turning Imagination Into Reality.
One Billion Pairs. Expires 08/31/05

OYSHO

OYSHO.COM

OYSHO

OYSHO.COM

WE ARE THE CHANGE

**SWIMWEAR COLLECTION
100% RECYCLED POLYAMIDE
COMING FROM FISHING NETS**

JOIN
LIFE

THE DEVIL WEARS FAST FASHION

szöveg text by Molnár Fruzsina

*Az ördög
fast fashionot visel*

HA A DIVAT GYORSÉTTERME A FAST FASHION, AKKOR FINE DINING-JA BIZTOSAN A SLOW FASHION – ÉS MÍG UTÓBBI JÓVAL ÍZLETESEBB FOGÁSOKAT KÍNÁL, A LEGTÖBBEN MÉGIS A KÖNNYEN ELÉRHETŐ, OLCÓS ÉS GYORSAN KÉSZ MENÜKET VÁLASZTJUK. VISZONT ÚRI HÓBORTJAINK VAGY ÉPP NEMTÖRÖDŐMSÉGÜNK A DIVAT VILÁGÁBAN FÉLELMETES KÁROKAT OKOZ A FÖLD NEVŰ BOLYGÓN – ÍGY NEM ÁRT FELVENNI GYÉMÁNTOKKAL KIRAKOTT, HARCOS KESZTYŰNKET A MINDENT ELBORÍTÓ FAST FASHION ELLEN, ÉS OLYAN ALTERNATÍV MEGOLDÁSOK FELÉ NYITNI, MELYEKKEL – TALÁN – MÉG MEGÁLLÍTHATÓAK EZEK A FOLYAMATOK. MUTATJUK IS, HOGYAN!

IF FAST FASHION IS THE FAST FOOD OF FASHION, THEN SLOW FASHION IS MOST CERTAINLY FINE DINING – AND WHILE THE LATTER OFFERS FAR MORE DELICIOUS COURSES, MOST OF US STILL CHOOSE THE WIDELY ACCESSIBLE, CHEAP, AND READY TO EAT MEALS. HOWEVER, OUR ECCENTRICITIES AND NEGLIGENCE IN THE FASHION WORLD IS CAUSING FRIGHTENING HARM ACROSS OUR PLANET. WE MUST PUT ON OUR DIAMOND-ENCRUSTED GAUNTLETS TO FIGHT THE OVERWHELMING CURRENT OF FAST FASHION, AND ENGAGE SOLUTIONS THAT CAN – POSSIBLY – STOP THESE HABITS. WE WILL SHOW YOU HOW!

TUDATOSSÁG ÉS OPTIMALIZÁLÁS

A fenntarthatóság a divatvilágban ugyanolyan szignifikáns tényező lett, mint az élelmezés területén, és ugyanannyira is követel forradalmi változásokat, valamint tudatosságot mindannyiunk részéről. A fast fashion, mint mára világosan látszik, szörnyetegként uralja a piacot. A divat miatt kupacokban állnak a harmadik világ területén a kidobott ruhák, melyek lebomlási ideje több, mint kétszáz év. Mindez azért, mert meguntuk a trendcserélődésben avittá vált kedvenceinket, ledobtuk és újat vásároltunk helyettük – vagy épp a rapid sebességgel, megkérdőjelezhető minőségben készülő ruhák hamarabb nyúlnak ki, szakadnak fel és használódnak is el olykor hordhatatlanul csúnyára. Ha benned is felmerült a kérdés, mégis hogyan lehetnél részese a fenntartható divatnak anélkül, hogy le kéne mondanod a trendekről, akkor van egy jó hírünk: a kecske is jóllakik és a káposzta is megmarad, ha egyetlen létfenntartású dolgot nem tévesztünk szem elől. Ez pedig a divat iránti tudatosság.

Először is nézzünk mélyen az ellenség szemébe: mivel állunk pontosan szemben? A fast fashion definíciója alapján az a folyamat, amikor a kifutó legújabb trendjei és divatirányzatai gyorsan eljutnak a fogyasztókhoz. A fókusz a folyamatok optimalizálásán van. Olcsó előállítási költségek mellett, gyorsan gyártják le a különféle ruhaneműket, így a vásárlók is alacsony áron tudnak hozzájutni a divatos holmikhoz. Ez a gyártási filozófia európai gyártóktól szivárgott át az Egyesült Államokba és ma már a 21. század letagadhatatlan része.”

VÍZBŐL JÓSOLT TRENDEK

80 milliárd ruha. Ennyit termel ki évente a textilipar a világon, így a létrejött hulladék és a gyártási folyamatok közben használt kémiai anyagok miatt az olajipar után a ruházati- és textilipar a második legkárosabb iparág a Földön. A gyors termelés valahol az eldobható divat szinonimája, mivel a tömegpiacra gyártó nagy fashion márkák viszonylag alacsony áron szállítanak házhoz és kínálják ruháikat impozáns üzleteikben. Az egyre több vásárlásnak köszönhetően 2000 és 2014 között megduplázódott a ruhaipar termelése, így a ruhaipari hulladékok száma is, mivel egy-egy da-

AWARENESS AND OPTIMIZATION

Just as in the field of food production, sustainability has become a significant factor in the fashion world, and requires just as many revolutionary changes in lifestyle and awareness from all of us. These days, it seems clear that fast fashion is a monster that dominates much of the world. Discarded clothes, that will take more than 200 years to decompose, accumulate in piles in third world countries at the same rapid rate that we grow tired of our favourite garments. We throw them out in order to follow the ever-changing current of trends, or because these mass-produced clothes stretch, tear, or wear quickly – so much so that they become unwearable. If you've ever wondered how to be a part of sustainable fashion without giving up on trends, we have good news. You can have your cake and eat it too if you don't lose sight of one quintessential concept: awareness.

First, we must look deep into the enemy's eyes: what are we facing, exactly? Fast fashion is an industry which ensures that the latest trends from the catwalks reach consumers almost simultaneously to their premiere. To achieve this, companies focus on the optimization of production processes. With low production costs, garments are produced rapidly so consumers can buy runway fashion for a fraction of the price. This production strategy historically began primarily in European companies, then followed by the United States, and has since become a characteristic part of the 21st century.

TRENDS PREDICTED FROM WATER

80 billion pieces of clothing. That is how much the global textile industry produces annually. Because of the chemicals used and waste generated in the process, the clothing and textile sector is the second most harmful in the world, following only the oil industry. Fast production has become a synonym for disposable fashion, as big fashion brands produce clothes for the mass market, make home deliveries, and offer their product in alluring stores for relatively low prices. Thanks to the increase in shopping between 2000 and 2014, production in the industry has doubled, along with its resulting waste. We often discard an item after only wearing it once – not to mention those garments at the back of our wardrobes on the “I totally forgot I have this one” shelf that end up in the bin without even being worn.

#WHOMMADEMYCLO

foto / photos: [instagram.com/project_stopshop](https://www.instagram.com/project_stopshop)

rabot extrém esetben egyszeri használat után is kiselejtezzük, nem is beszélve azokról, melyeket fel sem veszünk és a ruhásszekrény mélyén hevernek a „már el is felejtettem, hogy van ilyenem” polcon – majd hordás nélkül fogják a kukában végezni.

A probléma másik jelentős része a víz. A textilgyártás során, a vízhiány ellenére, óriási mennyiségű vizet használnak fel a márkák, amelyek nagy részét szennyező anyagokkal, például fehérítővel, savakkal, festékekkel és színezékekkel töltönek meg. Állítólag a kínai és indiai folyók színe előre jelzik a divat következő árnyalatait, mivel a textilipar közvetlenül szennyezi az ottani vizeket. A nem biztonságos munkakörülményekről nem is beszélve. A gyártás és az ezzel járó környezetszennyezés után pedig megessék, hogy egy fast fashion nagyhatalom 12 tonna új ruhát éget el évente, csak mert már nem divatos és nem kelt el a piacon.

LASSÍTÁS MINT ALTERNATÍVA: SLOW FASHION

A lassú divat, más néven ökodivat, a fast fashionre adott tudatos válasz. A sokkal fenntarthatóbb divatfilozófiát képviselő megoldás igazi mozgalommá nőtte ki magát, mely a jó minőségre, a fenntartható gyártásra és a méltányos feltételek mellett dolgozó termelőkre épül. A kifejezést először Kate Fletcher ökológus fogalmazta meg egy cikkében, amelyben az etikus divatipart a lassú élelmiszer-mozgalomhoz hasonlította.

A lassú divatfilozófia magába foglalja a vintage ruhák felvásárlását, a régi ruhák átalakítását, az otthoni körülmények között varrt ruhákat, valamint a tartósabb, minőségi ruhák vásárlását is. És a gép nem áll meg; az új ötletek és a termékinnovációk folyamatosan újradefiniálják a lassú divatot és újabb fenntartható megoldásokat kínálnak.

ALULRÓL, GYÁRTÁSSAL, LOKÁLISAN, HASHTAGGEL

Számos kezdeményezés próbál erőt venni magán és tudatos vásárlásra buzdítani. Az egyik ilyen próbálkozás a #whomademyclothes hashtag alatt fut az Instagramon, ahol kifordított ruhák címkéjével készítene a résztvevők szelfit, ezzel is jelezve azt a tényt, hogy ők is a lassú divat mozgalmával értenek egyet. A kampány azt a kérdést feszegeti, hogy ki készíti a ruhákat. A ruhagyártás folyamata

Another significant element of the problem is water. Despite water shortages in factory areas, fashion brands use extraordinary amounts of water, and dispose equal amounts filled with pollutants such as brighteners, acids, paints, and dyes back into the surrounding environments. Allegedly, because the textile factories directly pollute local waters, the colours of the rivers in China and India have been said to forecast the next shades of fashion. To make matters worse, after production by underpaid workers in unsafe work environments, and the consequent pollution that results, fast fashion giants end up burning 12 tons of new clothes annually, because the surplus products are no longer in fashion and thus cannot be sold.

SLOWING DOWN AS AN ALTERNATIVE: SLOW FASHION

Slow fashion, also known as eco fashion, is a new answer to fast fashion. This solution has grown into a true movement promoting a more sustainable fashion philosophy, built on environmentally conscious production and fair working conditions for manufacturers. The phrase was first used by ecologist Kate Fletcher to compare the ethical fashion industry to the slow food movement in one of her articles.

The philosophy of slow fashion emphasizes purchasing vintage clothes, modifying old ones, sewing clothes at home, and buying more durable, higher quality garments. But the movement doesn't stop there: new ideas and product innovation continues to redefine slow fashion and offer more sustainable solutions to what, and how, we wear.

FROM BELOW, WITH PRODUCTION, IN HUNGARIAN, WITH HASHTAGS

Numerous initiatives make an effort to promote conscious shopping. One of them can be found by searching the hashtag #whomademyclothes on Instagram, where users take selfies with the labels of their clothes turned inside out to identify with the slow fashion movement. The campaign focuses on who makes the clothes we wear every day. The process of manufacturing clothes involves many steps and is very complex, so it is possible that not even the brand itself knows the conditions under which the clothes, or textiles, are produced.

The thesis of visual artist Elizabeth Illing appeared on Instagram as well, where she calls fast fashion the fast food restaurant of fashion - which, let's admit, is rather fitting. She uses garment labels as weapons to

Érdekes megvizsgálni, hogyan skálázhatóak az állati szőrből és bőrből készült termékek a slow fashion vonalozóján? Mivel ezek a hamisítatlan termékek évekig, vagy akár generációkon átívelve megmaradnak és magas minőséget képviselnek ahelyett, hogy pár hét alatt elhasználnódnának – így a nem egyszeri használatra, lecserélésre tervezett slow fashion koncepcióját támogatják. Azonban míg a környezetet kevésbé szennyezik, addig sajnos nem mondunk újat azzal, hogy ezeknek a termékeknek mind az állatvilág látja kárát.

It is fascinating to see how products made of animal fur and leather fares in the framework of slow fashion. Because these high quality materials last for years or even across generations instead of wearing out in only a few weeks, they do not fit within the concept of fast fashion - designed to be used only once, then replaced. However, while they don't pollute the environment as much, it is common knowledge that animals suffer from these products.

STUDIO JULIANNIE

fotók / photos: studiojuliannie.com

több lépésből áll és nagyon komplex, így még maga a márka sem biztos, hogy tisztában van a ruháinak a gyártási körülményeivel.

Szintén az Instagramon ütötte fel a fejét Elizabeth Illing vizuális művész diplomamunkája, aki a fast fashion-t a divat gyorséttermének nevezi, ami valljuk be, igazán találó. A címkét használja fegyverként, ahol megjelöli, hogy hol készültek az egyes ruhák, így visszakereshetőek a körülmények is. Azt vallja, hogy nem vásárol olcsó ruhát, mert azt feltehetőleg rossz körülmények között gyártották (és valószínűleg kizsákmányolt nők készítették, mivel a ruhaiparban 80%-ban nők dolgoznak, jelentős részük nevéstéges bérezésért).

MIT GONDOLNAK ERRŐL A MAGYAR BRANDEK?

Egyre több magyar kezdeményezés üti fel a fejét nap mint nap; ők nem ellenzik a ruhavásárlást mint hobbit vagy szenvedélyt, és szerencsére nem is kampányolnak amellett, hogy soha többet ne vegyünk új ruhát, és életünk végéig elégedjünk meg egyetlen pólóval. Sokkal kreatívabban állnak hozzá a kérdéshez. Eszter Virág-Meyer például használt farmerkabátokat gondol újjá, a Sharolta márka elhasznált farmerekből készít táskákat és új ruhákat, a Hababa store-ban pedig turkálós ruhákat dizájnolnak újra híres magyar tervezők. De ugyanígy felfigyelhetünk olyan brandekre is, mint a teljesen magyar, barátságból született szerelemgyerekekre, a Studio Juliannie-ra. A kétfős lánycsapat minőségi táskáit letisztult, minimalista dizájn jellemzi, melyhez mindig csempészenek egy kis vidámságot az anyagokkal, kiegészítőkkel vagy épp színekkel. A luxusminőség mellett fontos számukra a viselhetőség, a sokoldalúság, és a mindennapi praktikum is – és nem utolsó érv, hogy magyar tervezők egyedi termékeinek megvásárlásával a fast fashion kiegészítők helyett időtálló darabokat szerezhethetünk be, melyek meg amellett, hogy kiszolgálják, még a magyar egyedi divattervezőket, a lokális kreatív piac fennmaradását és fejlődését is támogatják.

Így úgy maradhatunk hűek az elveinkhez és viselhetünk trendi darabokat egyszerre, hogy azzal nem ártunk másoknak, sem a környezetünknek, és még tudatos vásárlónak is mondhatjuk magunkat, amivel újabb közösséghez csatlakozhatunk és megismerhetünk hasonló gondolkodású bajtársakat is. A sor pedig korántsem ér véget. A magyar piacon találkozhatunk kerékpárgumi-belsőből készült ékszerekkel, elhasznált molinókból gyártott hátizsákokkal, vagy éppen lemezekből készült szemüvegkeretekkel is.

REUPCYCLING!

Ez az eljárás még egy új fejezetet, mivel könnyen és akár azonnal alkalmazható. Az újrahasznosítás által újra büszkék lehetünk arra, amit viselünk, és egyszerűen vehetjük fel a harcot a fast fashion ellen.

identify their places of production and their labour and environmental implications. Illing claims she does not buy cheap garments because they are likely manufactured under terrible conditions, and were most probably made by exploited women. Eighty percent of the workforce in the fast fashion industry are women who work for obscenely low daily wages.

WHAT DO HUNGARIAN BRANDS THINK?

More and more Hungarian initiatives are appearing every day. These progressive movements embrace fashion as a hobby and passion, and don't campaign for never buying new clothes, or tell us to wear the same T-shirt for the rest of our lives. Instead, they look at the question from a much more creative perspective. For example, Virág-Meyer Eszter rethinks used denim jackets; the brand Sharolta makes bags and coats from worn out jeans; and in Hababa stores, famous Hungarian designers remake second hand clothes. Brands like Studio Juliannie, a completely Hungarian lovechild born of friendship, may catch your attention too. The women duo make quality bags of clean lines and minimalist design, with an added hint of joy in their materials, accessories, or colours. Besides high quality, wearability, variety, and everyday practicality, it is also important for them to produce an alternative to the accessories of fast fashion. Instead, you can purchase durable and unique products, which will not only last for a long time, but also support the work and development of the local and creative market of Hungarian designers.

With the strategies of slow fashion, we can remain true to our principles and wear fashionable clothes without harming others or the environment. It also gives us the opportunity to join a new community of conscious shoppers, and get to know comrades with similar ways of thinking. And this is far from the end: we can find jewelry made from inner bicycle tubes, backpacks from worn out banners, or even eyeglass frames made of vinyl records on the Hungarian market.

“On thing is for certain: if we are more aware of what happens and consciously change our habit, sustainable fashion will not remain a utopian vision.”

„Egy valami biztos: ha egy kicsit is felkapjuk a fejünket és tudatosan változtatunk a szokásainkon, úgy a fenntartható divat nem marad utópisztikus jövőkép.”

REUPCYCLING!

This process is so easy to begin, it deserves a new chapter. Through recycling, we can be proud of what we wear again, and fight fast fashion quicker and easier.

7 TIPP HOGYAN TEHETSZ TE IS A FENNTARTHATÓ DIVATÉRT

- 1 A turkálók a fenntartható divat zászlóshajói, arról nem is beszélve, hogy fantasztikus kincseket lehetünk egy-egy turkálás során, melyektől ezerszer egyedibbé válik a ruhatárunk is – úgyhogy turkálásra fel!
- 2 Limitáld a vásárlásokat, és igyekezz olyan darabokat venni, melyekben teljesen biztos vagy, hogy viselni is fogod őket!
- 2 Cseréld ruhákat olyan barátokkal, akivel hasonló a stílusotok és méreteitek ahelyett, hogy pénzt költenétek egy-egy új ruhadarabra!
- 4 Nézd meg a címkéket a felhasznált anyagokról és gyártási helyekről, legyél brandtudatos, és vásárolj olyan minőségi ruhadarabokat, melyek lényegesen hosszabb ideig bírják a strapát!
- 5 Támogasd a környezetben elérhető, helyi tervezők munkáját: vegyél egyedi darabokat és áldozz a slow fashion nagyon is stílusos oltárán!
- 6 A modern fashioniszták piacozása kérdés nélkül a garázsvásár: elképesztően izgalmas dolgokat lehet felfedezni egy-egy garázsvásáros privát divatkiállítás alkalmával!
- 7 Nem kellő ruháidat pedig add be egy közeledben lévő szeretetszolgálatba vagy Charity Shopba, így biztos lehetsz benne, hogy régi kedvenceid új életre kelnek valaki másnál!

7 WAYS TO DO MORE FOR SUSTAINABLE FASHION

-
- 1 *Second hand stores are the flagships of sustainable fashion. We can discover fantastic treasures that make our wardrobe a thousand times more unique – so get ready for the treasure hunt!*
 - 2 *Limit your shopping and try to buy clothes that you are certain you will wear!*
 - 3 *Swap clothes with your friends who share similar styles and sizes, instead of spending new clothes!*
 - 4 *Check labels for the materials used during production and the places of manufacture. Be brand-conscious and buy quality clothing that lasts!*
 - 5 *Support the work of local designers around you: buy one of a kind items and worship at the very stylish altar of slow fashion!*
 - 6 *Garage sales have become a marketplace of the modern fashionista: we can come across incredibly exciting pieces in these private home sales!*
 - 7 *Take the clothes you no longer need to a clothing bank or charity shop nearby, so your old favourites can be reborn on someone else!*

Ebbe a kategóriába tartozik például az is, amikor a gyártók alternatívan újrahasznosított anyagokat használnak fel a gyártás során. A leleményes afrikaiak a Kenyai Köztársaságban például használt gumiabroncsból készítenek papucsokat, mindezt a helyi lakosság bevonásával, így egyúttal a munkanélküliség problémára is kreatív megoldást találtak. Szerencsére ezekre az alternatívákra a nagyobb márkák is felfigyeltek; például az Adidas óceáni hulladékból készíti legújabb futócipőinek egy részét, ami azért jó, mert számos brandtudatos vásárlójuk márkahűségét meglovagolva szisztémás változásokat hozhatnak az iparágon belül.

A témát napokig lehetne feszegetni, és alternatív megoldások százait kipróbálni, de egy biztos: ha csak egy kicsit is felkapjuk a fejünket arra, mi folyik körülöttünk, és ennek érdekében tudatosabban választunk és változtatunk a szokásainkon, úgy a fenntartható divat nem csupán egy utópisztikus jövőkép marad. Legyünk egy jobb világ részesei, és őrizzük meg a természet szépségeit, miközben nem támogatjuk a mérgező folyamatokat – mert valljuk be, emésztésben csakúgy, mint a magunkra öltött kommunikációban is egészségesebb és stílusosabb lehet a gyorsról kicsit lelassítani. ¹⁵

Manufacturers can also have a role in recycling – for example, some choose recycled materials as an alternative to new ones in production. The resourceful people of the Republic of Kenya make flip flops from old tires and involve the local community in the process, hence finding a creative solution to the problem of unemployment in the area. Bigger brands have adopted these alternative methods as well; Adidas made its latest running shoes from trash found in the ocean. The company has a global clientele whose brand loyalty has supported systematic changes to the industry.

The potential of slow fashion is infinite, and countless new solutions can be introduced to the industry. But one thing is certain: if we are more aware of what happens around us and change our habits in order to join other conscious shoppers, sustainable fashion will not remain a utopian vision for the future, but a present day reality. Be a part of a better world and preserve the beauty of the Earth's natural environment: don't support poisonous processes of the textile industry. Sustainable consumption is healthier and more stylish, not only in what we digest but also with the fashion we wear. Let's slow down a little! ¹⁵

ELŐSZERETETTEL HASZNÁLUNK RÓZSAKIVONATOT ÉS RÓZSAOLAJAT A TERMÉKEINKBEN, OLYANNYIRA, HOGY A VILÁG EGYIK LEGNAGYOBB TISZTA RÓZSAOLAJ- ÉS RÓZSAKIVONAT- FELHASZNÁLÓJÁVÁ VÁLTUNK.

A rózsaszedők napkelte előtt ébrednek, hogy a legbőségesebb terméssel térhessenek haza; a rózsza jellegzetes illatát adó rózszaolaj ugyanis napfény hatására elpárolog. A rózszaolaj rendkívül értékes összetevő; egy kilogramm olaj előállításához 1 866 666 rózsza szirmaira van szükség.

Mindenkit szeretettel várunk arcápolási konzultációra a Fashion Streeten található üzletünkbe is (Deák Ferenc utca 21).

LUSH FRESH
HANDMADE
COSMETICS

FIGHTING
ANIMAL
TESTING

FRESHEST
COSMETICS ONLINE

ETHICAL BUYING

100%
VEGETARIAN

HANDMADE

NAKED!
PACKAGING

FROM TWELVE ANGRY MEN THROUGH THE PORSCHE-GRANDMA TO AN IMPECCABLE HIGH-STREET

THE FIRST TEN YEARS OF FASHION STREET

INTERVIEW WITH PÉTER CSIPAK

12 dühös embertől a Porsche-nénin át a legszebb divatutcáig A Fashion Street első tíz éve

INTERJÚ CSIPAK PÉTERREL

szöveg *text by* Tillinger Zsófi

fotó *photography* Oleg Borisuk

VÍZIONÁRIUS ALKOTÓ, VÉGLETEKIG MAXIMALISTA ÉS UGYANENNYIRE SZÍVÓSAN KITARTÓ: NEM VÉLETLENÜL EZEK AZ ACÉLOS JELLEMVONÁSOK ÍRJÁK LE A LEGJOBBAN CSIPAK PÉTERT, UGYANIS MINDEZEK NÉLKÜL NEM JÖHETETT VOLNA LÉTRE AZ AZ ÁLTALA ÉLETRE HÍVOTT, ELKÉPESZTŐ VÁROSFEJLESZTÉS, MELYET MA FASHION STREET NÉVEN ISMERÜNK. BUDAPEST KÉRDÉS NÉLKÜL LEGELEGÁNSABBAN TEMATIKUS, CSUPA VILÁGMÁRKÁT, ÖTCSILLAGOS SZÁLLODÁT ÉS ÉTTERMET FELVONULTATÓ DIVATUTCÁJA IDÉN ÜNNEPLI MEGÚJULÁSÁNAK TÍZÉVES JUBILEUMÁT – DE, AHOGY RÓMA SEM EGY NAP ALATT ÉPÜLT, ÚGY A FASHION STREET TÖRTÉNETÉNEK IS MEGVOLTAK A MAGA NEHÉZSÉGEI ÉS BUKTATÓI. CSIPAK PÉTERREL BESZÉLGETTÜNK NAGY VÍZIÓKRÓL, RÖGÖS KEZDETEKRÓL, MOTIVÁCIÓKRÓL ÉS ARRÓL, HOGY VESZÍTENI LEHET – CSAK FELADNI NEM.

VISIONARY, MAXIMALIST, AND DETERMINED TILL THE VERY END; IT IS NOT BY CHANCE THAT THESE FIERCE CHARACTERISTICS DESCRIBE PÉTER CSIPAK THE BEST — THEY ARE RESPONSIBLE FOR THE INCREDIBLE URBAN DEVELOPMENT THAT WE KNOW TODAY AS FASHION STREET. THE HIGH-STREET — WHICH HOUSES THE MOST ELEGANT WORLD CLASS BRANDS, FIVE STAR HOTELS, AND QUALITY RESTAURANTS — CELEBRATES ITS TENTH ANNIVERSARY THIS YEAR. BUT JUST AS ROME WASN'T BUILT IN ONE DAY, THE STORY OF FASHION STREET IS ALSO RIFE WITH HARDSHIP AND DIFFICULTIES. WE TALKED ABOUT GREAT VISIONS, TOUGH BEGINNINGS AND STRONG MOTIVATIONS WITH PÉTER CSIPAK, WHO LIVES BY THE APHORISM: "YOU MAY FAIL, BUT YOU CANNOT GIVE UP."

Honnan ered ennek a világszínvonalúan gyönyörű divatutcának, a Fashion Street létrehozásának ötlete?

Emlékszem, ahogy fiatalként sóvárogva néztem Bécs, Milánó, London és Párizs utcáit; a szebbnél-szebb kirakatokat, a tiszta és makulátlan épületeket, melyek eredeti állapotukban megőrződtek. Akkoriban világosan látszott, mekkora szakadék tátong Budapest és ezek között a nyugat-európai nagyvárosok között. A rendszerváltás utáni évtizedben járunk: a kilencvenes évek végén dübörög a privatizáció, sorra indulnak be és buknak el vállalkozások. Budapesten ekkor csupán hatalmas telkekre épített bevásárlóközpontok nyíltak, ugyanis ezek a vállalkozások nyilvánvalóan sokkal nagyobb profittal kecsegtettek, mint egy már meglévő, de elhanyagolt belvárosi városrész fejlesztése. Az üzletemberekben és fejlesztőkben csupán a profit iránti vágyat lehetett érezni; a minőségi törekvés nem vagy csak kevéssé volt jellemző. A millennium évében, ebben az elképesztő nihilben derengett fel előttem a Fashion Street víziója.

Miért épp a Deák Ferenc utcára esett a választásod?

Családunk generáción át öröklődő fodrászszalonja Budapest belvárosában volt; sokat jártam oda, így fővárosunk szívének szeretete már gyerekként belém ivódott. Utólag visszagondolva sorszerűnek érzem, hogy akkoriban mennyiszor időztem a mostani Kempinski Hotel Corvinus környékén tinédzserként – már akkor is vonzott ez az akkor még kevésbé népszerű, sötét utca, melyet most Fashion Streetként ismerünk.

De a Fashion Street létrehozása előtt egyáltalán nem az ingatlanfejlesztés területén tevékenykedtél.

Igen, a Fashion Streetet megelőzően a vendéglátóiparban dolgoztam; a kétezres évek elején szálltam ki egy egész belvárosi étteremláncot felölelő vállalkozásból. Miután ezt a nagy döntést megléptem, épp a Vörösmarty téren sétálgattam valakivel, aki megkérdezte: Na, most mihez akarsz kezdeni? Azonnal jött a válasz: Ingatlanfejlesztéssel szeretnék foglalkozni. Habár még sosem csináltam előtte, az éttermekben mégis ugyanezeket a mélyen belőlem fakadó vágyakat éltem ki tudat alatt, mikor a névadástól kezdve a vizuális koncepciókon át a kreatív belső terek megvalósításáig én feleltem. Ekkor jöttem rá, hogy az alkotás iránti igényem nem tudott ebben a vállalkozásban száz százalékig kiteljesedni: olyan új és maradandó kihívást kerestem, ahol mindezt megvalósíthatom.

„Egy makulátlanul tiszta, minden tekintetben tökéletes divatutcát láttam magam előtt. És belevágtam.”

Ezt követően 2001-ben, az Immobilia Zrt. megalapításának első évében adott a sors egy lehetőséget a Deák-palota ingatlanjainak felvásárlására, melyet hosszú és kemény munkával végig is csináltunk. Nem volt egyszerű feladat: az önkormányzati ingatlanokon kívül tizenkét magánlakás volt még az épületben, melyeket egyen-

Where did the idea for this world class, exquisite Fashion Street come from?

I remember how, as a young man, I wistfully watched the streets of Vienna, Milan, London and Paris; the incredibly beautiful shop windows and the pristinely clean buildings, which remained in their original state and were very well kept. At the time, the enormous gap between Budapest and these Western-European cities was quite obvious. This was during the decade after the regime change, at the end of the 90s. Privatization was in full force, and companies continued to start and fail. In Budapest, the only thing that developed were shopping malls on huge empty sites – these enterprises obviously offered far greater profits than the development of an already existing but neglected part of the city. Businessmen and developers merely desired revenue; there was little aspiration for quality. I envisioned Fashion Street at the time of this incredibly nihilistic atmosphere.

What made you decide on Deák Ferenc Street?

Our family had a hair salon in Budapest for generations and I spent a lot of time there, thus my love for the heart of Budapest was already an integral part of me as a child. Thinking back, I feel it was fate that I spent so much time around the now known Kempinski Hotel as a teenager – already then, I was drawn to the dark and nameless street that we now know as Fashion Street.

But you had never worked in the field of real estate development before creating Fashion Street.

That's right, before Fashion Street I worked in the catering industry. I left behind a company that encompassed an entire restaurant chain in the early 2000s. I will never forget that after making this huge decision, I was walking on Vörösmarty Square with someone, who asked me what I wanted to do next. My immediate reply was that I wanted to become a real estate developer – even though I had never done it before. Subconsciously, I had satisfied several deep desires whilst working in the restaurant industry, where I was responsible for everything from naming to visual conceptions, up until the interior design. I understood then that my inner need for creativity had not been a 100% fulfilled – I was looking for a new and long-term challenge that would allow me to realise this desire.

“I envisioned a pristinely clean Fashion Street, perfect in its every aspect. And so I began.”

Later, in 2001 (the founding year of Immobilia Plc), fate provided the company with the opportunity to acquire the Deák-Palace, which I accomplished in slow and steady strides. This wasn't an easy task: apart from apartments owned by the

ként kellett megvásárolnunk az ott lakóktól, hogy végül kizárólagos tulajdonunkban lehessen az épület. Úgy kezdtem el őket emlegetni magamban, mint „A tizenkét dühös ember” – de félreértés ne essék, nem ránk voltak dühösek. Hanem a világra és mindenki másra; arra, hogy olyan egy kísértetházban élnek, ami gyönyörű lehetne, de nem törődik senki: leszakadt gang, elromlott lift, omladozó és életveszélyes házrészec.

A tizenkét dühös emberrel pedig egyesével állapotodott meg az Immobilia az ingatlanok megvásárlásáról: volt olyan, aki 12. kerületi villát kért az unokájának, volt, akivel nyugdíjas otthoni elhelyezésben állapotodtam meg, az utolsó, szándékosan magát a tizenkettediknek hagyó tulajdonossal pedig egy valószínűleg magas, egymillió forintos négyzetméterárban állapotodtunk meg 2000-ben – hozzátevé, hogy egy 36 négyzetméteres lakásról volt szó, amelyben a mosdó helyén egyetlen koszos lyuk tátongott. Minden lebeszélés és határozott nem ellenére megvettük ezeket a lakásokat, mert tudtuk, hogy ez az egyetlen járható út ahhoz, hogy egyedüli és teljes tulajdonosként működtethessék egy, a mai kor elvárásainak megfelelő, de a múlt építészeti értékeit megtartó irodaházat, alatta földszinti üzletekkel.

„Az emberek elismerése egyértelmű visszacsatolás: jó, amit csinállok; működik, amit létrehoztam.”

Szintén ebben az akvizícióban, miután a cég megvásárolta a már említett, tizenkét lakást, az ingatlan egyedüli tulajdonosaként megnyertük az önkormányzat pályázatát. Ezután következett a Deák Ferenc utca 17. és 19. fejlesztése, amely szintén nem volt zökkenőmentes. A 19-es szám volt akkoriban a BRFK garázsrésze, amely a mostani Fashion Street első üzlete és jelenleg az Intimissimi, a Nike és az Under Armour működnek benne. A megvásárlásához összehívtam egy lakógyűlést, mivel az ingatlan funkcióváltásához erre volt szükség: egy közös homlokzati terület megvásárlásához a lakógyűlés százszázalékos szavazati aránya kellett. Nincs mit szépitni: az első lakógyűlésen nem volt túl rózsás a hangulat, a projektünk ismertetése után a harmincöt albetétes házból harmincnégy nemmel és egy igennel távoztunk, ami a saját szavazatunk volt; még a gyűlésre hozott szendvicseket is ránk kezdték dobálni... Az ügyvédünk szinte teljesen lemondott róla és egy üveg nemes italban fogadtam vele: igenis menni fog. Majd rengeteg tárgyalás árán végül fél év alatt sikerült totálisan megfordítanunk ezt az arányt, és ezt az árkád részt is százszázalékosan megvásároltuk, így tovább léphettünk, a garázst pedig kereskedelmi egységgé minősíthettük.

Emellett Grand Casino néven működött az utcában egy kaszinó is, melyet csak azért tudott megvásárolni a cég, mert annak tulajdonosai összekülönböztek egymással. Nem mellesleg elképesztő összegért jutottunk ehhez az ezer négyzetméteres ingatlanhoz, mely ma a Zara Home-nak ad helyet emelettel, földszinttel, pincével.

municipality, the building also housed twelve privately owned flats. Immobilia had to buy these flats from the owners one-by-one, so that the company could secure exclusive rights to the property. In my head, I started calling them the ‘Twelve Angry Men.’ Don’t misunderstand me, we weren’t the reason for their anger; it was the world and everyone else. They lived in a haunted house, which had the potential for beauty if only someone would care enough to repair the broken corridors, elevators, and hazardous parts of the building.

Immobilia made a deal with each of the twelve angry men regarding the acquisition of the properties: one of them asked for a mansion for his grandchildren in the 12th district; for another owner we secured a place in a retirement home; and the with last owner – who made sure to be the last of the twelve – Immobilia agreed on an implausibly high sum (one million Forints per square metre) for a 36 m2 apartment in which a dirty hole served as a toilet. Despite any dissuasions and ‘definite no’s,’ the company bought each and every one of these apartments. I knew it would be the only way Immobilia could exclusively own and operate it as an office building and house stores on the ground floor, in a manner that fits both the expectations of this age and the architectural values of the past.

“People’s appreciation is a clear feedback: I created something good and it works.”

During the same acquisition, after buying out all the privately owned apartments, Immobilia won the municipality’s tender as well. This was followed by the development of Deák Ferenc Street number 17 and 19, which was not without its challenges either. Presently, number 19 is the first retail store of Fashion Street, with Intimissimi, Nike and Under Armour. But at the time, it served as the garage for the Budapest Police Department. To change the function of the building, I had to organise a residential assembly; it required a unanimous vote from the assembly to acquire the shared façade of the building. There is no point in trying to deny it; the mood during the first assembly was not exactly what I would call pleasant. After presenting our project, we left with 35 ‘no’s’ and only one yes from the owners of the 35 condominium units (the only ‘yes’ was our own vote)— they went so far as to throw the sandwiches that we brought back at us... My lawyer had almost completely given up, so I wagered a bottle of rather fine liquor in favour of success. After numerous negotiations and sacrifices, we managed to completely turn them around within half a year. Thus we were able to acquire this entire section of the arcade, made a commercial unit from the garage and were able to move forward.

There was another property in the street, called the Grand Casino; the only reason Immobilia managed to buy it was because of an argument among its owners. For an incredible amount though. Today, this 1000 square metre property houses ZARA HOME, covering two floors and the basement. The owners made me and

Az akkori tulajdonosok aláírtak velem és az Immobiliával egy szerződést, miszerint a kaszinó bezárása után én nem nyithatunk szintén kaszinót az épületben: és teljes hitetlenkedéssel fogadták, hogy nem azt az üzleti modellt szeretnénk tovább folytatni, hanem kiadnánk egy „butiknak”, ahogy ők nevezték.

Ezek együttes sikerén felbuzdulva pedig megláttam a lehetőséget: itt van egy érdemtelenül hátrányos helyzetű utca, kincset érő, műemlék jellegű épületekkel, melyeket nem védett vagy óvott senki, megtépett a háború és a szocializmus is, mikor teljes homlokzatokat vakoltak simára és tüntettek el. Sötét volt, kormos és ápolatlan; én pontosan az ellenkezőjét szerettem volna elérni. Felsejlett előttem egy vízió: egy makulátlanul tiszta, eredeti állapotára visszaállított, gyönyörű kirakatokkal csábító, minden tekintetben tökéletes divatutcát láttam magam előtt. És belevágtam.

Az eddigiek sem hangzanak egyszerűnek, hogy finoman fogalmazzak. Voltak még ugyanilyen nehézségek a felvásárlásban?

A végső nehézség a Porsche-család tulajdonában lévő, Deák térre kinyúló utcasarki épület megvétele volt. Elsőre sem kínáltunk érte keveset, de egy év elteltével, a harmadik alkalommal már olyan arcpirító összeget mondtunk, amely minden józan számítást felülír. Az üzlet kerékkötője pedig nem volt más, mint a legendás Porsche-néni: a család nagymamája, aki imádta ezt a budapesti utcácskát, különösen azért, mert ahogy ő érvelt: „ez volt a Porsche-család első akvizíciója a keleti blokkban”. Végül egy olyan, negyedik ajánlatra adta csak be a derekát, melyre a Porsche-Hungária vezérigazgatója egyszerűen csak annyit mondott: „Péter... hát, te tudod.” De tudtam is: e nélkül az épület nélkül nem lehet végrehajtani azt a tematikus városfejlesztést, amit elterveztem; nem jöhetne létre a Fashion Street víziója, csupán néhány szép üzletet hoznánk létre egy átlagos belvárosi utcában.

„Néha idegesítően, a végletekig perfekcionista vagyok.”

Honnan jött a Fashion Street név?

Nagyon sok tanácsadói csoporttal konzultáltam tizenöt évvel ezelőtt a névválasztást illetően: reprezentatív kutatások után számtalan más nevet jobbnak tartottak és egytől-egyig leszavazták a Fashion Street-et. Azonban az intuíciónra és a ráérző képességre hallgatva végül a saját magam által választott név mellett döntöttem. Nem csak másokkal, magammal szemben is kritikus vagyok: ha meggyőznek az igazam ellenkezőjéről, hajlandó vagyok ezt elismerni és elfogadni. Úgy gondolom, hogy az élet más területeire is maradéktalanul alkalmazható az itt bevett receptem: ha hiszel valamiben, hallgasd meg mások véleményét, értékeld ki a hallottakat és vond le a következtetéseket – de ha mindezek után is a saját ötletedet tartod a legjobbnak, menj arra! Mindegyik tanácsadó kiválóan értette a munkáját, víziójuk az utcával kapcsolatban azonban nem nekik volt. Hanem nekem.

Immobilia sign an agreement which stated that Immobilia would not open a new gambling establishment in the building following the closure of the Grand Casino; they were completely taken aback that instead of continuing this business model, we would in fact rent it out to a ‘boutique,’ as they called it.

Encouraged by these successes, I saw an opportunity: here is this undeservedly disadvantaged street, with the treasure of historical monuments that were not protected or cared for by anyone. Damaged both by war and by socialism — entire facades had been plastered over and rendered invisible — they were dark, covered in soot, and scruffy; I wanted to achieve the exact opposite. I envisioned a pristinely clean Fashion Street, restored to its original state, tempting people with its beautiful store windows — simply perfect in its every aspect. And so I began.

Thus far, the process does not sound like a walk in the park, to put it simply. Were there any other difficulties during the acquisition?

The last difficulty was the acquisition of the corner building on Deák Square, which was owned by the Porsche family. Immobilia did not offer a small amount for it at first either, but when we were forced to make a third offer a year later — a near-impossible amount — all realistic calculations went out the window. None other than the legendary grandmother of the Porsche family stood in the way of the deal, who loved this street section in Budapest, especially because the property was the first acquisition of the Porsche family in the Eastern Bloc — as she said it herself. She only knuckled under a fourth offer, of which the CEO of Porsche-Hungária simply said: “Péter... well, you know it.” And in fact, I did know it: without this building the street wouldn’t have been thematic from corner to corner; my vision for Fashion Street would never have been realised. We would have simply had a few pretty stores in an ordinary downtown street.

“I’m a perfectionist, sometimes annoyingly so.”

Where did the name Fashion Street come from?

I discussed the name with many consulting agencies fifteen years ago: after countless representative surveys, innumerable other names were preferred over Fashion Street. But I trusted my intuition and my ability to get it right, and decided to go with the name I had chosen. I’m critical with others as well as myself: if I can be convinced of something opposing my beliefs, I’m willing to recognize and accept it. I think that my approach can also be fully incorporated into other aspects of life; if you believe in something, listen to other opinions, evaluate them, and draw your own conclusions — if you still consider your initial idea to be the best, keep going in that direction. Every

„When others brake, I still go full throttle.”
„Mikor a többiek fékeznek, akkor is tövig nyomom a gázt.”

„Ha veszítek, elfogadom. De a feladásra zsigerileg alkalmatlan vagyok.”

Elégedett vagy, mikor reggelente végigsétálsz az utcán?

Nem csak reggel; este is nagyon elégedett vagyok, bár valószínűleg teljesen elégedett sohasem leszek... A viccet félretéve fantasztikus érzés, hogy igazán maradandót alkottam Budapest belvárosában; olyan tematikus városfejlesztést, amit előttem még nem tett meg senki ezen a területen az elmúlt évtizedekben és a következő generációk számára is fennmarad. És még jobb érzés látni, hogy az utca szebb és szebb: helyiek és külföldiek is boldogan vették birtokukba és szinte kizárólag nemzetközi divatcégekkel és éttermekkel teli utcát. Az emberek elismerése egyértelmű visszacsatolás: jó, amit csinálok; működik, amit létrehoztunk.

Mi az, amit még szerinted senki nem csinált előtted?

A 2000-es években, a korábban említett okok miatt nem igazán volt jellemző, hogy nagy nevű nemzetközi építészirodákat foglalkoztassanak Magyarországon. Egyszerűen nem volt rá igény. Az EEA Budapest Építészirodát és Erick van Egeraatot akkoriban itthon kizárólag az ING ingatlanfejlesztő bízta meg tervezési munkákkal. Az Immobilia Zrt. volt az első magyar megrendelője, mikor 2002-ben megbízta a Deák Palota építészterveinek elkészítésével. Akkoriban a szakmában teljes értetlenkedés fogadott. Felesleges pénzkidobásnak, nagyozlásnak tartották az úgymond külföldi sztárépítész munkadíját kifizetni. De nem volt az: Erick és az EEA iroda fantasztikus munkát végeztek. Rendkívüli érzékenységgel nyúltak hozzá az épület architektúrájához és olyan lehetfinom és mégis extravagáns építészeti megoldásokkal ötvözték a jelent és a múltat, melyek ma is megállják a helyüket és felveszik a versenyt az újonnan épült konkurens irodaházakkal és olyan épületüzemeltetési rendszereket terveztek be, melyeket akkor még itthon nem ismertek, emellett tökéletesen kiszolgálják a Deák Palota bérlőit. A Deák Palota homlokzata emellett turisztikai látványosság is: naponta több tucat turista fotózkodik a kimagaslóan szép épület előtt.

Néhány évvel később az Immobilia cégcsoport újra felborzolta a kedélyeket, amikor Magyarországon először megbízta a világhírű Foster + Partners építészirodát a Main Street projekt koncepció látvány- és építészeti terveinek elkészítésével. Ingatlanfejlesztő karrierem talán legnagyobb élménye volt az a közel két év, mikor az angol tervezőirodával, ezen belül is Prof. Stefan Behlinggel és Darron Haylockkal ezen a projekten dolgoztunk. Mintha egy másik világba csöppentem volna. A Foster + Partners londoni irodájában folyton úrrá lett rajtam az érzés, hogy nincs lehetetlen. Elképesztően látványos műszaki megoldásokat és a legmodernebb technológiákat hozták, mindezt hihetetlen gyorsasággal és precizitással.

Elmondhatom magunkról, hogy mindkét világhírű építészirodának az Immobilia volt az első magyar ügyfele, a Deák Palota pedig mind a mai napig Budapest egyik legszebb irodaháza.

single consultant was an excellent professional, but they did not have a vision for the street. I did.

“I can accept losing but I’m not capable of giving up.”

Are you pleased when you walk on Fashion Street in the morning?

Not just in the morning, I’m very pleased in the evenings as well – however, I will never be entirely satisfied. Joking aside, it is a fantastic feeling that I created something truly lasting in the heart of Budapest; an unprecedented thematic development of the city. And it will remain here for the next generations, too. It is an even better feeling that the street is becoming increasingly beautiful; locals as much as visitors from abroad gladly took possession of it, and the boulevard is enriched almost exclusively with international companies and their franchises. People’s love is a clear feedback: I created something good and it works.

What do you think, is there something what nobody has done before you?

It was unusual to hire famous international architecture firms in Hungary in the 2000s. There was simply no interest in it. At that time in Hungary only ING Real Estate Development hired the EEA Budapest Architecture Firm and Erick van Egeraat. Immobilia Zrt, was their first Hungarian client, when we hired them for the design of Deák Palace in 2002, and everybody found it incredibly puzzling. They believed it to be a waste of money and posturing to pay the foreign star architect’s rate. But it wasn’t: Erick and the EEA did a fantastic job. They touched the structure of the building with such extraordinary sensitivity, combined past and present with such light yet extravagant solutions, and designed operating methods for the building that were completely unknown in Hungary that they can still compete with newly built office buildings, while also catering for the renters’ every need. The facade of Deák Palace is a tourist attraction as well: dozens of tourists take picture in front of this exquisitely beautiful building.

A few years later, Immobilia ruffled a few feathers again when, for the first time in Hungary, hired the world famous Foster + Partners Architecture Firm to create the visual and architectural design of the Main Street project. Working on this project with the English firm as well as Prof. Stefan Behling and Darron Haylock for almost two years was perhaps one of the greatest experiences in my carrier as a real estate developer. In the London office of Foster + Partners I was constantly overwhelmed with the feeling that nothing is impossible. They offered amazing solutions and the most modern technologies with incredible speed and precision.

„Mindig is inspirált, hogy olyasvalamit csináljak, amit előttem még senki.”

Mennyit változott a Fashion Street az elmúlt tíz évben?

A Deák Ferenc utca korábban átmenő forgalmat biztosító utcaként funkcionált a Deák tér és a Vörösmarty tér között. Még a 2000-es évek elején megmértük az utca átmenő forgalmát, ami akkoriban napi 2000-3000 ember volt. Mivel mára a Fashion Street nem csupán egy utcaszakasz, hanem desztináció is, ez a forgalom megtízszereződött: 20 000 – 25 000 ember fordul meg naponta az utcában, ez szám pedig karácsonykor eléri a 60 000-et.

Hadd említsek néhány izgalmas adatot is, ami jellemzi az utcát. A Fashion Street 16 tonna réz és 4000 négyzetméter gránitburkolat felhasználásával készült el, bruttó területe 13 511 négyzetméter, hossza pedig 225 méter. Ötféle építészeti stílusban készültek az utca épületei: szecessziós, klasszicista, kortárs modern, pre-modern és eklektikus. Nyugat-Európai nagyvárosok mintájára minden karácsonykor karácsonyfát állítunk az utcában; a Fashion Street díszkivilágítása Budapesten is egyedülálló módon több, mint 200 000 LED-fénnyel valósul meg.

Az Immobilia saját forrásait felhasználva, valamint banki hitelt igénybe véve a felújításkor nem csak a teljes infrastruktúrát cseréltük ki, de az utcaszakaszt teljes hosszában gránitburkolattal láttuk el, valamint 21 archaizáló, látványos kandelábert telepítettünk az utcában, amivel közel megtízszereztük az utca díszkivilágítását. Majd a beruházást követően mindezt átadtuk az önkormányzat és a Közvilágítás Zrt. tulajdonába.

Az utca fejlesztésébe fektetett munkánkért és pénzügyi investíciókért cserébe az V. kerületi önkormányzattal sikerült az utca 50 évre szóló, kizárólagos közterület-hasznosítási jogáról megállapodnunk, melynek keretén belül az utca vonzó arculatának megtartására vonatkozó folyamatos kötelezettségeink mellett a kezdetekben exkluzív promóciós rendezvényekkel, partikkal, húsvéti és karácsonyi vásárokkal igyekeztünk népszerűsíteni az utcát, valamint növelni a vásárlói forgalmat. Mára azonban az utcaforgalmunk és a vásárlói közönségünk is annyira megváltozott, hogy Budapest belvárosában a Fashion Street nemzetközi elismertségük ellenére is elsőként szüntette meg a vásár jellegű kitelepüléseket; kizárólag rendkívül magas igényű eseményeknek, az utca arculata időszakos díszkivilágítással és más módon történő folyamatos fejlesztésének, valamint a hotelek által üzemeltetett vendéglátóipari teraszoknak, és természetesen a továbbiakban is más, a szerződésünkben eredő exkluzív rendezvényeknek biztosítunk helyet a Fashion Streeten.

„Vannak hőre puhuló és hőre keményedő emberek. Én hőre keményedek.”

Sok harcot kellett megvívnod ezekért az álmokért?

A Fashion Street akvizíciója során több tucatszor megtörténtek

I can proudly claim that Immobilia was the first client of both of these world famous architecture firms, and Deák Palace is still one of the most beautiful office buildings in Budapest.

„I have always found inspiring to do something that no one has ever done before me.”

How much did Fashion Street change in the last decade?

Deák Ferenc Street served as a transit street between Deák Square and Vörösmarty Square. In the early 2000s we measured the pedestrian traffic of the street; it was 2000-3000 people a day. Nowadays Fashion Street is not simply a street but a destination, thus it has ten times more traffic: 20,000-25,000 people come and go daily, but before Christmas the number reaches 60,000.

Let me mention some exciting data that characterizes the street. Fashion Street was created with the use of 16 tons of brass and 4000 square metres of granite pavement, its gross area measures 13,511 square metres, its length 225 metres. The buildings of the street were designed in five different architectural styles: secessionist, classicist, contemporary modern, pre-modern and eclectic. As Western-European cities do, at Christmas we also place a Christmas tree in the street; uniquely in Budapest, Fashion Street is illuminated with more than 200,000 LED lights.

Using Immobilia's own funds as well as bank loans, we changed not only its infrastructure, but covered the street in its entire length with granite pavement as well. We also placed 21 archaic and spectacular candelabras in the street, thus having ten times more light. Following the development we give the ownership to the municipality and Közvilágítás Zrt.

In exchange for the development of the street and our financial investment, in a public land use agreement, we contracted for the utilization of Fashion Street for 50 years. We also created restaurant terraces and held exclusive promotional events, parties, as well as Easter and Christmas markets in order to promote the street and increase customer traffic. Due to the change in traffic and the customers, Fashion Street was the first to discontinue these events and markets in the heart of Budapest; we only allow our renters, the abovementioned terraces operated by hotels and incredibly exclusive parties and promotional events in Fashion Street.

“Heat makes some people harder and others softer. It makes me harder.”

Did you have to fight many battles to fulfil these dreams?

During the acquisition of Fashion Street, I arrived at

***“My best and worst qualities are
the same: I’m extremely headstrong and determined.”***

***„A legjobb és legrosszabb bennem egy és ugyanaz: a végtelékig
akaratos és kitartó vagyok.”***

azok az útkereszteződések, melyeknél az ügyvédek és munkatársaim egytől egyig kétkedve néztek rám, miért folytatom, miért erőltetem mégis ezt a divatutcát, mikor olyan reménytelennek tűnik az általam megálmodott jövőkép megvalósítása. De annyira erős volt bennem a Fashion Street víziója, hogy úgy éreztem, nincs más út: kockáztatnom kell, olykor falaknak rohannom és minden ellenvéleménynek szembe menve tovább küzdeni ezért a célért, amely a város fejlesztésének és szépülésének szempontjából is példaeértékűnek tekinthető. Büszke vagyok rá, hogy a tizennyolc évvel ezelőtt megálmodott, tökéletes belvárosi sétálóutca víziója ma már nem csak a magyar, de a nemzetközi divat- és ingatlanszakma figyelmét és elismerését is kivívta.

Az ember életében vannak korszakok: az én életemben tíz éven át egy hosszú és küzdelmes korszak zajlott. Míg a Fashion Street szalagátvágása előtt a megálmodás és teremtés időszakát éltem, addig a megnyitás óta eltelt években ennek az álomnak a megóvása kötötte le minden energiámat. Ezeket a harcokat nem én kerestem mégis nekem kell megvívnom őket. Vannak hőre puhuló és hőre keményedő emberek. Én hőre keményedek. Ahogy a Tesóm szokta mondani, a *Valami Amerika* című film betétdaláról mindig én jutok az eszébe, mert „*mikor a többiek fékeznek, akkor is tovább nyomod a gázt.*” Alapvetően egy idealista, örök álmódzó vagyok, aki megvalósítja az álmait. Ez utóbbira viszont most szinte semmi időm sem volt, ezért könnyen el tudom képzelni, hogy a napi küzdelmek által felőrölt energiát a későbbiekben kreatív, alkotói folyamatokba fektetem – ebben vagyok ugyanis a legjobb.

Vannak még ilyen grandiózus projektek a tarsolyodban? Mi a következő álmod?

A Fashion Street folytatása, a Main Street projekt vár ránk, amely már a Fashion Street tervezőasztalán is ott volt. A Main Street projekt víziója, hogy a Fashion Streetet T-alakban kiterjesszük a Bécsi utcában, balra a Kristóf tér, jobbra az Erzsébet tér irányában. Ezért még 2004-ben elkezdtünk ingatlanokat vásárolni a Bécsi-Harmincad utca saroképületében, valamint szomszédos ingatlanokat is magánemberektől, az önkormányzattól és külföldi befektetőktől. A Main Street megvalósításán immár 14 éve dolgozunk; 2004-ben vette a cég az első ingatlant, majd 2008-ban, az akkori Zeppelin-újváros központ néven híressé vált projekt keretében neki is futottam. És habár ugyanannyi ingatlannal rendelkezünk a Bécsi utcában, mint a Deák Ferenc utcában, sajnos az utolsó akvizíciónál az élet és a világgazdasági válság közbeszólt. De a Main Street vízióját nem adtam fel; szeretném tovább folytatni a belváros építését, újítását, szépítését, ami mondhatni mára már életcéloommá vált. Azonban erről a projektről majd a Main Street tízéves jubileumán beszélnek a legszívesebben!

Szeretsz nyerni?

Ki nem szeret nyerni? Persze, hogy szeretek győztesen kikerülni egy csatából, de azt is elfogadom, ha veszítek. Amiben viszont lehet, hogy sokaktól különbözök, az az, hogy zsigerileg alkalmatlan

a crossroads dozens of times. There were countless moments where the fulfilment of the dream that I had envisioned seemed so hopeless that all of my lawyers and colleagues doubted whether I should continue to force this idea. But my vision for Fashion Street was so strong that I felt there is no other way; I had to take risks, sometimes run into walls, work incredibly hard, go against any opposition, and continue to fight for this sublime goal, which gained the appreciation of not only the national, but the international fashion and estate developer industry.

Life is marked by different periods; for me, the last ten years have been long and filled with battles. Whereas the period before the opening ceremony of Fashion Street was one of dreaming and creating, all my energy has shifted towards protecting these dreams in the years since. I do not look for these battles, and yet I still have to fight them. Heat makes some people harder and others softer. It makes me harder. My Brother says he always thinks of me when hearing the lines from the soundtrack of the movie *Valami Amerika*: „*When others brake, you still go full throttle*”. At my core I’m an idealist, a dreamer who loves making his dreams become reality. I have almost no time for the latter now. In the future, I hope to invest the energy that currently goes lost on daily meddles into creative projects — it is what I’m best at after all.

Are there other grandiose projects on your mind? What is your next dream?

As it was already planned during its inception, Immobilia is going to continue to develop Fashion Street. The vision for the Main Street project is to expand Fashion Street into a T-shape, incorporating Bécsi Street, in the direction of Kristóf Square to the left and Erzsébet Square to the right. Thus Immobilia started buying real estate in the corner building of Bécsi and Harmincad Streets, as well as neighbouring buildings from private owners, the municipality, and foreign investors in 2014. Immobilia has been working on the implementation of the Main Street project for 14 years; the company bought the first real estate in 2004, in the framework of the famous Zeppelin-Newtown Centre project of 2008. And although we have as many properties in Bécsi Street as we do in Deák Ferenc Street, unfortunately, life and the world economic crisis interrupted the process of our last acquisition. But I haven’t given up on Main Street: I would like to continue the development, restoration and beautification of downtown Budapest, which has become my purpose in life. However, I would love to talk more about this project when we celebrate the 10-year anniversary of Main Street.

Do you like winning?

Who doesn’t? Of course I like winning my battles, but I can accept losing as well. What probably makes me different from most people is that I’m not capable of giving up. A fight can end in one of two ways: you either win or you lose – and be it a negotiation or real martial art, you must accept this fact before the battle begins.

vagyok a feladásra. Egy harcnak két kimenetele lehet: vagy nyer, vagy veszít az ember – és legyen az egy tárgyalás vagy valódi küzdősport, ezt a küzdelem elején el kell fogadni.

Hogyan jellemeznéd magad őszintén?

Állhatatos, víziózáros, újító, alkotó és küzdő ember vagyok, aki néha idegesítően, a végletekig perfekcionista. Emellett az évek során be kellett látnom, hogy valóban az alkotás az, amiben igazán jó vagyok: a napi szintű igazgatás, menedzsment és ügyvitel nem az erősségem – ezt ma már magasan képzett szakemberekre bízom. Így mindenki azt csinálhatja, amihez igazán ért.

Mit becsülsz egy emberben a leginkább?

Még ha közhelyesen is hangzik, de a megbízhatóság és a becsület a legfontosabb számomra. Ha valaki még nem rutinos és nem tökéletesen profi a munkájában, az nem zavar: ezt meg lehet tanulni. Ellenben ha valaki nem becsületes, azon nem lehet segíteni: a becsületességet nem lehet tanítani. Ezért olyan embereket válogattam magam köré, akiknél az emberismeretem azt súgta, megbízhatók bennük.

Tinédzserként is erről az életéről ábrándoztál?

A belvároshoz való kötődésem kivül a Fashion Streethez csupán a divat iránti érzékenység volt meg bennem akkor: sráckoromtól szeretek jól öltözködni, - ami azért fiatalon nem mindig sikerült - szeretem az igényes ruhadarabokat. Tizenévesen viszont nem igazán jeleskedtem semmiben. Hihetetlenül nem kötött le a tanulás, állandóan azon járt az eszem, hogyan tudnék venni egy motort. Középiskola alatt a szüleim azzal stresszeltek, hogy a végén munkanélküli leszek a bukácsolással. Azonban az ő aggodásuk sem szeretett meg velem jobban a tanulást; a gazdasági főiskolát kerek két alkalom után hagytam ott. Nem akartam csak ott ülni: saját vállalkozásba akartam fogni és pénzt akartam keresni. Talán lehetett volna másképp is csinálni, de én ezt az utat választottam.

Mire vagy a legbüszkébb az életedben?

A fiamra. Az összes többi csak munka, tárgyak és pénz. Húsz évesen lettem apa, és habár nem terveztem ilyen fiatalon gyereket, mégis ő a legjobb dolog az életemben. A fiam ma már huszonhét éves, okos, nyitott, kreatív és önálló, de még emlékszem rá, hogy ő tanított meg, milyen igazán felelősséget vállalni és milyen boldog apának lenni. Fantasztikus srác és különlegesen közeli a kapcsolatunk.

A Fashion Streettel kapcsolatban pedig arra vagyok a legbüszkébb, hogy nem csupán értéket hoztunk létre, nem csak egy tematikus városfejlesztést hajtottunk végre, hanem egy eddig funkcióatlan, sötét, hátsó utcából létrehoztunk egy csodálatos divatutcát, ahol már egyes üzletek bérleti jogára várólista alakult ki. Nagy dolognak tartom, hogy sikerült a nagy nemzetközi világmárkák terjeszkedési tervképére rátűznünk a Fashion Street zászlaját; habár van még pár világhírű márka, akiket szeretnénk az utcába, a jelenlegi portfólió is nagyon exkluzív. Érdekességként még elmondom, hogy

How would you honestly describe yourself?

I'm fundamentally a dreamer; a dedicated, innovative and creative person. I am also a perfectionist, sometimes annoyingly so. Besides, over the years I've had to learn that my true talent is creation — daily management is not my strength, hence I rely on highly skilled professionals on these matters.

What do you value most in others?

It may sound commonplace, but dependability and honour are the most important to me. If you haven't finished your studies or don't have a lot of experience in your profession, it doesn't bother me; these things can be learnt. On the other hand, if you aren't honourable, it can't be helped; honour cannot be learnt. Thus, I followed my instincts and have chosen to surround myself with people I feel I can trust.

Is this the life you dreamt of as a teenager?

Regarding my vision for Fashion Street, apart from my attachment to the downtown, all I had going for me was a good sense of fashion. Ever since I was young boy, I always enjoyed dressing well; I love well-tailored clothes. But I did not excel in anything as a teenager. I was incredibly disinterested in studying; all I did was try to think of ways to buy a motorbike. During high school, my parents kept pestering me about my bad grades, claiming I would never be able to find a job. But not even their concerns could prompt me to work harder for my studies; after attending the college of economics for two days, I simply quit. I didn't want to just sit there, I wanted to start my own business and earn money. Maybe I could have done it differently, but I chose this path.

What are you most proud of in your life?

My son. Everything else is just work, objects, and money. I became a father when I was 20, and although I hadn't planned on becoming a father at such a young age, he is still the best thing in my life. He is 27 now; smart, open, creative and independent. He was the one who taught me what it means to be truly responsible, and how to become a happy father. My son is a fantastic man and we have an especially close relationship.

Regarding Fashion Street, I'm most proud of the fact that I did not only create value or accomplish a thematic city development, but established a wonderful Fashion Street from a formerly non-functional, dark back alley, where there is a waiting list for the rental rights of some of the stores. I find it an incredible achievement that we managed to hoist the flag of Fashion Street on the campaign maps of big international global brands. Although there are still a few I would like to have in the Street, still, our portfolio is already rather exclusive: Massimo Dutti, Tommy Hilfiger, Furla, Zara Home and Oysho opened their first flagship stores here, and the biggest Hugo Boss Salon in Central-Europe is also here.

nagyon sok márka Magyarországon elsőként a Fashion Streeten nyitotta a „zászlóshajó” üzletét mint például a Massimo Dutti, a Tommy Hilfiger, a Furla, a Zara Home és az Oysho is, valamint a Fashion Streeten található Közép-Európa legnagyobb Hugo Boss szalonja.

Mikor 2008-ban elkészült a Fashion Street, csupán az egyik oldalon voltak divatüzletek; a szemközti oldalon álló akkor még Le Meridien, ma már The Ritz-Carlton, Budapest és Kempinski Hotel Corvinus épületeiben csak belül voltak üzletek. Azonban a Fashion Street sikerének köszönhetően mindkét hotel nyitott a retail üzletek és az utca felé, így 2018-ban olyan világhírű márkák ékesítik a hotelek utcafronti üzleteit, mint a Bobbi Brown, a Jo Malone, a júliusban nyílt Philipp Plein, valamint két teraszos vendéglátóipari egység: az ÉS bisztró és a Deák St. Kitchen.

Amitől igazán utánozhatatlanul egyedi a Fashion Street az, hogy mind a branding, az arculat, az üzemeltetés és a nyitvatartás is teljesen egységes. Az üzletek homlokzatán a márkák felirata egységesen sárgarézből készült, fekete üvegmezőn elhelyezve, az üzletek előtt nero assoluto fekete gránit burkolatban sárgaréz betűkből kirakva a márkák neve. Az ImmoBilia minőség iránti elkötelezettsége pedig egyszerre vonzerő és garancia a hazai és nemzetközi divatcégek számára, akiknek ezért érdemes befektetniük ezekbe az üzletekbe mert tudják; nem áll fenn a veszély, hogy a szomszédjukba vagy az utcába egy hozzájuk nem méltó márka költözik. Egy kedves történetet hadd említsek. Körülbelül 10 évvel ezelőtt egy ízben a Hugo Boss akkori európai igazgatója a budapesti operabálon közölte velem, hogy nem lehet arany a Hugo Boss felirat a Fashion Streeten és ha ragaszkodom hozzá, nem lesz Hugo Boss szalon az utcában. Természetesen a válaszom az volt, hogy akkor nem lesz, mire ő azt mondta, hogy ha találunk legalább egy arany Hugo Boss feliratot bárhol a világban, akkor elfogadja ezt a feltételt. Másnap ott volt az email a dubai Hugo Boss-ról készült fotóval a számítógépén.

Büszke vagyok rá, hogy végigcsináltuk: végigvásároltuk, végigfejlesztettük és bérbé adtuk. Örömmel tölt el, hogy a 2008 szeptemberi szalagelvárással egybekötött, ünnepélyes megnyitó után két hónappal bekövetkező világgazdasági válság ellenére is immár egy évtized menedzseléssel, szabályozott működéssel folyamatosan fejlődő pályán tudtuk tartani úgy, hogy a Fashion Street üzleteinek összfordalma évről-évre átlagosan 18%-kal növekszik. És amire talán a legbüszkébb vagyok az az, hogy nincs – eltekintve a londoni Regents Street-től ami az Angol Királynő tulajdonában van és „kicsit” hosszabb mint a Fashion Street – a Fashion Streethez hasonló, egy cég tulajdonában lévő, önálló divatutca Európában.

„Olykor meg kell járni a pokol legmélyebb bugyrát ahhoz, hogy felemelkedj – önmagadon felül is.”

Fashion Street had stores only on one side when it was completed in 2008; on the opposite side The Ritz-Carlton, Budapest (which used to be Le Meridien) and the Kempinski Hotel Corvinus had stores inside. However, thanks to the success of Fashion Street, both hotels opened up to the ideas of both retail and the street, thus in 2018 world famous brands decorate the street side view of the hotels: Bobbi Brown, Jo Malone or Philipp Plein, which opened only in July, not to mention the two restaurants we have, the ÉS Bistro and the Deák St. Kitchen.

But Fashion Street is truly unique because it is completely unified from branding, to PR and operation, even the opening hours are the same. ImmoBilia's commitment to quality is both an attraction and a guarantee for the Hungarian and international companies, it is worth investing in these stores. Let me tell a little story here. About ten years ago I met the former CEO of Hugo Boss in a gala, where he said the Boss-logo cannot be in gold colour: and if I insist on that, Boss will not open on the street. I said well then there won't be a Boss Salon. Then he made a deal: if I find another gold logo for a Boss Salon in the world and present it to him, he would agree. The next day he had the photo of the golden Boss-logo from the Hugo Boss Salon in Dubai on his computer.

It fills me with joy that even after the world economic crisis, which hit only two months after the street's ribbon-cutting ceremony and opening in September 2008, with a decade of efficient operation and management, we managed to continuously develop and the overall turnover of the stores of Fashion Street has been increasing by 18% every year. But perhaps my biggest pride is that there isn't an independent Fashion Street in Europe that is owned by a single company.

“Sometimes you have to cross the deepest pits of hell to rise above – even yourself.”

Do you have a role model?

At age 47 I wouldn't call them role models, but there are two people, who I look up to for their careers, accomplishments and personality. If I had to choose from the business world it would be Sir Richard Branson, the founder of the Virgin Group, who is responsible for directing 400 companies at present. Branson is a true visionary; at the impossibly young age of 19, he started something that others wouldn't dare when he created Virgin. Years later, he was arrested as a result of his businesses, the only way to pay his way out of prison being a mortgage on his parents' house. Now he is among the wealthiest billionaires and most honourable philanthropists of the world, having even been knighted by the Queen of England. Branson taught me

Van példaképed?

Így 47 évesen talán már nem példaképnek hívnám, de két olyan embert említenék, akiknek a karrierje, életútja és emberi tulajdonságai példaértékűek számomra. Ha a nemzetközi üzleti világból kellene kiemelnem valakit, akkor Sir Richard Branson az, a jelenleg négyszáz céget irányító Virgin Group megalapítója. Branson igazi látnok volt; szemtelenül fiatalon fogott olyasmibe, amibe mások nem mertek, mikor 19 éves korában létrehozta a Virgint. Évekkel később, az üzleteiből kifolyólag egy alkalommal börtönbe került, ahonnan a szülei házána zálogosításával jutott csak ki. Mára a világ egyik leggazdagabb milliárdosa és legmegbecsültebb filantrópja, akit érdemei elismerése jeléül lovaggá ütött az angol királynő. Branson példája erősítette meg bennem, hogy olykor meg kell járni a pokol legmélyebb bugyrát ahhoz, hogy utána felemelkedj – önmagadon felül is.

A hazai üzleti életben pedig Dr. Csányi Sándorra tekintek úgy, mint követendő példára, aki egy higgadt, konzervatív, nyilvánosságot kerülő, családját szerető, üzleti vállalkozásait bölcsen irányító üzletember, ezért Bransonhoz viszonyítva két nagyon különböző személyiségről beszélünk; azonban mindketten ugyanolyan bátor látnokok és fantasztikus üzletemberek, akik életük nehéz vagy éppen válságos helyzeteiből kivétel nélkül mindig megerősödvé és úriemberként kerültek ki.

Ezt a tulajdonságot minden emberben nagyon nagyra tartom és ma már én magam is igyekszem így élni. Engem is inspirálnak a lehetőségek, de a küzdelmek, a támadások és az igazságtalanságok is: gyermekkoromban belém rögzült, hogy nem szabad elfutni, tilos feladni. Kikapartok, megverhetnek – de akkor is fel kell állni és tovább küzdeni az igazságomért, az álmaimért, a céljaimért, mert ha azokat feladnám az olyan, mintha az életet adnám fel.

Mi tesz boldoggá? Mikor érzed magad elégedettnek?

Nap, mint nap boldog vagyok egészen apró, kicsi dolgoktól. De az életben az tesz elégedetté, mikor létrehozok valamit és látom, hogy működik.

Azért ebben a hajtásban van időd lazítani?

Habár ritkábban és kevesebbszer, mint szeretném, azért sikerül kikapcsolódnom; a legjobban azt élvezem, mikor csak ülök a teraszomon, gyönyörködöm a napfényben és újabb megvalósítandó projektekről álmodozom. Emellett sporttal indul minden napom: a rendszeres testmozgás remekül kirángat a mókuserékből és felkészít a napi hajtásra. A sportot is mindig maximális fordulatszámon művelem, ahogy a munkát is és minden mást az életemben. Szerintem csak így érdemes.

Mit jelent számodra ez a tíz év? Hogyan ünnepled meg ezt a jubileumot?

Az ünnep számomra lehetőség, hogy ezután a rengeteg időt és energiát felemésztő, kockázatos és fáradtságos munka után megállhassunk és megünnepelhesük magunkat, valamint azt a produktumot, amit létrehoztunk a kollégáimmal, a barátaimmal és a segítőimmal közösen. A tíz éves születésnapunkat egy exkluzív és grandiózus partival ünnepeljük a Mercedes-Benz Hungáriával és a Tommy Hilfigerrel karöltve, nem is beszélve az olyan sztárvendégekről, mint Palvin Barbara címlapmodellünk és a világhírű Formula-1-es pilóta, Lewis Hamilton. Úgy érzem, tökéletes és méltó megünnepelés ez a Fashion Street első évtizedének, hogy a gondtalan ünnepelés után pontosan ott folytathassuk az utca tökéletesítését, valamint az újabb és újabb fantasztikus álmok megvalósítását, ahol abbahagytuk. 🎉

that sometimes you have to cross the deepest pits of hell to rise above – even yourself.

In the Hungarian business life, I look up to the businessman Sándor Csányi. He is a level-headed and conservative businessman who avoids public appearances, loves his family and leads his businesses with wisdom. Compared to Branson we are talking about two very different personalities, nevertheless both of them are brave visionaries and fantastic businessmen, who found strength in adversity and managed to stand up and remain true gentlemen.

I greatly appreciate this quality in everyone and I try to live accordingly. I'm inspired by opportunities as well as struggles, attacks and injustices; already as a child I assimilated that running away or giving up is not an option. I may lose or be beaten but I will stand up and continue to fight for my goals; because giving up on one thing would be equivalent to giving up on life.

What makes you happy? When do you feel content?

I am happy every day, even the smallest, littlest things bring me joy. But in life I feel content when I can create something and see it work.

Do you have time to relax in all this hurry?

Though not as frequent as I would like, I still manage to relax; sitting on my terrace, admiring the sunshine, and envisioning new creative projects are what I enjoy most. And I begin each day by practising sports: exercising regularly gets me off the endless treadmill of work and prepares me for the day ahead. Like work and everything else in my life, I do sports at full speed as well. I think that's the only way it's worth it.

What does this decade mean for you? How do you celebrate it?

Celebrations are opportunities to stop and celebrate ourselves and all we created after the risky and hard work that burnt up so much of our time and energy; to celebrate with my colleagues, friends and supporters the goals we have achieved together. We celebrate the 10th birthday of Fashion Street with an exclusive and grandiose party together with Mercedes-Benz Hungary and Tommy Hilfiger, not to mention guests such as our cover model Barbara Palvin and the world famous Formula-1 pilot, Lewis Hamilton. I believe this is the perfect way to honour the first decade of Fashion Street, a carefree celebration, so we may continue to perfect the street and the fulfilment of newer and newer fantastic dreams, where we left off.

BEAUTY, GOURMET, CULTURE AND SAVOIR-VIVRE

Hungarian-Viennese ÉS Bisztró, New York style ÉS Deli, avant-garde Japanese Nobu, creative cocktail specialist Blue Fox The Bar and The Living Room where guests can relax in style. These venues make up Kempinski Corvinus' culinary universe under one roof: Gastronomic Quarter Downtown Budapest

Erzsébet tér 7-8 | 1051 Budapest | kempinski.com/budapest

**GASTRONOMIC
QUARTER
DOWNTOWN
BUDAPEST**

Közös a küzdelem. Közös a siker.

LLOYD

GERMANY

LLOYD CONCEPT STORE

Fashion Street | Deák Ferenc Utca 21 | Budapest

lloyd.com

Z A R A H O M E

Fashion street
Budapest-1052 Bécsi utca 5

SYMPOSIUM

“And the true order of going, or being led by another, to the things of love, is to begin from the beauties of earth and mount upwards for the sake of that other beauty, using these steps only, and from one going on to two, and from two to all fair forms to fair practices, and from fair practices to fair notions, until from fair notions he arrives at the notion of absolute beauty, and at last knows what the essence of beauty is.” *Plato, Symposium*

„A szerelem helyes útja – akár magunk járjuk, akár más kalauzol –, hogy az itteni egyes szépségeken elkezdve a szépség eléréseért mind magasabbra hágunk, mintegy lépcsősoron haladva: egyetlen szép testtől a másikhoz, onnan mind többhöz, mindhez, aztán a szép testektől a szép tettekhez, a szép tettektől a szép ismeretekig, s innen végezetül ahhoz az egyetlen ismerethez, amelynek tárgya maga a Szépség, s így megismerjük a végső Szépséget.” *Platón, A lakoma*

fotó *photography* **Oleg Borisuk**

fotó asszisztens *photography assistant* **Dömök Noel Szilveszter**

styling **Bognár Hajnalka, Varga Anita, Horváth Ottó**

styling assistant **Dmitrij Gronik**

smink *make up artist* **Árpa Karolin**

smink asszisztens *make up artist assistant* **Balla Emese, Mochnács Anikó**

haj *hair stylist* **Pásztor László (BALMAIN Hair Couture)**

managing coordinator **Viktor Taranenko**

díszlettervező *set designer* **Varga Magdolna (PropClub)**

berendező *set decorator* **Nagyvárad Mercédesz (PropClub)**

modellek *models* **Henni, Berta (Attractive models) | Misa, Dan (Wam Models)**

Franciska (Facemodels) | Rea Milla (Avantage models) | Michael (Addictedtomodels)

helyszín *venue* **Gundel étterem**

Berta / Felső / Top: **Dora Abodi** · Fülbevaló / Earrings: **Massimo Dutti** · Táská / Bag: **Furla**

Kafia / Cipő / Shoes: **Tommy Hilfiger/Office Shoes**

Szalvéta / Napkin: **Zara Home** · Berendezés / Decoration: **PropClub** · Étél / Food: **KFC**

Ruha / Dress: **Dora Abodi** · Napszemüveg / Sunglasses: **Céline** · Fülbevaló / Earrings: **Rienne Creations/Berlin Store**
Pohár, kancsó / Glass Jug: **Zara Home** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

Felső / Top: **Dora Abodi** · Harisnyanadrág / Stockings: **Calzedonia** ·
Cipő / Shoes: **Lloyd** · Fülbevaló / Earrings: **Dora Abodi**
Karkötő / Bracelets: **Dora Abodi**
Café Latte: **Starbucks**

Gyűrű / Ring: Berlin Store - Karkötők / Bracelets: Berlin Store - Étel / Food: KFC

Káfa / Body: **Oysho** · Melltartó / Bra: **Oysho** · Fülbevaló / Earring: **Nasha**

Berta / Body: **Oysho** · Csizma / Boots: **Dora Abodi** · Napszemüveg / Sunglasses: **Gucci** · Fülbevaló / Earrings: **H&M**

Michael / Felső / Top: **Nike** · Nadrág / Trousers: **Nike** · Zakó / Blazer: **Richard Alexander** · Övtáska / Belt bag: **Nike** · Cipő / Shoes: **Dr. Martens/Office Shoes**

Y pohár / Y glass: **Zara Home** · Étel / Food: **KFC**

Kafia / Ruha / Dress: **Dora Abodi** · Csizma / Boots: **Dora Abodi**

Táska / Bag: **Furla** · Fülbevalók / Earrings: **ZARA**

Michael, Misha, Dan / Alsonadrág / Underwear: **Intimissimi** · Kesztyű / Gloves: **Nike**

Napszemüveg / Sunglasses: **Tom Ford**

Ruha / Dress: **Dora Abodi** · Harisnyanadrág / Stocking: **Intimissimi**
Fülbevaló / Earrings: **ZARA** · Karkötők / Bracelets: **Dora Abodi**

Berta / Rute / Bress: **Dora Abodi** / Nyalkeridő / Ties: **Hugo Boss** / Füzevélő / Earrings: **ZARA** / Etel: **PizzaMe**

Berta / Ruha / Dress: **Dora Abodi** · Nadrág / Trousers: **Dora Abodi** · Fülbevaló / Earrings: **Rienne Creations/Berlin Store** · Kendő / Kerchief: **Nike Michael** / Bunda / Fur: **Je Suis Belle**

Hent / Ruha / Dress: **Je Suis Belle** · Csizma / Boots: **Dora Abodi** · Késztyű / Gloves: **Stylist saját/Anita Varga** · Fülbevaló / Earrings: **Nasha Misha** / Ing / Shirt: **COS** · Nadrág / Trousers: **ZARA** · Cipő / Shoes: **Lloyd** · Kendő / Kerchief: **Dora Abodi**

Michael / Sapka / Cap: **Nike** · Kardigán / Bomber jacket: **RobertMaar Divatház** · Nadirág / Trousers: **COS** · Öv / Belt: **Hugo Boss** · Zokni / Socks: **Calzedonia** · Bakancs / Boots: **Dr. Martens / Office Shoes**
Berta / Blézer / Blazer: **Hugo Boss** · Melltartó / Bra: **Intimissimi** · Nadirág / Trousers: **COS** · Cipő / Shoes: **Dora Abodi** · Fülbevaló / Earrings: **Dora Abodi** · Kendő / Kerchief: **Tommy Hilfiger**
Dan / Ötöbny / Suit: **RobertMaar Divatház** · Pike / Polo shirt: **Lacoste** · Díszszekendő / Handkerchief: **RobertMaar Divatház**
Heni / Ruha / Dress: **Peter Mero** · Nyaklánc / Necklace: **Rienne Creations/Berlin Store**
Misa / Zakó / Blazer: **RobertMaar Divatház** · Ing / Shirt: **Massimo Dutti** · Kendő / Kerchief: **Dora Abodi**
Kafia / Overall: **Peter Mero** · Öv / Belt: **Peter Mero** · Disztoll / Plume: **Peter Mero** · Fülbevaló / Earrings: **Nasha**
Franci / Ruha / Dress: **Peter Mero** · Fehérmű / Underwear: **Intimissimi** · Bakancs / Boots: **Dora Abodi** · Öv / Belt: **Peter Mero** · Napszemüveg / Sunglasses: **Furla** · Fülbevaló / Earrings: **Nasha**
 Poharak / Glasses: **Zara Home / Kreinbacher** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

Ruha / Dress: **Hugo Boss** · Mellény / Vest: **COS** · Zokni / Socks: **Oysho** · Cipő / Shoes: **Lloyd** · Kendő / Kerchief: **Stylist saját**
Öv / Belt: **Massimo Dutti** · Kesztyű / Gloves: **Stylist saját/Anita Varga** · Gyűrű / ring: **Nasha** · Toldísz / Plume: **Peter Mero**
Étel / Food: **Bamba Marha** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

Heni / Ruha / Dress: **Hugo Boss** · Mellény / Vest: **COS** · Vendő / Kécher: **Stylist saját** · Öv / Belt: **Massimo Dutti** · Keztyű / Glove: **Stylist saját/Anita Varga** · Gyűrű / Ring: **Nasha** · Toldisz / Plume: **Peter Mero**

Milva / Ing / Shirt: **RobertMian Divatház** · Nadrag / Trousers: **COS** · Öv / Belt: **Hugo Boss**

Dan / Ing / Shirt: **Hugo Boss** · Póló / T-shirt: **COS** · Nadrag / Trousers: **Massimo Dutti**

Frand / Ing / Shirt: **Dora Abodi** · Overall / Overall: **Hugo Boss** · Toldisz / Plume: **Peter Mero** · Öv / Belt: **Massimo Dutti** · Kécher / Kécher: **Dora Abodi**

Michael / Ing / Shirt: **RobertMian Divatház** · Kécher / Kécher: **Stylist sajátja** · Nadrag / Trousers: **Massimo Dutti** · Zubbó / Barter: **Massimo Dutti**

Perzsgő, pezsgőpohár / Champagne, champagne glass: **Kreihändler** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

LET
US
STAY
WITH
YOU.®

Let us make the world revolve around you.

Unwind in our unique, urban Spa, where luxury spa expertise and sublime service combine to provide a remarkable experience. Choose from our daily pass or membership packages to enjoy the benefits in our haven of tranquility. **More details: ritzcarlton.com/budapest**

THE RITZ-CARLTON SPA

BUDAPEST

The Original Gundel Experience

www.gundel.hu | reservations@gundel.hu
+36 1 889 8111 | 1146 Budapest, Gundel Károly út 4.

ATHLETES

CURRY
5
<WIRED DIFFERENT>

UA-RBK store

+36 30 352 2966, Budapest, Deák Ferenc u. 19.

e-mail: uarbkstore@gmail.com, www.athletes.hu

keress minket a FACEBOOKON és az INSTAGRAMMON

UA-RBK store

+36 30 352 2966, Budapest, Deák Ferenc u. 19. , e-mail: uarbkstore@gmail.com, www.athletes.hu
keress minket a FACEBOOKON és az INSTAGRAMMON

HOW SISU ARE YOU?

IN SEARCH OF THE FINNISH PHILOSOPHY OF LIFE

szöveg text by **Balla Sándor** · illusztráció illustration **Vincze Dóra**

Te mennyire vagy sisu?

A finn életfilozófia nyomában

TAVALY NYÁRON AZ IRMA HURRIKÁN SZINTE MINDENT ELSŐPÖRT, AMI AZ ÚTJÁBA KERÜLT. AZ ERŐS, VASTAG TÖRZSŰ FÁKAT KITÉPTE A HELYÜKRŐL, EGY AZONBAN VÉGIG TALPON MARADT. A TRÓJAI HŐS UTÁN HEKTÓRRÁ KERESZTELTE HAJLÉKONY PÁLMA UGYANIS ÁTVÉSZELTE AZ ORKÁNT, MAJD ÚJRA FELEGYENESEDETT. EZ A PÁRATLAN RUGALMASSÁG ÉS RÁTERMETTSÉG AZ, AMIT A FINNEK SISUNAK NEVEZNEK.

LAST SUMMER, HURRICANE IRMA DESTROYED ALMOST EVERYTHING THAT CAME ITS WAY. STRONG TREES WITH THICK TRUNKS WERE TORN FROM THE GROUND, HOWEVER, ONE REMAINED STANDING. THE PLIANT PALM TREE WAS NAMED AFTER HECTOR, THE TROJAN HERO. FOR NOT ONLY DID IT MANAGE TO SURVIVE THE HURRICANE, BUT IT ALSO ROSE AGAIN. THIS REMARKABLE FLEXIBILITY AND APTITUDE IS WHAT FINNISH PEOPLE CALL SISU.

HYGGE, LAGOM »»» —▷ SISU!

A legboldogabb országok listáját már évek óta északi, skandináv országok vezetik. Ez végül is érthető, hiszen a skandináv jóléti modell alaposan kiszolgálja az emberi igények széles skáláját – a magas életszínvonal, a fejlett szociális, egészségügyi és oktatási rendszer kulcsfontosságú a boldogság többismeretlenes egyenletrendszerében. Ugyanakkor a kollektív pszichés alapot a skandináv csoda beteljesüléséhez az északi életfilozófiák teremtették meg. A dán hygge és a svéd lagom már kiszabadult a skandináv palackból, és világ körüli útra indult: előbbi a meghittsége, a harmóniára, a társas kapcsolatok fontosságára és a lelki békére helyezi a hangsúlyt. Arra kér, hogy ne rohanj a tömeggel együtt, hanem lassíts, és éld át a már számtalanszor elmulasztott pillanatot. A lagom az arisztotelészi mértékletesség modern elképzelése: nem túl kevés, nem túl sok, azaz éppen elég. Nem dőzsölni és felhalmozni, hanem megszabadulni a feleslegtől és a sallangtól, hogy kiegyensúlyozottabbá, környezet- és éntudatosabbá, egészségesebb szemléletű halandókká válhassunk.

HYGGE, LAGOM »»» —▷ SISU!

Scandinavian countries have been at the forefront when it comes to happiness for years now. This is unsurprising, as Scandinavian welfare systems cater to a wide range of people's needs. A generally high standard of living and well-developed social, healthcare and education systems are key factors in the happiness-equation, several unknown variables notwithstanding. However, the foundation of this collective consciousness that comprises the 'Scandinavian miracle' can be traced back to the northern philosophies of life. The Danish hygge and the Swedish lagom have already set sail and started a world tour. The former emphasises intimacy, harmony, the importance of interpersonal relationships, and quietude. It appeals to to slowing down rather than rushing along with the daily grind, and to consciously experience those moments we may have missed out on for so many times. Lagom, on the other hand, is the modern equivalent of what is known as Aristotelian temperance: not too little, not too much; just enough. Rather than mindlessly consuming and hoarding, we should get rid of all that is unnecessary and trifling,

„NINCS ROSSZ IDŐ, CSAK ROSSZ RUHÁZAT”

Az idei boldogságlista élén már nem a dánok, hanem a finnek állnak. Az etnikailag nem skandináv népcsoport hol a svéd, hol az orosz csizma talpát szagolta évszázadokon át – azonban a kemény időkben is talpon maradtak, mára pedig túlnőttek sokunkon. A sisunak ugyanakkor egy másik történelmi gyökere is van, amely a finnek anyatermészettel ápolt szoros, bensőséges viszonyában keresendő. Egy olyan országról beszélünk, amely az Északi-sarkkörön fekszik, és ahol több mint két hónapon át nem kel fel a nap. A gyéren lakott tájak, az érintetlen vadon, a havas fenyvesek és végtelen tavak messzi világában kompromisszumokat nem ismerő kapcsolat alakul ki ember és természet között. A kemény időjárás megtanította a finneket arra, hogy ne várjanak a következő pillanatra, hanem most cselekedjenek. Míg bennünket a túl hideg vagy a túl meleg gátol meg a cselekvésben, addig ők a „nincs rossz idő, csak rossz ruházat” elvét követve használják ki az élet és évszakok nyújtotta lehetőségeket. Ott a gyermeket akkor is kiküldik játszani, ha farkasordító hideg van, hiszen csak így ismerheti meg a világot a maga valójában. A finnek nem futamodnak meg: naponta megbirkóznak a természeti elemekkel, így akár azt is mondhatnánk, hogy a sisu szintiszta törekvés. Ez a törekvés pedig maga a megtestesült élet.

Ugyanakkor, mivel a sisu szó szerint belsőt jelent, egy rejtett szobaként is felfoghatjuk, amelynek ajtaját csak akkor nyitjuk ki, amikor képességeinket meghaladó nehézséggel kerülünk szembe, amikor az ellenszél túl nagy, és nincs erőnk felállni a padlóról. A nagy „sisupillanatok” végül is arról szólnak, hogy amikor beüt

in order that we might become more balanced, environmentally conscious, and self-aware mortals with a healthier view on life.

“THERE IS NO BAD WEATHER, ONLY BAD CLOTHING”

This year, not the Danes, but the Finns are the global leaders in overall happiness. For centuries, these ethnically non-Scandinavian people have faced imperial domination by both the Swedish and the Russian empire – nevertheless, even in hard times, they stood tall and have eventually taken control of their fate. Sisu, however, has another historic aspect to it, which is rooted in the Finns' close, intimate relationship to mother nature. We are talking about a country that is partially located within the Arctic Circle, which means that once a year, the sun does not rise for over two months. Amongst the untouched wilderness, snowy pine forests and endless lakes of remote and sparsely populated areas, the relationship between man and nature knows no compromise. The harsh weather conditions taught Finnish people not to wait for the next moment, but to act in the now. Whereas we might hesitate in weather that is either too cold or too warm, the Finns live by principle that “there is no such thing as bad weather; only bad clothing.” As such, they live in close congruence with the opportunities that are provided by life and the seasons. Children play outside even in the bitterest of colds, offering experience of the world in its true form. Finnish people don't run away; they face the elements daily. Therefore, we could safely say that sisu is an endeavour in its purest form – and this endeavour is the embodiment of life.

Sisu literally translates to ‘inner.’ Thus, it can be perceived as a hidden room that remains unopened until we are faced with

“Dedication is becoming more of a luxury item that we cannot afford, so when the hurricane strikes we are among the first to be swept away.”

„Az elhivatottság ma luxuscikké válik, amelyet nem tudunk megvásárolni magunknak, így mikor jön a hurrikán, az elsők között sodor majd el.”

a ménkü, akkor megfutamodunk vagy felvesszük a kesztyűt. Mert a sisu egyfajta mentális erőtartalék is, amely az önmagunkba vetett bizalomból, a személyes meggyőződésünkből táplálkozik, így az általunk oly sokat hangoztatott balsors e felfogás szerint nem jelent mást, mint feladást és meghunyászkodást.

MEGISMERNI, SZEMBESZÁLLNI, TALPON MARADNI

Tehát míg a hygge a harmóniára, a lagom a mértékletességre, addig a sisu az állhatatosságra összpontosít. Kétségtelen, hogy az ógörög életvezetési tanácsok és etikai útmutatók újragondolt, 21. századhoz igazított változatait már nem délen, hanem a hideg északon kell keresnünk. Mindhárom szorosán összefügg, úgy mond kiegészíti egymást: egy kiegyensúlyozott, céltudatos, boldog ember nélkülözhetetlen morális útravalói. Nem csoda, hogy ezek az északi életfilozófiák épp ma élnek reneszánszukat, amikor

hardships beyond our ability to overcome; when the headwind is too strong and we don't have the strength to get up from the ground. After all, the big “sisu-moments” dictate whether we run away, or whether take up the gauntlet when disaster strikes. Sisu is also defined as a mental reserve of strength which is fed by our self-confidence and personal convictions.

TO LEARN, TO OPPOSE, TO KEEP STANDING

While hygge focuses on harmony, and lagom on temperance, sisu emphasises perseverance. Of course the reconsidered and readjusted 21st century versions of ancient Greek advice on lifestyle and ethics are not found southward, but in the cold North. There is a connection among these three notions, supplementing each other to form the moral essentials for a well-balanced, determined and happy person. It is unsurprising that we're experiencing a renaissance of

a modern ember egyre inkább elveszíti a kézzelfogható valósággal a kapcsolatot. Hiszen ő már nem folyamatokban gondolkodik, hanem gombnyomásban és azonnaliságban. A világ rohan és türelmetlen, küzdelmei döntő többségét pedig nem szemtől szemben, hanem virtuális terekben vívja meg. A természetjárás, a grundtevékenység vagy az átbeszélt esték ma már a komfortzóna elhagyását jelentik: sokan már attól kiborulunk, ha nincs hely a kedvenc éttermünkben, bekrepál a légkondi, nincs internetkapcsolat vagy elered az eső. Belekényelmesedünk az elgépiesedett világba, közben pedig elvesztjük a fókuszot. Az elhivatottság ma már egyre inkább luxuscikké válik, amelyet azonban nem tudunk megvásárolni magunknak, így ha jön a hurrikán, természetesnek véljük, hogy az elsők között sodor majd el.

A BALSORS NEM SZERENCSE, HANEM HOZZÁÁLLÁS KÉRDÉSE

Ugyanakkor a sisu mindenkiben ott van, csak elő kell csalogatni. Engedjük el a panaszkodás és dicsekvés kettős spirálját: ne kifogásokat gyártsunk, hanem emlékeket. Lépjünk ki időközönként a kényelmi zónánkból, feszegessük határainkat, vessük bele magunkat új, szokatlan helyzetekbe. A sisu nem a félelem hiányát jelenti – a félelem egy természetes reakció, amelytől megszabadulni teljesen nem lehet, nem szabad. Azonban ne engedjük át neki az irányítást, ne gátoljon meg bennünket abban, hogy tágítsuk látókörünket és felfedezzük az ismeretlent.

A sisu egy általános cselekvőközpontú hozzáállás az élet dolgaihoz, egy masszív tudatállapot, amelyben a kurázi és a kitartás a két fő tartóoszlop. Megnyilvánulhat a családi és közösségi nevelésben,

“To learn, to oppose, to keep standing upright. Living a life, even during the most difficult of times, that is worthy of ourselves and of other human beings.”

„Megismerni, szembeszállni, talpon maradni. A legnehezebb pillanatokban is önmagunkhoz és emberhez méltó módon élni.”

az egyenjogúság fenntartásában, a következetes gondolkodásban, a hatékony konfliktuskezelésben, a teendők elosztásában és álláspontjaink felvállalásában egyaránt. Azáltal, hogy nem hátra, hanem lehetőleg előre nézünk. Megismerni, szembeszállni, talpon maradni. A legnehezebb pillanatokban is önmagunkhoz és emberhez méltó módon élni. Elfogadni, hogy egyetlen nekifutásból nem lehet feljutni a hegy tetejére, ugyanakkor a következő lépést akkor is megtesszük, amikor már minden porcikánkkal úgy érezzük, kész, nem bírjuk tovább. Mindez pedig, valljuk be, 2018-ban relevánsabb, mint valaha: ha megtaláljuk magunkban a sisut, nem csavar ki tövestül az élet egyetlen hurrikánja sem. A sisu egyfajta mentális erőtartálék, amely az önmagunkba vetett bizalomból, a személyes meggyőződésünkből táplálkozik, így az általunk oly sokat hangoztatott balsors a sisu szerint nem jelent mást, mint feladást és meghunyászkodást. Mert a balsors nem szerencse, hanem hozzáállás kérdése. Ezt nem árt észben tartanunk. 16

these northern life philosophies in a time where modern people are losing their connection to palpable reality. The tendency is not to think in processes, but in clicks and immediate results. The world is hasty and impatient, fighting its battles in virtual spaces rather than face to face. Walks in nature, cultivating plants or nightlong talks all mean having to leave our comfort zones: many of us become upset when there is no table available at our favourite restaurant; when the air conditioner pegs out; when there is no internet; or when it's raining. We grow comfortable in this mechanical world and lose focus. The concept of dedication is becoming more and more of a luxury item that we cannot however buy for ourselves, so when the hurricane strikes we believe it is only natural that we are among the first to be swept away.

MISFORTUNE IS NOT A QUESTION OF LUCK, BUT OF ATTITUDE

Nevertheless, sisu is in all of us; we just have to draw it out. To call a halt to the downward spiral of complaining and gloating. To make memories rather than excuses. To step out of your comfort zone sometimes, test your limits, and dive into new, unusual situations. Sisu doesn't mean lack of fear – fear is a natural reaction that we cannot (and must not) completely rid ourselves of. However, the impetus is to not be guided by fear, as it will hold us back from broadening our horizon and exploring the unknown.

Sisu is a general attitude towards everything in life that puts the emphasis on being active. It is a massive state of mind comprised of two main components – efficacy and determination. It can manifest in our upbringing; within families and communities;

in sustaining equality; in a consistent way of thinking; in the management of conflicts and duties; as well as in the choice to stand by our convictions. By looking forward instead of back. To learn, to oppose, to keep standing upright. Living a life, even during the most difficult of times, that is worthy of ourselves and of other human beings. Accepting that it is not possible to run up to the top of the mountain in one breath, but to also take the next step even when we're feel all the feels. The feeling of “that's it, I can't take it anymore.” All of that, let's admit, is more relevant than ever in 2018: if we find our inner sisu, none of life's hurricanes will be able to twist us out of our roots. Sisu is a kind of mental reserve of strength that is fed by our self-confidence and personal convictions. The ubiquitous concept of misfortune indicates a giving up and a giving in to fear. Because misfortune is not a question of luck, but of attitude. We should keep that in mind.

1789

FROM FRANZ DEÁK GASSE TO FASHION STREET

A 229 YEARS TIME TRAVEL STORY

szöveg text by Izing Róbert · fotó photo Fortepan, Tóth István, Goszton Gergő, Polhodzik Ádám

Franz Deák gassétól a divat utcáig

A 10 éves Fashion Street 229 éve

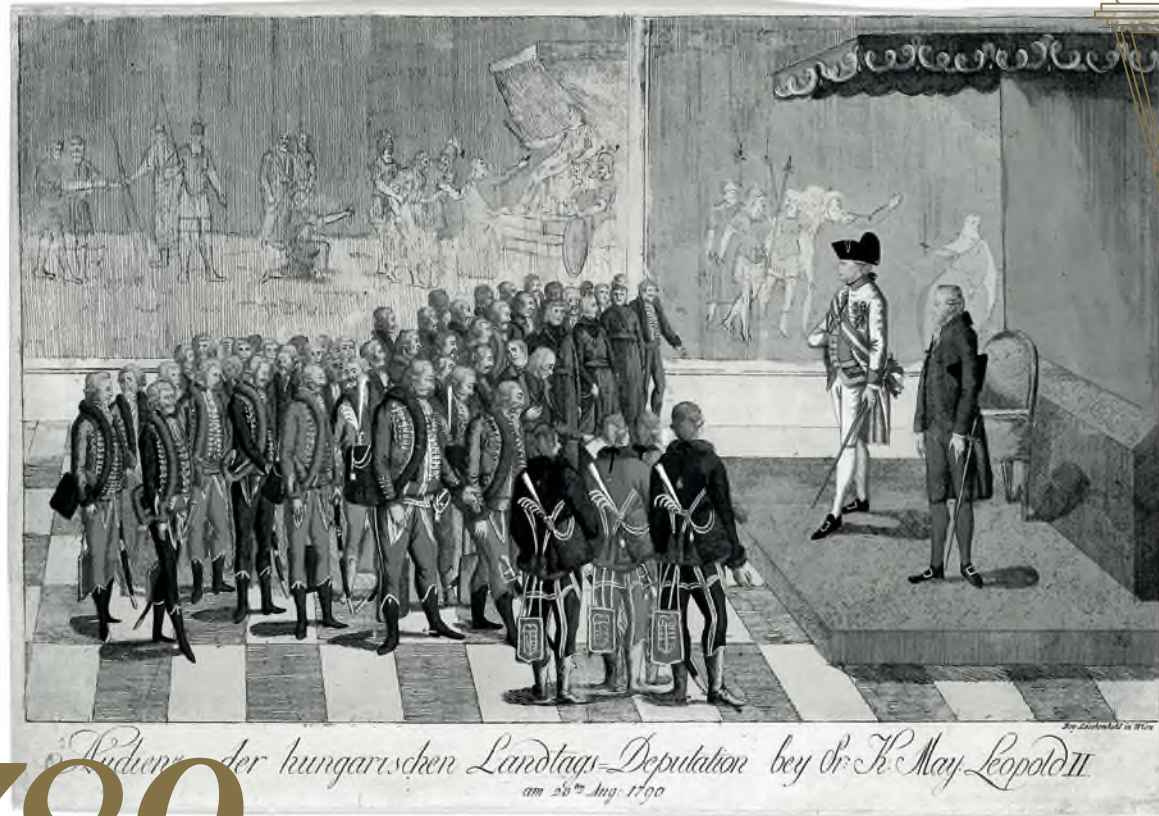
SZERETITEK AZ IDŐUTAZÁSOS TÖRTÉNETEKET? MI IS. ÚGYHOGY TÁMADT EGY MEGLEHETŐSEN ŐRÜLT ÖTLETÜNK, ÉS MEGKÉRTÜK AZ EGYIK SZERZŐNKET, PATTANJON BE EGY IDŐGÉPBE, ÉS UTAZZON VISSZA A 18. SZÁZAD VÉGÉRE. NÉZZE MEG, ÉS ÍRJA MEG NEKÜNK, MILYEN VOLT A FASHION STREET, AZAZ A DEÁK FERENC UTCA ÉS KÖRNYÉKE, ÉS HOGYAN VÁLTOZOTT AZ ELMÚLT KÉTSZÁZHÚSZ ÉV SORÁN. SZÍNES ÉS SZAGOS ROAD TRIP KÖVETKEZIK 1789-TŐL ÉS SCHILSON BÁRÓTÓL A NAGYHÍD ÉS POSTA UTCÁN, VALAMINT A FRANZ DEÁK GASSÉN ÁT EGÉSZEN 2018-IG. ÖVEKET BEKAPCSOLNI, IDŐUTAZÁS INDUL!

1789

DO YOU ENJOY TALES ABOUT TIME TRAVEL? SO DO WE. FOR THIS REASON, WE HAD THE RATHER NUTTY IDEA TO ASK ONE OF OUR WRITERS TO TRAVEL BACK IN TIME, TOWARDS THE END OF 18TH CENTURY. GLIMPING THE HISTORY OF WHAT WE KNOW TODAY AS FASHION STREET, WHAT FOLLOWS IS A REPORT OF DEÁK FERENC STREET AND THE SURROUNDING AREA OF THE TIME, MEDITATING ON THE CHANGES THAT HAVE OCCURRED OVER THE LAST TWO HUNDRED AND THIRTY YEARS. HERE COMES A COLOURFUL AND EXCITING ROAD TRIP, DEPARTING FROM 1789'S SCHILSON BAR THROUGH TO NAGYHÍD, POSTA STREET, AND FRANZ DEÁK GASSE, ALL THE WAY UP UNTIL TODAY. FASTEN YOUR SEATBELTS, THE TIME TRAVEL STARTS NOW!

789

1789/ AZ ISMERETLEN BUDAPESCHT

Oswald Spengler német filozófus szerint az ember nem más, mint egy *városépítő állat*, és ezen állítás igazsága akkor válik szembe-tűnővé és beteljesedetté, amikor megnézzük, hogyan formálódott a Deák Ferenc tér és környéke az idők során. Mivel jártam a 18. századvégi fővárosunkban, higgyenek nekem: annak a Budapestnek, amit ma ismerünk, nagyon kevés köze van a kétszázharminc évvel ezelőtti őséhez. Nemhogy Budapest 2018-ban élő lakói – maga meg én –, de még azok is alig ismernének rá, akiknek az 1930-as évek Budapestje volt az otthona. Hiányoztak azok a pontok, amelyek segítenek a geolokációban, és amelyek miatt a 20. és 21. századi lakosoknak Budapest Budapest: a hely, ahol élünk, az otthonunk, a Budapest, ami olyan, mint egy kiült kanapé, de kényelmes, mert minden horpadását ismerjük.

1789 fővárosa viszont nagyon idegen: a Deák térről nem látom a Bazilika kupoláját, mert még nem létezik – Tuschl Sebestyén heccszínházát találtam a helyén. A Zrínyi utcán kísértél a Dunáig, lődörögtem egyet, és képzeljék! A Dorottya utca helyén sóraktárak terpeszkedtek, a Dunáról pedig hiányoztak a hidak, amiktől a folyó illetlenül csupasznak tűnt. A Gellért-hegyen ugyan ott a Citadella, de sehol a Szabadság-szobor!

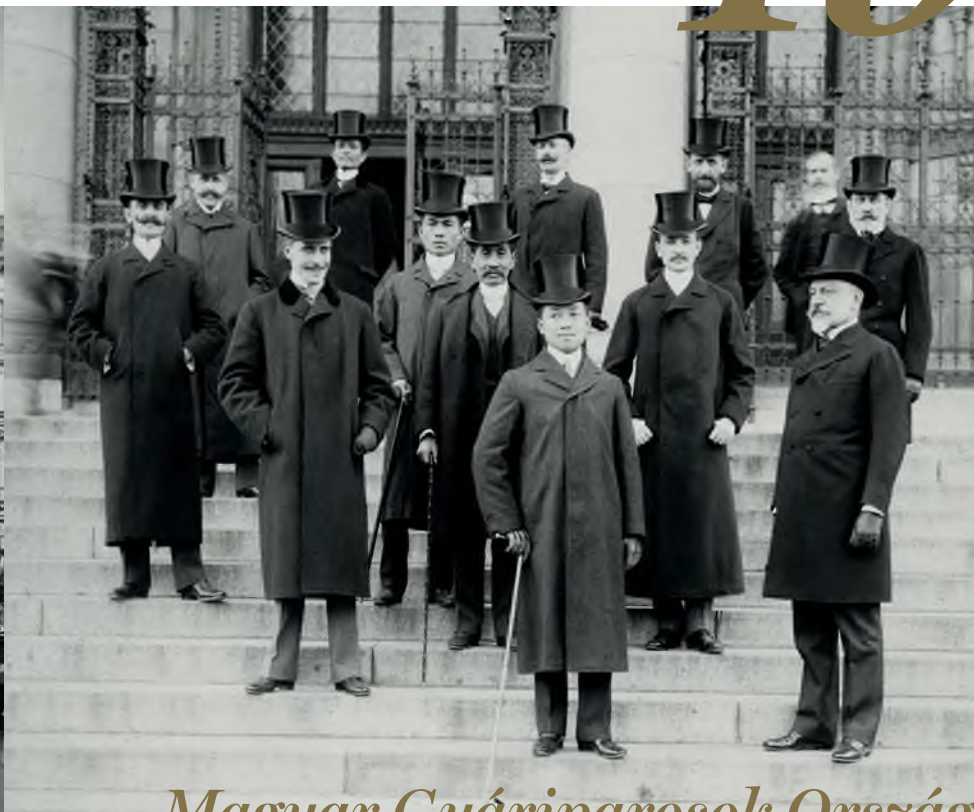
1789-ben a monarchia még elpusztíthatatlanul örökkévalónak tűnt, 1848-ról és a szabadságharcról még a kor tudományos-fan-

1789/ THE UNKNOWN BUDAPESCHT

According to German philosopher Oswald Spengler, people are city-building animals. The truth of this statement becomes evident when we take into account the gradual changes of Deák Ferenc Square and its surroundings. Having visited the capital at the end of the 18th century, please believe me when I say that the city we know as Budapest today has little to do with its predecessor of 230 years ago. Not even the dwellers of a 1930's version of Budapest would recognize it, let alone those inhabiting it in 2018 – you and me. Factors that provide spatial recognition and which make Budapest as known to its 20th and 21st century residents are absent; The places we hole up in; the homes we inhabit; the Budapest that is like a well-worn sofa: comfortable because we know all of its dents.

The capital of 1789 is all but alien: I cannot see the dome of the Basilica from Deák Square, because it not yet exists. Instead, I found Tuschl Sebestyén Tuschl's Hetz-Theatre in its place. From Zrínyi Street I walk to the Danube, dawdle a little, and guess what! In the place of Dorottya Street loom salt storage warehouses, and the bridges over the Danube are missing, which makes the river seem inappropriately bare. And even though the Citadel sits on top of Gellért Hill, the Statue of Liberty is nowhere to be found!

In 1789, the monarchy seemed indestructible and eternal; not even sci-fi novelists could have dreamed up the 1848 revolution

Magyar Gyáriparosok Ország

tasztikus szerzői sem álmodtak (miről is beszélek, a műfaj még nem igazán létezett akkoriban), sőt, egy bizonyos Deák Ferenc megszületésére is tizennygy évet kell várni. Mondjuk ki: a kor Budapestje legalább annyira volt osztrák, mint magyar város.

Miközben tőlem 1200 kilométerre nyugatra, Franciaországban éppen lángba borul Párizs, XVI. Lajosnak és a királyságnak befellegzik, Budapesten is történnek változások, igaz, sokkal békésebbek. Schilson János báró és kamarai tanácsos tervei alapján újratervezik Lipótvárost; a tér és környéke ekkor nyeri el mai formáját. Az Englishesgasse elején (ez kérem a mai Király utca) beültem egy kávéháza, és kértem egy mokka kávé. Egy zsírfoltos kötényű, ötvenes vendéglős hozta ki; arab kávé volt, zavaros színű, karcos ízű, és az alján vastagon megült a zacc. Valamit morogtam magamban flat white-okról és specialty kávékról, aztán felcsaptam a majd száz évvel későbből magammal hozott újságomat, és olvasni kezdtem.

„Az, hogy Schilson báró plánumán párhuzamosan haladnak az utcák és a keresztutcák derékszögben hajolnak rájuk, szabályos téglalakú házhelyekre osztván a Lipótvárost: ez teljességgel újság lehetett száznegyven esztendővel ezelőtt Pesten, ahol akkoriban az egymás hegyén-hátán épült belvárosi házak közé szűk sikátorok és girbe-görbe utcák vitték be a friss levegőt és a levegővel együtt a Rákos homokját.”

Építészeti szemle, 1896

(notwithstanding the near absence of the genre at the time). Moreover, it would be another fourteen years until the birth of a certain Ferenc Deák. Let's admit it: the Budapest of that era was as much an Austrian city as a Hungarian one.

1200 km to the West, Paris is engulfed in flames and the kingdom of Luis XVI is about to become history. These changes occurred in Budapest as well, albeit in a far more peaceful manner. Based on the plans of baron and legal advisor János Schilson, the 5th district (Lipót town) was redesigned; the square and its surroundings gained their present form at this time. At the beginning of Englishesgasse (excuse me, it is today's Király Street), I visit a coffeehouse and order a café mocha. A waiter in his 50s wearing a grease stained apron serves me the coffee; it is Arabic, muddy coloured, with a sharp taste and a thick layer of coffee grounds at the bottom. I murmur something to myself about flat whites and specialty coffees, fold open the newspaper I brought from about a hundred years later, and start reading.

“In Baron Schilson's plan, the streets run parallel to one another, whereas the crossing streets bend over them at right angles, thusly dividing Lipót town into orderly quadrants for blocks of houses. This would have been an absolute novelty a hundred and forty years ago in Pest, where at the time, narrow allies and curved streets abated fresh air amid the cluttered downtown residences, intermingling with the sand of Rákos.”

Építészeti szemle (Architectural Review), 1896

1793/ NÉGY FORINTOS MÁSODOSZTÁLY

A kerületet parcellákra osztották fel, és a telkeket árverésre bocsátották. A 135 telket négy kategóriába sorolták. Az első osztályba sorozott telkek kikiáltási árát négyszögölenként tíz forintban, a második osztálybeliekét négy forintban, a harmadik osztályba tartozókat két forintban, a negyedik osztályba sorozottakat pedig négyszögölenként egy forintban szabták meg. 1789. június 2-án kezdték meg a háztelkek licitációját, és 1793. június 8-án fejezték be az árverést, a 135 telek közül 130 kelt el. Ott voltam én is, és gondoltam, hogy most bagóért megszerzem a fél környéket, de kiderült, hogy annyi pénz sincs nálam, amiből megvehettem volna az evangélikus templom kilincset. A legdrágább a Nagyhíd (a mai Deák Ferenc) utca Duna felé eső végén álló 1-es számú telek volt, itt állt később, 1839-től az Angol Királynő Szálló. Ez volt a legfelárzottabb telek, 11 970 forintot fizetett érte Kemnitzer János tímármester és választott polgár (valószínűleg azért volt ilyen költséges, mert egy bástya is tartozott hozzá). Kemnitzert az ár nem zavarta, kipirult arcán elégedett mosoly ült, én pedig csalódottan hagytam ott a termet, és sétáltam ki az utcára. Deák tér. Ha az embert nagy képzelőerővel is áldotta meg a teremtő (vagy a genetika, ha ateisták vagyunk), 1789 Deák Ferenc utcájába akkor sem tudta beleképzelní 2018 Fashion Streetjét, a csillogó kirakatokat, a high fashion brandeket és fancy éttermeket, szállodákat. Ehelyett mit láttam? Színes cégérek hirdették német és magyar nyelven a boltok portékáit, találtam az utcában egy ószerest, fűszerboltot, susz-

1793/ SECOND CATEGORY FOR 4 FORINTS

The district was divided into quadrants and the plots were auctioned off. The 135 plots were divided into four categories. The starting price for plots in the first category was set to 10 forints for approximately 4 square yards; the second category to 4 forints; the third category to 2 forints; and the fourth category to a mere 1 forint. The auction for residential plots started on June 2nd 1789, and ended on June 8th 1793. From the 135 plots, 130 were sold. I was present as well, and realised that I could own half the district for a song. However, it turned out that I didn't have enough change on me to even buy the latch on the old Evangelic church. The most expensive ground was situated on Nagyhíd (today's Deák Ferenc) Street; the first plot towards the Danube. Later, from 1839, it would be occupied by the Hotel Queen of England. This was also the most overpriced plot, purchased by master tenner and elected citizen János Kemnitzer for 11970 forints – its high price was likely due to the bastion that came with the land. Kemnitzer wasn't bothered by the price; he sat with a satisfied smile on his flushed face, as I left the room and walked out into the street with disappointment in my heart. Deák Square. Even though our Creator (or genes, if you are an atheist) has blessed us with great imagination, it still remained impossible to discern the Fashion Street of 2018 – with its sparkling store windows, high fashion brands, and fancy restaurants and hotels – in the Deák Ferenc Street of 1789. What did I see instead? Colourful signs in German and Hungarian advertised the merchandise in the stores.

tert, bőrdíszművest két korcsmát. Az utcán feltúrt ingujjú inasok siettek dolgukra, egy minden bizonnal tehetős polgár a lovával fellökött volna, ha nem simulok a falhoz, egy csapat véres kötényes hentes vaskosan nevetve lépett be egy kávémérésbe, a levegőben felmosóvíz és vizelet szaga terjengett, egy rongyszedő pedig megpróbált levenni apróval és pipadohánnyal.

„DEÁK FERENC VAGYOK, EGY SZOBÁT KÉRNÉK!”

Ha Marty McFlynak sikerült, akkor nekünk is összejöhet, és még DeLorean sem kell hozzá: majdnem száz évet ugrunk előre az időben. 1839-ben megnyitott a Posta utca végében az Angol Királynő Szálló, ide költözött be 1854-ben maga Deák Ferenc, a haza bölcse, és az utca későbbi névadója. Deák nem egyszerű szállóvendég volt, sokkal inkább lakó, ugyanis tizenöt évig lakott a második emeleti 72-es szobában. 1855-ben kivettem a mellette lévő szobát, de aztán próbáltam minél messzebb költözni onnan, mert mint megtudtam, gyalupadot tartott a szoba sarkában, és unalmas perceiben pipákat készített rajta. Egy szép napon reggelinél egymás mellé ültettek minket, mert a szálló tele volt szegedi diakónusokkal, akik minden helyet elfoglaltak. Próbáltam nem bámulni a nemzet prókátorának méretes fejét és tömött bajszát, miközben egy vekni kenyeret evett májpestétommal és fácánsülttel. Később elővette a pipáját és a füstön keresztül az alkotmányról kezdett beszélni nekem, de úgy, hogy közben rám sem nézett. Lelkesen bólogattam, és igyekeztem mindenben egyetérteni vele. 1875-ben, egy évvel ha-

I found a peddler; a spice store; a cobbler; leather goods; and two pubs. On the street I saw footmen with rolled up shirt sleeves rushing about their business; a most likely rather well-off citizen would have run me over with his horse had I not flattened myself against the wall; a group of butchers with their bloodstained aprons and boisterous laughter entered a coffee room; the smell of mop water and urine lingered in the air; and a ragman tried to swindle me out of my dimes and pipe tobacco.

“GOOD MORNING, I AM FERENC DEÁK. A ROOM, PLEASE.”

If Marty McFly managed to do it, so can we. And we don't even need the DeLorean to jump over almost a hundred years in time. In 1839, the Hotel Queen of England opened at the end of Posta Street. This is where Ferenc Deák himself, the wise man of the nation after whom the street was eventually named, moved in 1854. Deák, rather than a simple hotel guest, was more like a permanent resident. He lived in room number 72 on the second floor for 15 years. In 1855, I opted to rent the room next door. Later however, I tried to move as far from it as possible; once I found out that he kept a hand plane in his room and made pipes with it whenever he was bored. One day, we were seated next to each other at the breakfast table because the hotel was filled with deacons from Szeged, occupying all the other seats. I tried not to stare at the sizeable head and bushy moustache of the advocate of the nation while he was eating a loaf of bread with liver pâté and roasted pheasant. Later, he lit his pipe and through the smoke, started

lála előtt már arra készült a városvezetés, hogy közttereket nevezzenek el erről a derék államférfiről.

„A »posta utcát« tehát s annak szándékolt kiépítése alkalmából leendő folytatását egész az irgalmasok kórháza mögötti várfulig, a magyar alkotmány visszaszerzője és őrével, Deák Ferenc nagy hazánkfíáról »Deák Ferenc utcának« (Franz Deák-Gasse) lehetne nevezni; míg a rajta tulnan futó köz, mely »Jenő tér« (Eugen-Platz) nevezet alatt ismeretes, a legnagyobb magyarról, a délmagyarországi alduinai halhatatlan művekről nálunk is örökké feledhetlen gróf Széchenyi Istvánról »Széchenyi utcának« (Széchenyi-Gasse) nevezetethetnék”.

Történelmi és régészeti értesítő, 1875

A terv később meg is valósult, azóta pedig senki sem nevezte át a teret, így a Kohl Platz, Judenplatz, Templomtér név alatt futó közterület vesszőfutása véget ért, és maradt az, aminek ma is ismerjük.

1896/ NYILVÁNOS ÁRNYÉKSZÉKEK ÉS MONARCHIA A CSÚCSON

„Nyilvános árnyékszékek. A nyilvános árnyékszékek felállítására a székesfőváros 1895. október másodikén megkötötte a szerződést Beetz Vilmos vállalkozóval. A szerződés első évében kiépítendő 10 illemhely közül az 1895. év folyamán kiépült és használatba vétetett a VII. kér. Károly körúti és Erzsébet-körúti két egész szabványos árnyékszék, továbbá kijelöltetett a helye a József-körúti, IV. kér. Deák-téri, V. kér. Ferenc-József-téri és V. kér. Erzsébet-téri egész szabványos illemhelyeknek”.

Építészeti szemle, 1896

Nos, amikor 1896-ban végigsétáltam a világhiállítás lázában égő Deák téren és Deák Ferenc utcán. Nyilvános árnyékszékek még nem álltak, de ez nem akadályozott meg abban, hogy szándékosan próbáljam elképzelni, milyen is lesz majd, amikor ezt az utcát Fashion Streetnek nevezik. Itt lesz a KFC, itt fognak sorban állni az éhes budapestiek és turisták csirkeszárnyért. A 21-es szám? Lacoste. Bécsi és Deák Ferenc sarok? Massimo Dutti.

Megálltam a 15-ös szám előtt, felpillantottam a homlokzatra, és azonnal magával ragadott az épület polgári grandiózussága. És az idő. Egy cilinderes, Ferenc József-pofaszakállas, elegáns férfiú halad el mellettem, karján felesége, aki napernyőt tart a feje fölé, arcuk magasztos és dagályos, mint egy k.u.k. induló. Annyira fennkölt hangulatba kerültem, hogy odafordultam hozzájuk, és lelkes szónoklatba kezdtem: - *Kedves uram! Nézze meg ezt az 1904-ben barokk stílusban épült házat! Képzeld, hogy itt, ahol most Hatschek Emil optikus üzlete áll, száz év múlva, miután Erick Van Egeraat építész segítségével felújítják, Hugo Boss- és Tommy Hilfiger-üzletek lesznek, és itt, a Deák Palotában lesz a Fashion Street főhadiszállása!*

talking to me about the constitution; but he never so much as casted a glance in my direction. I kept nodding enthusiastically and tried to agree with everything he said. A year before his passing in 1875, the leaders of the city were already preparing to name public spaces after this honourable statesman.

“Thus, »Posta Street«, on the occasion of its aforesaid construction, whose prospective continuation leads all the way up to the castle wall behind the hospital of the merciful, may be named »Ferenc Deák Street« (Franz Deák-Gasse), after the retriever and guardian of the Hungarian Constitution, the great patriot Ferenc Deák. The lane opposite, which is known as »Jenő Square« (Eugen-Platz) may be named »Széchenyi Street« (Széchenyi-Gasse), after the greatest Hungarian, Count István Széchenyi, who remains eternally indelible due to his immortal works of Southern-Hungarian, Lower-Danubian descent.”

Historical and Archaeological Notification, 1875

The plan was later implemented and the square hasn't been renamed since, thus the ordeal of the public place called a Kohl Platz, Judenplatz, Templom Square finally ended and remained since as we know it today: Deák square.

1896/ PUBLIC OUTHOUSES AND THE MONARCHY ON ITS PEAK

“Public Outhouses. The capital signed a contract with entrepreneur Vilmos Beets to construct public outhouses on the 2nd of October, 1895. From the 10 privies to be built in the first year of the contract, in the year of 1895 on Károly Avenue and Erzsébet Avenue, VII. dist., two standardized outhouses have been constructed and delivered. Furthermore, the locations of József Avenue, IV. dist.; Deák Square, V. dist.; Ferenc-József Square, V. dist.; and Erzsébet Square have been selected for the construction of standardized privies.”

Architectural Review, 1896

Well, when I walked along Deák Ferenc Square and Deák Ferenc Street in 1896, the area was bubbling with excitement due to the World Fair in 1896; the public outhouses however, had not yet been built. Nevertheless, it did not stop me from imagining what it will be like when this street shall be known as Fashion Street. KFC will be here, and throngs of hungry Budapestians and tourists shall be queueing for chicken wings. Number 21 will house Lacoste. And on the corner of Bécsi and Deák Ferenc? Massimo Dutti.

I stopped in front of number 15, glanced up at the façade, and was immediately swept by the gentry grandeur of the building — and in fact that of the era. An elegant man in top-hat, with sideburns in the style of Franz Joseph, passed me by with his wife on his arm. Holding an umbrella over her head, their faces were majestic and effusive, befitting a k.u.k. (imperial and royal) march. Overcome with delight, I turned to them and enthusiastically exclaimed: *Dear Sir, look at that baroque style house built in 1904! Imagine that a hundred years from*

eák tér

19

1908/ LA BELLE ÉPOQUE

Újabb időugrás – Marty McFly lassan leckéket vehet tőlem. A Duna-parton állok, mögöttem a Vigadó hült helye. 1789-cel elmentétben már vannak hidak a Dunán: északra az alig nyolc éve átadott Margit-híd, délre a Lánchíd, azon túl pedig az Erzsébet-híd viktoriánus pilonjai emelkednek. A Gellért-hegyen még mindig nincs ott a Szabadság-szobor, de már sokkal otthonosabban érzem magam, és az otthonosságom tovább nő, amikor a Deák térre érve megpillantom a Bazilikát. Áll az Ankert-ház is, a téren villamos zörög át lassan és halad végig a Bajcsyn. Bajcsyn?! Miről beszélek, Váci körút, 1914-től pedig Vilmos császár út. Szekerek és konflisok zörögnek át a macskaköves téren, miközben befordulok a Deák Ferenc utcába. Elsétálok Brunhuber udvari és kamarai fényképész kirendeltsége előtt, majd beülök egy vendéglőbe. Mellettem tafelspitzet rendel egy háromfős társaság egy karaffa rizlinggel. Minden ismerős és idegen, mintha másvalaki kabátját hordanám.

A belle époque a hivatalos definíció szerint a 19. és 20. század fordulója; az 1890 és 1914 közötti korszak, amelyet nem véletlenül nevezünk a franciák után a „szép korszaknak”. Az építkezés, növekedés prosperáló évtizedei ezek, a vihar előtti csend, egy végső kegyelmi időszak, egy utolsó nagy kitartott mosoly a fotográfus masinája előtt egy majdnem száz éven át tartó, masszív nemzeti tragédiákkal teli 20. század előtt.

De ne szaladjunk ennyire előre, csak sétáljunk el a Deák Ferenc tér és a Bécsi utca sarkára! Az ötemeletes palota alsó szintjét

now, right here where Hatschek Emil optician's store stands, there will will be Hugo Boss and Tommy Hilfiger shops; but only after it is renovated with the help of the architect Erick Van Egeraat. And here, in the Deák Palace, will be the headquarters of Fashion Street!

1908/ LA BELLE ÉPOQUE

Another leap in time – I could teach Marty McFly a lesson or two. I'm standing on the bank of the Danube, and behind me is an empty space where the Vigadó should be. As opposed to 1789, there are bridges over the Danube now: to the north stands Margaret Bridge, finished about 8 years ago; to the south looms the Chain Bridge; and beyond that rise the Victorian pylons of Elisabeth Bridge. The Statue of Liberty still hasn't taken its place on Gellért Hill, but the city already feels much more familiar; a feeling that continues to grow upon reaching Deák Ferenc Square, where I notice the Basilica. Ankert House is standing as well. A tram rattles as it slowly passes by and continues its route on Bajcsy Zsilinszky Avenue. On Bajcsy? What am I talking about? Váci Avenue, and from 1914 Vilmos Császár Road. While I turn onto Deák Ferenc Street, carriages and fiacres rattle along the cobble stones of the square. I pass the royal photographer's office, Brunhuber, then step into a restaurant. The three people next to me order tafelspitz with a carafe of riesling. Everything is familiar and yet alien at the same time, like wearing someone else's coat.

Belle époque is the turn of the 20th century according to its official definition; the era between 1890 and 1914. It isn't by chance that we refer to this period as the “beautiful era,” just as the French do.

a kor magyar Harrodsa, a Kunz és társa cég fehérnemű-áruháza foglalja el. Az 1802-ben Magyarországra telepedett német kereskedőcsalád kapcsolata a divattal több mint száz évre tekinthető vissza, 1908-ban pedig a csúcsra értek: a császári és királyi udvari szállítók megnyitották az üzletüket, ami Bécsben, Londonban vagy Párizsban is megállta volna a helyét.

„Kunz József és Társa! — ez a név az én gyerekkoromban, mikor eszmélni kezdtem, egyet jelentett a fehérneműkereskedéssel s el se hittem volna akkor, hogy másutt is lehet vászonfélélt kapni. Véletlenül úgy adódott, hogy a gyerekkoromat részben Pesten, részben Nagyváradon és Debrecenben éljem át: Kunzéknek mind a három helyen volt üzletük s az édesanyám a világegyetemért be nem ment volna más boltba még egy zsebkendőért sem.”

Csathó Kálmán írása Az Estben, 1929

Bementem és körbenéztem, hátha tudok hozni egy szuvenírt a magazin főszerkesztőjének, de a selyem fehérneműt és a poplin zsebkendőt is túlságosan intimnek találtam, ami nem jellemzi megfelelően professzionális viszonyunkat.

1928/ LAUNCH PARTY HORTHYNÉVAL ÉS SZTÁRVENDÉGEIVEL

Nem a Bécsi és a Deák Ferenc utca sarkán álló épület volt az első a környéken, ahol Kunzék üzletet nyitottak. 1826-ban egy Pulyevits Athanász nevű férfi működtetett vászonkereskedést a Deák Ferenc tér 1. szám alatt, amit Sulyovszky Györgytől vásárolt

These are the prosperous decades of construction and growth, the calm before the storm, a final, merciful time. The ultimate everlasting smile in front of the photographer's machine before the almost one-hundred-year long series of national tragedies that mark the 20th century.

But let's not rush too far ahead! Instead, let's walk to the corner of Deák Ferenc Square and Bécsi Street. The ground floor of the five-storey palace is occupied by the Harrods of this era; the Kunz and Associate undergarment store. The German merchant family settled in Hungary in 1802, but their relationship with fashion went back to at least a hundred years prior. In 1908 they reached the top: as imperial and royal suppliers, they opened shop — a store that would have been a success in Vienna, London or Paris as well.

“Kunz József and Associate — during my childhood, when my mind was beginning to form, this name was renowned for selling undergarments, and I would not have held it possible to buy linen elsewhere. By chance, I spent my childhood partly living in Pest and partly in Nagyvárad and Debrecen; the Kunz family had stores in all three places and my mother wouldn't enter another store for the world, not even for a handkerchief.”

Kálmán Csathó, Az Est (The Evening), 1929

I entered the shop and looked around, hoping to buy a souvenir for the editor-in-chief of the magazine. However, I found both the silk underwear as well as the poplin handkerchief slightly too intimate a gift, unbecoming to our professional relationship.

040

TÁRSASÁG

Röfex

Röfex

Alex

WAGNER

BEVÉNYEK
ÉS ÉRTÉKES
TÍLOS

2018

9

meg. Mivel Pulyevits anyagi gondokkal küszködött, az addig csak Budán kereskedő Kunzék bevásároltak magukat a cégbe, és ezzel megvetették a lábukat a pesti oldalon. Mivel mindig is forgalmas környéknek számított, sok bolt, és sok ruházattal foglalkozó kereskedés működött errefelé. 1927-ben a Deák Ferenc utca 16-18-ban Magyar Ármin fehérnemű kereskedését találhatták meg a kedves vevők, 1928-ban pedig az utcában nyitott meg Szénási Sándor luxusáruháza, amelynek launch partyján még Horthy kormányzó felesége is megjelent.

„A Bécsi-utca 5. szám alatt a Deák Ferenc-utca sarkán Szénási Sándor újonnan nyílt selyemáruházának premierje zajlott le a legünnepélyesebb keretek között. A premier kezdete tízenegy órára volt kitűzve, de tíz órakor már annyian bámulták a kora tavaszi napsugárban fürdő színpompás kirakatokat, hogy az úttesten megakadt a forgalom. Szénási Sándor kétségbeesetten telefonált a kapitányságra, hogy küldjenek azonnal egy tucat rendőrt a rend fenntartására.”

Színházi Élet, 1928

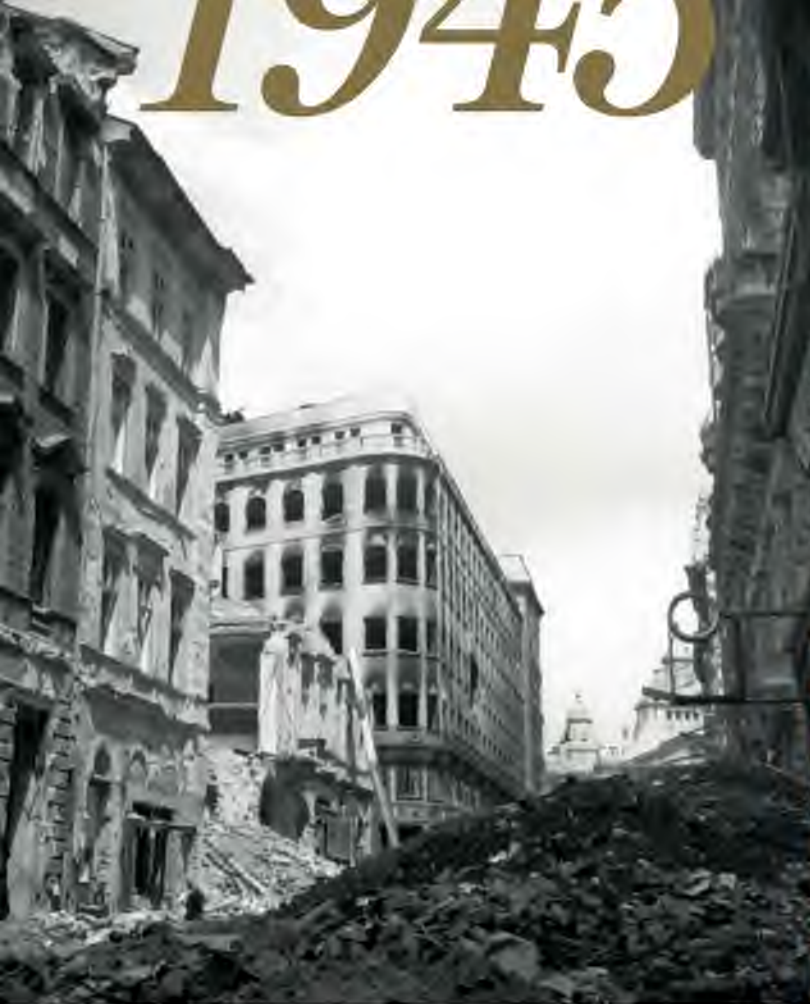
Megpróbáltam-e én is bemenni a megnyitóra? Nos, igen, senki nem tartott fel, a Szénási Sándor által kért rendőrök biztosan nem. DJ nem volt, és még egy rendes cigányzenekar sem húzta, így nyugodt szívvel jelentem ki, hogy a 2017-ben a Ritz-Carlton kupola

1928/ LAUNCH PARTY WITH MRS HORTHY AND OTHER CELEBRITIES

The Kunz family weren't the first to open shop in the building on the corner of Bécsi and Deák Ferenc Street. In 1826, a man called Athanasz Pulyevits operated a linen store at 1 Deák Ferenc Street. He bought it from György Sulyovszky. As Pulyevits was struggling with financial difficulties, the Kunz family — who had only worked on the Buda side until that time — bought themselves into the company, gaining a foothold in Pest as well. As it had always been a busy area, many shops and clothing stores operated nearby. In 1927, situated on 16-18 Deák Ferenc Street, customers could also find Ármin Magyar's underwear store. And in 1928, Sándor Szénási opened his luxury store down the road — even the wife of Governor Horthy appeared at its launch party.

“At 5 Bécsi Street, on the corner of Deák Ferenc Street, the premiere of Sándor Szénási's newly opened silk store took place under the most auspicious circumstances. The start of the premiere was set for 11, but already by 10 o'clock a crowd stood gaping at the colourful windows bathing in the early spring sunlight. So many people had gathered that the traffic on the road came to a halt. Sándor Szénási desperately called the police station, demanding that a dozen policemen be sent over immediately to maintain order.”

Színházi Élet (Theatre Life), 1928

Lounge-ban tartott Fashion Street magazin launch buliján sokkal jobban éreztem magam, de lehet, hogy elfogult vagyok.

1945–1990/ BOMBÁK, SITTHALMOK, RENDŐRÖK

Eltűnődtek már azon, hogy a Deák Ferenc utca elejének egyik felén, a Miatyánk és a Bécsi utca között mmiért van ott a Kempinski Hotel Corvinus modern épülete? A válasz a második világháború, amikor is az utcát bombatalálat érte, és ahogy az a fenti képen is látható, a Miatyánk és a Deák Ferenc utca sarkán lévő ház összedőlt, és a szomszédos házak is sérültek. Időutazásos kalandtúrám kétség-telenül legdicstelenebb szakasza volt ez: az egykori lakóházak és kereskedőhelyek területén a szocializmus éveiben az Állami Építőipari Vállalat felvonulási területe állt, mely a Deák téri metráló-lomás építését szolgálta ki. Mindez azt jelentette, hogy a belváros szívében álló telken sóderkupacok és platós IFA-k állomásoztak egészen a hetvenes évek végéig, majd egy felszíni parkoló vette át a helyét, mígnem 1990-ben elkezdték felépíteni a Kempinski Hotel Corvinust.

Ha már Kempinski, akkor említsünk meg egy másik hotelt; a The Ritz-Carlton, Budapestet, ami ebben az időben nem szállóvendé-geket, hanem másként gondolkodókat, a kommunista rendszer ellenségeit, és alkalmanként bűnözőket szállásolt el. Ami a divatot

Did I try to attend the opening? Well, yes, and nobody stopped me; least of all the policemen asked for by Sándor Szénási. There was no DJ, not even a proper gipsy band playing their violins, so I can state with absolute certainty that I had a lot more fun during the 2017 launch party of Fashion Street magazine in the Ritz-Carlton Kupola Lounge – but I may be prejudiced.

1945–1990/ BOMBS, PILES OF GRAVEL, POLICEMEN

Have you ever wondered why the modern building of Kempinski Hotel Corvinus stands between Miatyánk Street and Bécsi Street at the beginning of Deák Ferenc Square? The answer is World War II, which is when the street was hit by a bomb. As can be seen on the picture, the house on the corner of Miatyánk Street and Deák Ferenc Street collapsed, and neighbouring buildings sustained damages. This was without a doubt the least glorious part of my time travel adventures. During the years under socialism, where once residential houses and stores stood, the thoroughfare of the State Construction Company helped the building of the metro station. This meant that the streets were ridden with piles of gravel, and IFA's with huge platforms were stationed in the heart of downtown Budapest until the end of the 1970s. Later, an aboveground garage took its place until the construction of Kempinski Hotel Corvinus commenced in 1990.

illeti, a korszakot nem Massimo Dutti, a Chrisand Fur vagy Tommy Hilfiger, hanem a Röltex, a Május 1. Ruhagyár és a Fővárosi Tanács Mértékutáni Szabóságainak Divatszalonja jellemezte. Sosem hallott ezekről a vállalatokról és intézményekről? Maradjunk annyiban, hogy a Röltex divatban az, ami alkoholok terén a kevert.

2008–2018/ MÚLT, JELEN ÉS JÖVŐ EGYÜTT RAGYOG

Egy olyan korszakba visszaigrani, amikor már éltem, meglehetősen furcsa: mintha folyamatos *déjà vu*-je lenne az embernek. 2008 pontosan tíz éve volt, ez az év egy új fejezet kezdetét jelentette a környék életében, megszületett a főváros divatszakrálja, epicentruma, fő verőere, ahol a nemzetközi elit nehézsúlyú bajnokai koncentrálnak igen szűk területen. Mindezt négyéves restaurálás előzte meg, amely során az utca ikonikus házai valóságos újjászülettek. Ilyen a Deák Ferenc utca 23, egy ötemeletes saroképület, amelyet a Jugendstil mestereinek számító Révész-Kollár páros legnagyobb munkájaként tartanak számon. Bámulom a homlokzatot, ami a nyugat-európai Art Nouveau magyarországi hatásának ékes bizonyítéka, és megint *deja vu*-m támad: már láttam ezt a homlokzatot száz éve, és ez az élmény összeköt két pontot az idő két távoli szegletében.

If we talk about Kempinski, we have to mention another hotel as well: The Ritz-Carlton, Budapest. At the time, this infamous building did not merely accommodate guests, but notably also people predisposed to different ways of thinking; enemies of communism and from time-to-time even criminals. Fashion-wise, rather than Massimo Dutti, Chrisand Fur or Tommy Hilfiger, the era was characterized by stores like Röltex; the 1st of May Clothes Factory; and the Budapest Council Fashion Salon of Made-to-Measure Tailors and Dressmakers. Have you never heard of these stores or institutions? Let's just say that in terms of fashion, Röltex is the same as cheap gin for spirits.

2008–2018/ PAST, PRESENT AND FUTURE SHINE TOGETHER

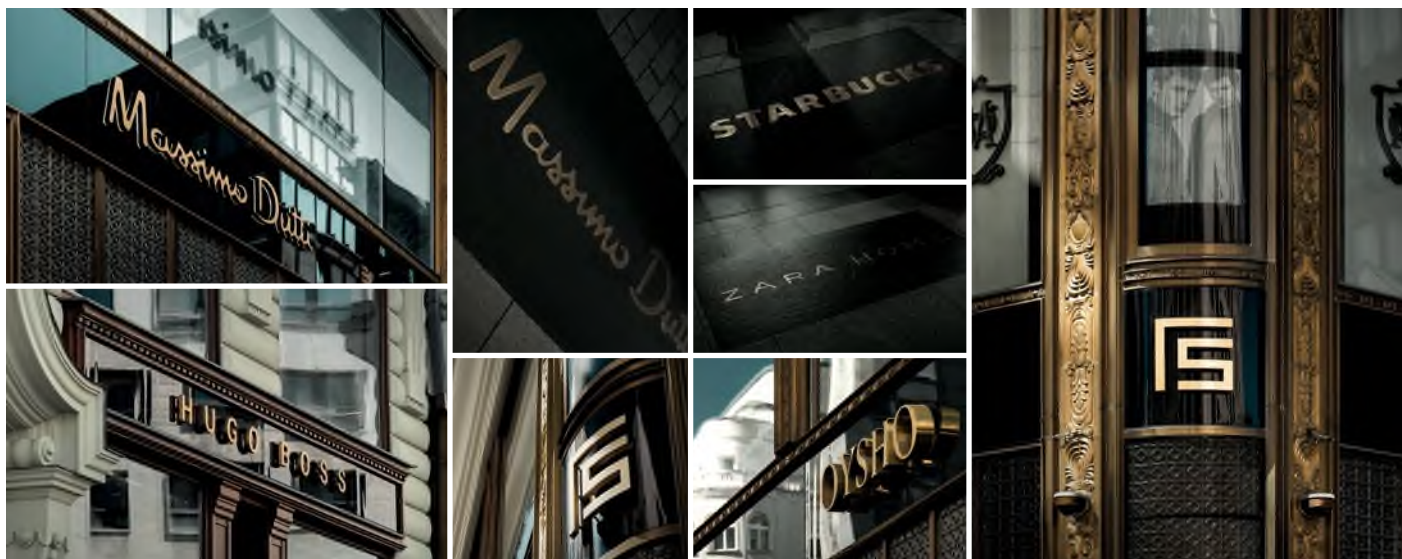
It felt rather strange to travel back to a time that I had already lived through, like a never-ending *déjà vu*. 2008 occurred exactly ten years prior to the present day, a year that marks the beginning of a new chapter in the life of the area; the fashion chakra, epicentre, and main artery of the city was born. Today, heavy-weight champions of the international elite flock to the relatively small area, where they congregate in large numbers. All of this was preceded by a four-year restoration period, launching a rebirth of the iconic buildings in the street. Among them is the house at 23 Deák Ferenc Street, a five-storey corner building that is thought to be the greatest work of the duo Révész and Kollár. I'm staring at the façade, which evidences the influence of Western-Europe's Art Nouveau on Hungary, and am overcome with a sense of *déjà vu* once again; I observed this very same façade a hundred years ago, an experience that connects two points of far corners in time.

ashion Street

„Deák utca, divat utca. Várhatóan az év végére elkészül Budapest belvárosában a Fashion Street, a Divat utca, amelyet mintegy 15 milliárd forintból alakítanak vissza. Az egész utca díszítéséhez 16 tonna rezet használtak. A tervezésben a Hild-Ybl Alapítvány művészettörténészei, restaurátorai is részt vettek.”

Népszabadság, 2007. január 24.

Aztán sétáljunk egy kicsit odébb, és pihenjünk meg egy pillanatra a 17-es szám előtt. Ez a hatemeletes bérház a Kollár és Kollár tervei alapján épült meg 1912-ben. Érdekesség, hogy ez az egykor kétemeletes ház a földszinten egy textilüzletnek adott helyet, a szocializmus éveit pedig már emlegetett Röltexnek volt itt egy üzlete. A felújítás során több tonna sárgarezet használtak fel, hogy autentikus hatást érjenek el, és az épület a régi fényében pompázzon.

2018 ÉS TOVÁBB

Ami Londonnak a Regent Street, Milánónak a Via Montenapoleone, az nekünk a Fashion Street, állapítom meg, miközben a Starbucks mellett elhaladva befordulok a Deák Ferenc utcába. Az elmúlt 229 évben sokadjára teszem meg ezt az utat, de nem tudom megenni. Az utca tizedik születésnapját ünnepli, vagyis immár egy évtizede ágyazódik bele a főváros történetének színes és gazdag szövetébe. A Fashion Street működtetői ötven évre kaptak bérleti jogot az ENSZ Világörökség részének számító utcában, vagyis lehet az sok-sok éve egy fehérneműgyár vagy épp a legcsillogóbb modern divatmárkák: még nagyon sokáig biztosan a divat lesz az, ami meghatározza ennek a ragyogó helynek a hangulatát.

Hogy tudok-e az időben előrefelé is haladni? Tudok. Jártam 2045-ben, hogy megnézzem, milyen lesz a 21. század közepének Fashion Streetje, azt viszont nem fogom elárulni, hogy mit láttam. Mit is mondhatnék még utam végére érve? Talán Patrick Geddes gondolatát venném kölcsön: „Egy város sohasem pusztán egy hely a térben, hanem egy dráma az időben!” ¹⁶

“Deák Street — Fashion Street. Fashion Street is expected to be finished by the end of the year in downtown Budapest; about 15 billion forints is spent on its ((re) construction 16 tons of brass are used to decorate the entire street. The art historians and restaurateurs of the Hild-Ybl Foundation are also involved in its conception.”

Népszabadság (Liberty of the People), 24 January 2017

Let's walk a little further and pause for second in front of number 17. This six-storey house was built in 1912, based on a design by Kollár and Kollár. Interestingly, the ground floor of the former two-storey building used to house a linen store. Later, in the socialist era, the previously mentioned Röltex had a shop here. In keeping with authenticity, several tons of brass was applied during its reconstruction, restoring the building to its former glory.

2018 AND ON

Fashion Street is Budapest's version of London's Regent Street and Milan's Via Montenapoleone — I came to this conclusion as I was passing by Starbucks and turned the corner to Deák Ferenc Street. I have walked this road many times in the last 229 years, and yet it never bores me. The street is celebrating its 10th anniversary; for a decade now it has been embedded in the colourful and rich fabric of the capital's history. The managers of Fashion Street have been granted a lease agreement for 50 years, and the street's architecture falls under UN World Heritage. And so, be it an underwear factory or the most celebrated international fashion labels; it is certain that fashion will dictate the mood of this dazzling street for a very long time.

Can I go ahead in time? Yes, I can. I've visited 2045 to see the Fashion Street of the mid-21st century — but I will not tell you what I have seen. How to conclude this journey? Perhaps I will borrow this thought from Patrick Geddes: “A city is more than a place in space, it is a drama in time.”

¹⁶

2018

KEDVENC VAPIANO ÉTELEID MÁR HÁZHOZSZÁLLÍTÁSSAL IS!

Rendeld meg előre és vedd
át **frissen az általad
választott időpontban,**
vagy kérd egyenesen
otthonodba!

vapiano.hu/rendeles

VAPIANO®

PASTA | PIZZA | BAR

L'APIAIN

PASTA | PIZZA | BAR

ROPOGÓS + VÉKONY + KÜLÖNLEGES = 100%-IG OLASZ
CRISPY + SLIM + SPECIAL = 100% ITALIAN

PIZZA *me*®

CHECK *me*
www.pizzame.hu

PIZZA SZELET BÁR
SLICE BAR

*Osztazz velünk
a kávészennvedélyben!*

FASHION STREET X. - FORMULA 1 MERCEDES-BENZ VIP PARTY

fotó photography Dömök Noel Szilveszter, Gregus Máté, Katona Tamás

A Fashion Street, a Mercedes-Benz és a Tommy Hilfiger jubileumi VIP-partija

„CELEBRATE GOOD TIMES, COME ON! IT'S A CELEBRATION!" A VILÁGHÍRŰ KOOL & THE GANG SLÁGERÉNÉL SEMMI SEM ÍRJA LE JOBBAN A TIZEDIK SZÜLETÉSNAPIJÁT ÜNNEPLŐ FASHION STREET KÖZÖS RENDEZVÉNYÉT A MERCEDES-BENZSEL ÉS A TOMMY HILFIGERREL. A GRANDIÓZUS ESTÉN HAZAI ÉS NEMZETKÖZI HÍRESSÉGEK, KÖZISMERT MÉDIASZEMÉLYISÉGEK, A FASHION STREET MUNKATÁRSAI ÉS JÓ BARÁTAI ÜNNEPELTÉK AZ ELMŰLT ÉVTIZEDET JÓTÉKONYSÁGGAL, VILÁGSZTÁROKKAL, RENGETEG PEZSGÓVEL ÉS TERMÉSZETESEN EGY HATALMAS SZÜLETÉSNAPI TORTÁVAL KARÖLTVE!

„CELEBRATE GOOD TIMES, COME ON! IT'S A CELEBRATION!" THE WORLD-KNOWN ANTHEM OF PARTYING BY KOOL & THE GANG DESCRIBES THIS AMAZING EVENT THE BEST, WHERE FASHION STREET, MERCEDES-BENZ AND TOMMY HILFIGER CELEBRATED THE STREET'S 10TH ANNIVERSARY. HUNGARIAN AND INTERNATIONAL CELEBRITIES, WORLDWIDE KNOWN SUPERSTARS AND FASHION STREET'S TEAM ALONG WITH A LOT OF FRIENDS CELEBRATED ON THIS GRANDIOSE AND MAGICAL NIGHT. CHARITY DONATIONS, PRECIOUS PRIZES, BREATHTAKING CARS AND ASTONISHING FASHION SHOWS ELEVATED THE MOOD – AND NO QUESTION THE PARTY WAS ACCOMPANIED WITH HEAPS OF CHAMPAGNE AND AN IMMENSE BIRTHDAY CAKE!

A Fashion Street kezd csordultig megtelni - a pezsgőspharak úgyszintén!

Az AMG GT Roadster készen áll a bevetésre!

DJ Mahogany, The Selectress & Bruce Marshall gondoskodtak a legjobb dallamokról!

A Mercedes-Benz tanulmányautója kigördült Fashion Streetre *The Mercedes-Benz Silver Arrow Hits Fashion Street*

— A Mercedes-Benz Silver Arrow Concept tanulmányautóban gyönyörködhetek a jubileumi ünnepség vendégei. Az autó a 2011-es Los Angeles-i Autószalonra készült és a mai napig futurisztikusan lenyűgöző. A tervezőket többek között a Star Trek, a Tron: Örökség és a Star Wars látványvilága is inspirálta az autó elkészítésekor.

— *The Mercedes-Benz Silver Arrow marvelled the audience during the event. The concept car was built for the 2011 Los Angeles Auto Show Design Challenge and is still futuristic and astonishing to this day. When creating the car, the design theme was influenced by some sci-fi movies as well, such as Star Trek, Tron: Legacy and Star Wars: Episode II – Attack of the Clones.*

A Mercedes-Benz, a Tommy Hilfiger és a Fashion Street közös fotófala a szelfizők kedvence volt

Egy sikeres befektetés: Ilias Manoukas, Head of Investment és Csipák Péter, a Fashion Street alapítója

A BTB Bank csapata is felhőtlenül szórakozott

Kertész Dániel, a Fashion Street ügyvezető igazgatója feleségével, Boross Hédiével

Egy leccet bőröndkerékkel indult barátság: Tillinger Zsófi, a magazin írószerkesztője és Ifj. Csipák Péter

Aki nélkül nem jöhetett volna létre az este: Göbl Johanna marketing koordinátor és férje, Podlovics Tamás

Berendi András és felesége, Ferencalmi Éva a Roland Dívatház képviseletében

Órök barátság a munkában is: Csipák Péter alapító és Kertész Dániel ügyvezető igazgató

Szépítő utazás egy szépségkirálynőtől: Kocsis Korinna és párja

Csipak Péter Édesanyjával és családjával

Az est szervezői is kiélvezhették munkájuk gyümölcsét
Hesz Tamás, Kozári Edina,
Csipak Péter, Berendi Szonja, Berendi András

Erney Béla színművész és felesége, dr. Balaton Dóra is stílusosan pózolt a fotófal előtt

Csillag Zsuzsi, a Fashion Streeten évekig állomásozó Sülé kötött ruha-márka alapítója partnerével

Szekeres Pál és lánya, Wolf Eszter

Horváth Gábor az Emiratek magyarországi igazgatója és partnere

Egy bajnoki anyó: Temesvári Andrea Gratulációk a győzelemért és jó mulatott családjával

Apa és fia: Csipak Péter és (II.) Csipak Péter a Fashion Street jubileumi díszkönyvével

Sütő Ágnes, Csávás Csilla,
Ráthonyi Andrea, Balogh Tiffani

Egy közelgő baba sem állhat
egy ilyen esemény útjába:
Kulcsár Edina szépségkirálynő
várandósan is elbűvölő

Stylist, műsorvezető és izig-vérig
díva: Lakatos Márk felelt az est
extravagáns divatbemutatójáért

Magazinunk modelljeinek
nem esett nehezére gyönyörűen
mutatni egy-egy képen

Újlaki Janka, id.Csipak Péter,
Csipakné Pásztor Júlia, ifj. Csipak Péter

A kezdetektől a magazin fényét emelik:
Viktor Taranenko menedzser és Oleg Borisuk
fotós, köztük Bráz Noémi divattervező

Christiane
és Ekkehard Philipp

Berendi András, Ferenchalmi Éva,
László Nikolett, Sütő Ágnes
és Sütő Zoltán

Szujó Zoltán és Harsányi Levente
kellően feltűzeltek a közönséget
a nagy show előtt

Jótekonysági tombolánkon
a Nemzetközi Gyermekmentő
Szolgálat lett gazdagabb több,
mint három millió forinttal

Látványfilmekből sem a divathetértől,
sem a táncműsorban nem volt hiány

Az éjszaka csúcspontja:
Lewis Hamilton Forma-1-es
világbajnok és Palvin Barbara
topmodell áthajtanak
a Fashion Street arany X-e alatt

„Tele vagyok energiával és imádom Budapestet a hangulata és az építészete miatt.”

„Im full of energy and I adore Budapest because of its great vibes and architecture.”

Lewis Hamilton

A tombola győztese dedikált ruhákat, magazint és az utca exkluzív jubileumi könyvét is átvehették

Barbi és Lewis is örömmel szelfizett a győztesekkel

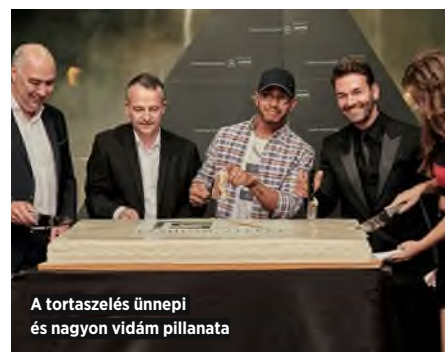
A szupercsapat: Berendi András, Lewis Hamilton, Jörg Schmidt, a Mercedes-Benz Hungária Kft. ügyvezető igazgatója, Palvin Barbara és Csipak Péter

— A hangulat az egekbe hágott, mikor Palvin Barbara és Lewis Hamilton áthajtottak a Fashion Street arany X-e alatt. A két világsztár köztudottan nagyon jó barátságban van, hírnevükkel pedig ezen az estén a jó ügyet is támogatták, mikor kiosztották a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat számára összeget felajánlók közt a tombolanyereményeket.

— *The party reached the highest excitement when Barbara Palvin and Lewis Hamilton drove under the great golden X of Fashion Street. The celebrities are known to be great friends and on this night they helped the greater cause with their fame: they gave the precious prizes to five of the donors to the International Children Saving Service.*

A tíz éves jubileumot ünneplő tortához jól állnak a Fashion Street formaruhái

A tortaszelés ünnepi és nagyon vidám pillanata

Csíz! Lukács Gabriella a Wonderland Show Company képviselésében, Cslpak Péterrel

Cslpak Péter és párja, Lovas Anna modell

Egy név, három generáció: Idősebb Cslpak Péter, Cslpak Péter és Ifj. Cslpak Péter

A Fashion Street csapata igazán tudja, hogy kell ünnepelni. Köszönjük, Mercedes-Benz és Tommi Hillfiger - és még több ilyen varázslatos születésnapot, Fashion Street!

A nagy tortavágás után kezdődhetett az éjszakai partibevetés

Deluxe
SHAKES

DEÁK FERENC TÉR 3. // OPEN: 11.30-23.00 // WWW.BAMBAMARHA.HU

COME & TRY BUDAPEST'S FAVORITE BURGERS!

Az új A-osztály Mercedes **me** szolgáltatásokkal

Egyéniség, akárcsak te.

Világ színvonalú technológia és design Magyarországról.

Egyedülállóan innovatív technológia, intuitív felhasználói élmény, lenyűgöző design és konnektivitás: az új A-osztály tökéletesen alkalmazkodik az egyéniségedhez, és mindig összeköt a világgal és a számodra fontos emberekkel.

www.mercedes-benz.hu/a-osztaly

szöveg *text by* **Tillinger Zsófi**

fotó *photography* **Oleg Borisuk**

fotó asszisztens *photography assistant* **Dömök Noel Szilveszter**

styling **Bognár Hajnalka, Varga Anita, Horváth Otto**

styling assistant **Dmitrij Gronik**

smink *make up artist* **Árpa Karolin**

smink asszisztens *make up artist assistant* **Balla Emese**

haj *hair stylist* **Pásztor László (BALMAIN Hair Couture)**

haj asszisztens *hair stylist assistant* **Svegél Gergő**

managing coordinator **Viktor Taranenko**

modell *model* **Palvin Barbara (Icon Model Management)**

helyszín *venue* **235 studio**

#REALBARBARAPALVIN

PALVIN BARBARA. A FORBES LEGKERESETEBB ÉS LEGTÖBBET KERESŐ MODELLEK LISTÁJÁN ÉVEK ÓTA AZ ELITBEN SZEREPEL, A MÉRVADÓ MODELS.COM A LEGBEFOLYÁSOSABBK KÖZÖTT TARTJA SZÁMON SZAKMÁJÁBAN. MÉG MINDIG CSAK 24 ÉVES, DE ESMÉNENYIEN MAGAS PÁLYÁN MOZOG: CÍMLAPOKRÓL, KAMPÁNYOKBÓL VAGY ÉPP A CANNES-I VÖRÖS SZŐNYEGRŐL IS JÓL ISMERJÜK, NEVÉT A LEGNAGYOBB FASHION BRANDEKKEL ÉS A DIVATVILÁG ISTENEIVEL EMLEGETIK EGYÜTT, KÖZBEN AZ INSTAGRAMON LASSAN MAGYARORSZÁGNYI RAJONGÓ KÖVETI. AZ ELMÚLT ESZTENDŐKBEN A SIKERES SZUPERMODELLBŐL MÉG MAGASABB STÁTUSZBA VÁLTOTT: ÖNMAGÁNÁL NAGYOBB ENTITÁS LETT, NAGYBETŰS IKON, ÉS KÖZBEN MÉGIS SIKERÜLT KÉT LÁBBAL A FÖLDÖN MARADNIA. EXKLUZÍV INTERJÚ PALVIN BARBARÁVAL HÍRNÉVRŐL, ÜNNEPRŐL, KUDARCOKRÓL, SIKERRŐL, A KINGSET ÉRŐ TERMÉSZETESSÉGRŐL ÉS A MÉG MINDIG NEM KŐBE VÉSETT JÖVŐRŐL.

BARBARA PALVIN. SHE HAS BEEN ONE OF FORBES' MOST SOUGHT-AFTER AND WELL-PAID MODELS FOR YEARS, AND THE INFLUENTIAL MODELS.COM CONSIDERS HER ONE AS OF THE MOST RENOWNED MODELS. AT ONLY 24 YEARS OLD, HER CAREER HAS ALREADY REACHED AMAZING HEIGHTS: WE SEE HER EVERYWHERE FROM COVER PHOTOS AND CAMPAIGNS TO THE RED CARPET OF CANNES, HER NAME IS MENTIONED ALONGSIDE THE BIGGEST FASHION BRANDS AND LEADERS OF THE FASHION WORLD, AND ON INSTAGRAM, SHE HAS ALMOST AS MANY FOLLOWERS AS THERE ARE CITIZENS OF HUNGARY. IN THE LAST FEW YEARS, SHE GREW FROM A SUCCESSFUL SUPERMODEL TO AN ENTITY BIGGER THAN HERSELF: A TRUE ICON. HOWEVER, SHE STILL STANDS WITH TWO FEET ON THE GROUND. WE WERE ABLE TO HOLD AN EXCLUSIVE INTERVIEW WITH BARBARA PALVIN HERSELF ABOUT FAME, CELEBRATIONS, FAILURES, SUCCESSES, THE VALUE OF AU NATUREL, AND THE FUTURE, WHICH HAS NOT YET SET IN STONE.

Overál / Overall: **Sentiments Couture** · Táska / Bag: **Furla** · Choker: **Dora Abodi** · Öv / Belt: **Dora Abodi** · Csizma / Boots: **Dora Abodi** · Karkötők / Bracelets: **Dora Abodi**

Egyáltalán nem vagyok meglepve, milyen körülmények között találkozom Barbival egy budapesti kávézóban: épp előző este ért haza egy francia divatgáláról, másnap hajnalban pedig már repül is tovább dolgozni New Yorkba. Amin viszont meglepődök, az a minden modorosságtól mentes természetesség, amit sugároz magából – és beszélgetésünk során nyilvánvalóvá válik számomra, hogy Barbi laza és kedves, girl-next-door hangulatú Instagram-imidzse nem egy ügyesen felépített marketingfogás része, hanem Barbi valóban ilyen. Is. Mert mindemellett magabiztos, felnőtt, munkájában elvitathatatlanul és világszínvonalúan profi, 24 éves korához képest félelmetesen érett – mindezt pedig úgy, hogy a világsztárság ellenére teljesen önmaga tudott maradni. De nem mindig volt ez így; két méregtelenítő smoothie-korty közt elmeséli, hogy sok időbe telt ennyire önazonosnak lenni.

„Régebben nehezen hangoltam össze a kifelé mutatott és a belül megélt éneket, de mára rájöttem, hogy csak akkor tudom élvezni a munkámat, ha önmagam vagyok. Ez viszont rendes kilengésekkel jár: egyszerre vagyok félnék és extrovertált, szégyenlős és magabiztos.”

Nem egy közösségi médiás felületen és interjúban beszélt arról is, hogy folyamatosan háborúban áll a testével – amit nehéz elhinni valakiről, aki épp a szépségéből tett szert világhírnévre. És arról a Barbiról sem, aki velem szemben ülve, smink nélkül, pollenallergiától csillogó szemekkel, egy sportosan bő pulcsiban és edzőcipőben is képes a maga sugárzó természetességével a fél utcát átragyogni, ami a legtöbb földi halandónak sokórás gondos előkészülettel sem igazán menne. Mikor a testével vívott háborúról kérdezem, épp a szakmával indokolja ezeket az elbizonytalanodásokat.

„Minél többen koncentrálnak a külsődre, te magad is annál inkább észreveszel minden nüansznyi hibát. Sohasem leszek százszázalékosan elégedett magammal: mindig lesznek zavaró apróságok, leginkább az alakomat illetően. Ha nem ez lenne a szakmám, nem jelentene gondot; de így oda kell figyelnem rá, mivel minden plusz kiló ordítani tud egy-egy fotóról. Sajnos olyan alkat vagyok, akinek folyamatosan kell figyelnie az alakjára; egy-egy kilengős időszakkal akár három hét alatt is teljesen fél tud borulni az, amit fél évig szép feszesre felépítettem. De szerencsére egyre jobban szeretem és elfogadom magam.”

Habár már elképesztően sok projekt áll mögötte, mióta 13 éves korában véletlenül az Icon Model Management az utcán felfedezte (majd azon nyomban egy francia L'Officiel címlappal be is robbant a köztudatba), még mindig úgy látja, hogy eddig sok mindenre nem állt készen.

„Már a Herkulesben is kaphattam volna nagyobb szerepet, de nem mertem; félttem, hogy még nem vagyok elég jó és csalódni fogok

I met Barbi in a café in Budapest, and I wasn't surprised by the circumstances: she arrived back from a fashion gala in France the night before, and the next morning, she would already be flying to New York for more work. What did surprise me was her natural aura – during our conversation, Barbi revealed herself as easy-going and nice. Her “girl next door” Instagram image is not part of a cleverly built PR stunt; this is the real Barbi. She is shockingly mature for her young age: her confidence, world class presence, and the professionalism she brings to her work are maintained all while she remains true to herself, despite her fame. However, this wasn't always the case; between sips of detox smoothie, she explains her path of finding her true self.

“In the past, it was difficult to harmonize the persona I showed the world and the person I was inside, but I realised that the only way to enjoy my work was to be myself. But that comes with its own controversies: I am timid and extroverted, shy and confident at the same time.”

Barbi talked about being at war with her body on many social media sites and also during interviews, which is difficult to believe coming from someone who has become world famous for her beauty. The Barbi that sat in front of me – without any make up on, eyes watery from her allergies, wearing a sporty, loose jumper and sneakers – still outshone the street with a natural glow; a feat that us regular mortals wouldn't be able to manage, not even with hours of careful preparations. But when I asked her about the war with her body, it became clear that the reasons for her insecurities come from her very profession.

“The more people pay attention to your looks, the more you notice every little imperfection. I will never be a hundred percent satisfied with myself: there will always be small things that bother me, mostly about my figure. If I didn't choose this profession, it wouldn't be an issue, but now I have to pay attention to it because every extra pound can look monumental on a photo. Unfortunately with my body type I really have to pay attention to my figure – taking it easy for only two or three weeks can already destroy the leanness I had been building for half a year before. But luckily, I'm managing to love and accept myself more and more.”

Although she has had an incredible number of projects since she was spontaneously discovered on the street by Icon Model Management (which landed her a global appearance on the cover of the French L'Officiel), she still believes that she isn't ready for many opportunities.

“I could have gotten a bigger role in Hercules, but I didn't dare to do it; I was afraid that I wasn't good enough yet, and would have ended up disappointing myself. So from September I'm going to learn acting in New York, where we will take a look at my accent as well as my acting

magamban. Ezért szeptembertől elvégzek egy színi kurzust New Yorkban, ahol a játékom mellett az akcentusomat is megnézzük. Általánosságban jellemző rám, hogy sok mindent nem vállalok el, mert félek, hogy nem sikerül.”

Amit viszont elvállal, azt úgy pörgeti, hogy egy egészséges propellergyárnak is becsületére válna: két kezemen sem tudom megszámolni, mennyi kampányfotózáson és divateseményen van túl az elmúlt időszakban – és fog az elkövetkezőben, ráadásul a világ minden táján. Pihen-e ez a mindenhová teleportáló, folyamatosan dolgozó lány valaha?

„Volt egy nagyobb pihenőm idén februártól ápriliséig; de bevalom, ez az első ilyen hosszú vakáció az elmúlt 12 évben. Az első két hónap laza otthonmaradással telt, utána pedig barátokkal utazgattunk Európában. De ennyi kellett csak, több szünetből beakadtam volna. Most újra benne vagyok a sűrűjében, viszont szerencsére a hosszú repülőutakat végig tudom aludni; inkább a hajnali kelések és a rövid, átszállásokkal megszakított utak fárasztanak. A mostani tempót általában két hónapig bírom; utána megint adok magamnak legalább pár nap pihenőt.”

Barbi a szakmában töltött elmúlt tizenkét évében olyan elhanyagolható apróságokat vitt véghez, mint nem egy és nem két Vogue-, L'Officiel-, Harper's Bazaar- és Joy-címlap, L'Oreal Paris-nagykövetség, Sports Illustrated év újonca-díj, GQ Portugal év modellje díj, Glamour Women of the Year - év modellje díjai, Armani, Nina Ricci, Lagerfeld és Calvin Klein parfümkampányai, vagy épp olyan világhírű márkák reklámarcájaként való szereplés, mint Chanel, Armani és Victoria's Secret – csak hogy néhányat említsünk. Egy ilyen elképesztő karrierben előfordulhatnak kudarcok is – amelyeket nehéz megélni, és még nehezebb utána a csúcson is igazinak maradni – de Barbinak még ez is sikerült.

“I don't think I could ever just lay back and be completely satisfied: as soon as I achieve something, I have a new goal.”

„Sosem hiszem, hogy hátradólnék és maximálisan elégedett lennék: amint elérek valamit, jön a következő cél.”

„Ez a szakma a kudarcokra épül: rengeteg nemre és csalódásra, melyek után elegendő kitartással végül nagy igenekeket kaphat az ember. Mindig a személyiség a legfontosabb: akármennyire is csapatmunka egy modell karrierje, egy fotózáson vagy eseményen nem az ügynököd áll ott, hanem te, ezért úgy érdemes kommunikálni, hogy szeressenek veled dolgozni a nap végén. Emellett jó emberismerőnek is kell lenni, mert csak így zárhatod ki a felszínes embereket. De azt mondják, én még mindig igazi maradtam. Engem nem szippantott be a divatvilág; egy igazi, kicsit fiús lány vagyok. Nagyon sok világsztáron azt látom, hogy az út folyamán

skills. It is one of my basic characteristics that I postpone things or don't accept job offers because I'm afraid of failure.”

But she accomplishes everything she undertakes with such a speed that it could be the envy of even the best race car: both hands are not enough to count the number of photo campaigns and fashion events she starred in during the last couple of months, and she will continue to do so internationally. Does this perpetually travelling and slightly workaholic girl ever rest?

“I had a bigger time off from February till April this year, but I have to admit, this was my first long vacation in 12 years. I spent the first two months relaxing at home, then I travelled around Europe with my friends. But it was what I needed; any more rest and I would have gone crazy. I'm in the middle of it all again, but luckily I can sleep during long flights; waking up at dawn and short trips with flight connections are far more tiring. I can usually handle this pace for two months, and then I allow myself at least a few days of rest.”

During the past 12 years Barbi spent in this profession, she has accomplished a few tiny and negligible career feats: not once but twice she has appeared on the cover of Vogue, and again on the covers of L'Officiel, Harper's Bazaar and Joy; she became the L'Oreal Paris ambassador; she has won the Rookie of the Year Award from Sports Illustrated, Model of the Year Award from GQ Portugal and Glamour Women of the Year; she has starred in the perfume campaigns of Armani, Nina Ricci, Lagerfeld and Calvin Klein; and also has become the face of world famous brands like Chanel, Armani and Victoria's Secret – to name only a few. Even with a career as amazing as this, failures can happen. These are certainly hard move on from, but the most difficult task is remaining true to yourself when you reached the top. Barbi has seemed to manage even that.

“This profession is built on failures – with many 'no's and disappointments, later, with enough determination, you may receive big 'yes's. Personality is always the most significant factor: the career of a model is undoubtedly a team effort, but it is you who stands alone during photo shoots or events, not the manager, therefore it is important to communicate in a way so, at the end of the day, people like working with you. You also have to be a good judge of character; it is the only way to shut out superficial people. People say that I still remain myself, real. I have not been swept up by the fashion world; I am a real, a bit boyish girl. I can see it in many

mintha elvesztették a normális élet fonalát: sokuk vágyik a természetességre, és azt hiszem, erre emlékeztetem őket azzal, amilyen vagyok.”

Szerencsére Barbi a szakmában leginkább fantasztikus barátságokkal és élményekkel lett gazdagabb.

„Három modellel lettem igazán jóban: Stella Maxwell, Alexina Grahammal és Soo Joo Parkkal – velük annyira, hogy néha napokig náluk lakom. De ezeken a barátságokon túl is rengeteg mindent szeretek ebben a szakmában: fantasztikusan érdekes emberekkel találkoztam, és sohasem gondoltam volna, hogy ennyi izgalmas helyre eljutok.”

És vajon mi más is lehetne a kedvenc helye valakinek, aki bejárta a fél világot, mint...

„Budapest. Itt élek, itt érzem otthon magam, ide húz a szívem. Ha megtalálom életem szerelmét, akkor esetleg elköltöznék máshová – mert akkor már hozzá húzna a szívem.”

De Palvin Barbi szíve közepén jelenleg egyetlen férfi lakik: az édesapja, és úgy tűnik, elég magas léceit kellene megugrania egy lehetséges trónbitorlóknak.

„Az első komoly kapcsolatomból végig nagyon fájdalmasan éltem meg, évekig nem jöttem ki belőle. Én egyszer voltam hősszerelmes, és úgy tűnik, nehezen regenerálódom. Habár közvetlen és nyitott vagyok az emberek felé, mégis nehezen bízok meg mélyen és igazán valakiben. Olyan embert szeretnék találni, akinél nem kérdőjelezem meg a bizalmat. Ami pedig a párkapcsolat dinamikáját illeti, olyan férfit keresek, akitől nem én vagyok több, hanem egymást építjük fel. Valakit, aki nem kiegészít, hanem motivál. Emellett borzasztóan fontos számomra a humorérzék és az, hogy tudjanak kezelni – például, ha durcás kedvemben vagyok, akkor csak neveszen rajtam egyet, hessegesse el és ne vegye komolyan.”

Mélyre menő beszélgetésünket nem is egy, hanem három kutyás videó szakítja félbe: Barbi és nővére, Anita ugyanis épp a napokban lett egy Sushi névre hallgató, kilenc hetes shiba kiskutya büszke gazdája – és remek látni, hogy nézhet akármilyen világmárka kampányanyagában azzal a csak rá jellemző, magabiztos érzéki-séggel átítatott tekintettel, mégis ugyanolyan lelkesedéssel tudja még a nyolcadik fotót is közelre zoomolni egy pöttöm kutyusról, mint más egyszerű, földi halandó. És két „nézd már, mennyire cuki!” közt a rá jellemző humorral beszúrja, hogy ezzel megtette az első lépést az anyaság felé. Természetesen az obligát „ajjistenem, de édes”-ek után rá kell kérdeznem, mi a helyzet a további lépésekkel, ami ezt a bizonyos anyaságot illeti.

„Én már készen állok a családra, és szeretnék fiatal anyuka lenni: jó lenne, ha harminc éves korom körül már elkezdődne a család-

world famous stars; it seems as though they lost the normal way of life: many of them desire naturalness and I believe I remind them of it.”

Fortunately, Barbi has gained fantastic friendships and experiences since her career began.

“I became really good friends with three models: Stella Maxwell, Alexina Graham and Soo Joo Park – so much so that sometimes I stay with them for days. Beyond these friendships, there are many other aspects to this profession that I love: I met incredibly interesting people and I never would have imagined traveling to so many exciting places.”

And what else could be the favourite place of some who has travelled around the world than...

“Budapest. I live here, I feel at home here, and my heart belongs here. If I found the love of my life, I would consider moving somewhere else – because my heart will belong to him then.”

But there is only one man in Barbi Palvin's heart at the moment: her father, and it seems that any usurper would have to live up to very high standards.

“The end of my first serious relationship was very difficult; it took me years to get over it. I was blindly in love only once and I found it difficult to recover. Although I am friendly and open with people, it is hard for me to truly and deeply trust others. I would like to find somebody who doesn't make me question trust. As for dynamics, I'm not looking for a man who makes me more: we should make each other better. I don't need somebody to complete me, but rather to motivate me. Other than that, I need somebody who can handle me – for example when I get gloomy, I want him to just laugh at me, brush it off and not take it seriously.”

Our deep conversation was interrupted by not one but three dog videos: a couple of days ago Barbi and her sister, Anita became the proud owners of a 9-week old Shiba Inu puppy called Sushi – and it was great to see that although she can glance at you with her characteristic look of confident sensuality from any world-famous brand's campaign, she still zooms in to countless pictures of her tiny puppy with the same enthusiasm as the rest of us. Between two 'look how cute's, she added with her characteristic humour that she had taken the first step towards motherhood by owning a dog. Naturally, after the compulsory 'oh my God's and 'so cute's, I had to ask about those next steps towards motherhood.

“I'm ready to have a family and I would like to be a young mother: it would be great if I could start a family when I'm about 30. Of course I cannot know beforehand how frightening would motherhood be, because naturally it is an enormous responsibility.”

Ruha / Dress: **Dora Abodi** · Choker: **Dora Abodi** · Fülbevaló / Earrings: **Dora Abodi**

lapítás. Persze nem tudhatom, hogy éles helyzetben mennyire ijednék meg az anyaságtól, mert természetesen nagy felelősséget jelent.”

A modellkarrierje által megismert Barbiban nemcsak ezek a divatvilág ragyogásától más irányba mutató vágyak a meglepőek, hanem nagyon tudatosan szabályozott offline életmódja és szokásai is.

„Laptopom hat éve, Facebook-profilom pedig öt éve nincs. Nagyon mérgező, mikor az ember a képernyő fényénél éjszaka álmatlanul várja, hogy visszaírjanak neki, vagy épp azt nézi, miért csekkolnak be ennyien egy eseményre, amire őt nem hívták. Próbálok mindettől elszigetelődni.”

Hamár közösségi médiánál tartunk, Barbi Instagram-profilja jelenleg 7,9 millió követőnél jár, és szinte biztos, hogy a magazin publikálásakor ez a szám már nyolcmillió fölé fog lépni.

„Mondanám, hogy ennyi figyelem hatalmas nyomás, de a nap végén nem az, mert tizedennyi követővel sem lennék másmilyen. Persze tudom, hogy egy-egy jól fényezett selfie több szívecskét hoz, mint a barátaimmal közös csoportképek – de ennél sokkal fontosabb az a felelősség, hogy mit kommunikál az ember ennyi követő felé. Szeretnék jó példával elől járni; egyelőre elsősorban azzal, hogy természetes maradtam és nagyon sok képen, posztomban éreztem, hogy nem kell teljes sminkben és szettben kikészítettnek lenni ahhoz, hogy az emberek szeressenek és elfogadjanak. A későbbiekben szeretnék ezzel komolyabban is foglalkozni: beszélni az önbizalomról és továbbadni mindazt, amit az elmúlt években megtanultam.”

Beszélgetésünk alatt először Barbi kicsit elszomorodik, mikor az online reakciókra gondol – mivel természetesen ilyen figyelem mellett nemcsak kedves és pozitív visszacsatolásokat kap egy szupermodell, hanem rosszindulatú megjegyzéseket is.

„Annyira örülnék, ha az emberek nem ítélnék ennyire. Nem ismernek, nem látnak bele az életembe. Ha csak egyszer is belegondolnának, hogy nekem ugyanúgy fáj egy-egy negatív vélemény, mint bárki másnak... és mindegyik rosszindulatú megjegyzés egyenként mar belém. Én is tudom magamról, hogy nem vagyok tökéletes, ezért annyira szeretném, ha levetkőznénk ezt a negatív mentalitást és megtanulnánk egymást támogatni, előre vinni – és nem csak magamról beszélünk: pozitív hozzáállással sokkal magasabb szinten lehetnénk mindenben.”

Nem sokáig időzünk el a Barbi számára érzékeny témán, és a fájó pillanatok helyett az ünneplésről kérdezem, valamint arról, van-e ideje ilyen hajtás és szigorúra vett életmód mellett elereszteni aranybarna haját.

These desires are surprising from Barbi, as they are far from the glam and fame of the fashion world: but even more surprising how consciously she manages her online and offline habits.

“I haven’t had a laptop for six years, and have been without a Facebook profile for five. Awaiting sleeplessly at night for an answer in the dim light of the computer screen, or thinking about why so many people check in to an event that you weren’t invited to, is very poisonous. I try to isolate myself from all of that.”

Talking about social media, Barbi’s Instagram profile has 7.9 million followers, but by the time this magazine is published, the number will almost certainly be over 8 million.

“I would say that this kind of attention is an enormous pressure, but at the end of the day I wouldn’t be any different with 8000 followers either. I know, of course, that a well-taken selfie brings more likes than a group picture with my friends, but what I communicate to so many followers is a far greater responsibility. I would like to give a good example, first and foremost, by remaining natural and showing in my pictures and posts that you don’t have to be well dressed and wear full make up to be loved and accepted. In the future, I would like to deal with this topic more seriously – to talk about self-confidence and share all that I have learned these past years.”

During our conversation, the thought of online reactions saddened Barbi more than once – because with this much attention, a supermodel receives many malicious comments along with the kind and supportive feedback.

“It would make me so happy if people weren’t so judgemental. They don’t know me, they can’t see into my life. If they could only know how even one negative opinion hurts me as much as anyone else... and how every single malicious comment strikes me. I know all too well that I’m not perfect, and I would love if we could rid ourselves of this negative way of thinking and learn to support and improve each other. I’m not talking only about myself: with a positive attitude we could achieve far more in everything.”

We did not linger on these sensitive topics, and instead of painful moments I asked her about celebrations and her opportunities to let her golden brown hair down with her busy and rather strict lifestyle.

“I always reward myself after finishing a big job. Last time when I arrived home from a 2-week Armani photoshoot, we had a feast with my family and later in the evening I went out with my friends. I really love my birthday as well, but I’m always moved to tears when showered with so much love, especially from my close circle of friends. It was very difficult to find them: I almost believed that I couldn’t trust anyone before we met, and to this day I’m truly grateful to my sister for introducing us. It is wonderful that, thanks to Anita,

„A nagy munkák után mindig is megjutalmaztam magam: legutóbb, mikor egy kéthetes Armani-fotózásról jöttem haza, hatalmas lakomát csaptunk a családdal, majd este buliztunk a barátokkal. A szülinapomat is nagyon szeretem, csak mindig a könnyekig érzékenyülök, mikor egyszerre ennyi szeretetet kapok, főleg a közeli baráti körömtől. Őket amúgy nagyon nehezen választottam meg: előtük már-már azt hittem, senkiben nem lehet megbízni, és a mai napig hálát adok a nővéremnek, hogy megismertem őket. Anitának hála csodálatos, hogy ilyen őszinte, egymást segítő baráti társaságom alakult ki végül Budapesten. Borzasztóan szeretem őket és azt, hogy rengeteg programot szervezünk együtt.”

Apropó, programok és hobbik: Barbi még a szabadidős tevékenységeiben is képes volt természetes maradni: nem hódol úgymond úri huncutságoknak, hanem teljesen e világi örömeiket élvez.

„Nagyon sokat olvasok, emellett imádom pecázni. A barátaimmal amikor csak tudunk, kiruccanunk nyaralni Barcelonába vagy épp Belgiumba, itthon pedig sokszor eljárunk szabadulószozába, és imádjuk az olyan kreativitást igénylő társasokat is, mint a Cluedo vagy a Catan. Igen, komolyodtam és benőtt a fejem lágya – de azért még mindig bennem él a szeleburdi kislány is.”

Hatalmas smoothie-jának lassan kiélvezett befejezésével látom, hogy közös időnk a végéhez közeledik, így az utolsó szó jogán még rákérdezek, vajon mi motivál valakit, aki kívülről úgy tűnik, szinte mindent elért már.

„Sosem hiszem, hogy hátradőlnek és maximálisan elégedett lennének: amint elérek valamit, jön a következő cél. Szerintem úgy szép élni, ha mindig van valami motiváló a szemünk előtt. A karrierem mellett szeretnék továbbra is részt venni olyan jótékonyági munkában, melyek nagyon közel állnak a szívemhez, és az ismertségemen keresztül nagyon fontos, a világban jelenleg is zajló globális problémákra hívják fel a figyelmet. Emellett a jövőben olyan interaktív és intellektuális munkára vágyom, amelyben jóval többet kell a kreativitásomat is használnom: harmincéves koromig szeretnék készen állni arra, hogy üzletasszony legyek. Mindig is jó voltam a számokban, érdekel a pénzügy, emellett a családi vállalkozásainkba is szeretnék több energiát fektetni. Nagyon élvezem a munkámat, de úgy érzem, még nem találtam meg azt, amit igazán szeretnék az életben.”

Sportos outfitjének és közvetlen lazaságának dacára Barbi végül vérbeli francia eleganciával taxit hív és távozik; sok minden van már mögötte, de hosszú út áll még előtte – minden értelemben. És hogy merre megy tovább? Az ég tudja csak, hogy Budapest, New York vagy épp a modellkedés után mit hoz számára a jövő – de az biztos, hogy akármit is választ az életben, Palvin Barbi megmarad annak a gyönyörű, őszinte és ízig-vérig igazi embernek, akinek megismertük.

I could finally have an honest and helpful circle of friends in Budapest. I love them terribly and the many adventures we have accomplished together.”

Regarding programs and hobbies, Barbi manages to remain natural even in her free time: she does not care for extravagances, and enjoys the simple pleasures of the real world.

“I read a lot and I love fishing. My friends and I take a trip to Barcelona or Belgium whenever we can. In Budapest we often go to escape rooms, and we love board games that require creativity, like Cluedo or Catan. Yes, I matured and grew up – but the tomboy I was as a child is still in me.”

As Barbi slowly finished the last drops of her enormous smoothie, I saw that our time was coming to an end. As a last question, I asked about her motivation as a model who seems to have achieved everything.

“I don't think I could ever just lay back and be completely satisfied: as soon as I achieve something, I have a new goal. I believe that life is good when we have something motivating in front of our eyes. Besides my career, I would like to continue to participate in the charity work that is close to my heart, and through my frame raise awareness to the global issues happening right now. In the future, I would like to do interactive and intellectual work where I have the chance to use my creativity more: I would like to be prepared to become a businesswoman by the time I'm thirty. I have always been good with numbers, I am interested in finance, and I would like to put more energy into our family businesses. I enjoy my work, but I feel that I haven't really found my calling in life yet.”

“I have not swept up by the fashion world: I am a real, a bit boyish girl.”

„Engem nem szippantott be a divatvilág; egy igazi, kicsit fiús lány vagyok”

Despite her sporty outfit and easy-going personality, she calls a taxi with an innate French elegance and leaves. There are many things behind her, but the road ahead is still long – in every sense. Where does she go from here? Only time will tell what the future holds for her after Budapest, New York, or her modelling career – but no matter what she chooses in life, she will certainly remain the beautiful, honest and truly real person as we know her today.

GISELE BUNDCHEN
Intimissimi, Spring/Summer 2018

intimissimi

Italian lingerie

H-D® MOTORCLOTHES®

NEW COLLECTION

This Summer

HARLEY-DAVIDSON AUTHORIZED RENTALS

Harley-Davidson® Budapest Fashion Store
1052 Budapest, Bécsi utca 6. | Tel: +36 20 412 9240
Email: info@harley.hu | www.harley.hu
Rental: rental@harley.hu TEL: +36 20 341 51 22

SUGARBIRD™

www.sugarbird.com

Coca-Cola

Trade-mark ®

Sugarbird™ is a registered a trade mark of Sugarbird K3, Registration No.: 194805

Miss Balaton
BEAUTY CONTEST

www.missbalaton.hu

A fashion advertisement featuring two women standing in front of a brick wall. Both women are wearing dark, quilted fur coats with a thick, shaggy collar. The woman on the left has her hair in a bun and is looking towards the woman on the right. The woman on the right also has her hair in a bun and is looking towards the camera. The lighting is soft, highlighting the texture of the fur and the brick wall. The overall mood is elegant and sophisticated.

**CHRISAND
FUR**

Bunda • Fur • Pelis

BE GLAMOROUS YEAR-ROUND WITH SIX MAGNIFICENT COSMETICS

szöveg text by Tillinger Zsófi

Hat pazar kozmetikum, mellyel egész évben garantált a ragyogás

AZ ÉVSZAKOK VÁLTAKOZÁSÁVAL NEM CSUPÁN AZ IDŐJÁRÁS MIATT CSERÉLŐDIK A RUHÁZATUNK: A TÉLI FEHÉRSÉGNEK, A TAVASZI FARÜGYEZÉSNEK, A NYÁRI VÍZPARTI ÁLMODOZÁSOKNAK ÉS AZ ŐSZI ARANYBARNA FALEVELEKNEK MÁS ÉS MÁS TESTÜNKÖN VISELT KOMMUNIKÁCIÓ ÁLL JÓL. EZZEL A HAT KOZMETIKAI TERMÉKKEL VISZONT BIZTOS LEHETSZ BENNE, HOGY AKÁRMIT IS VISELSZ, AZ ÉV ELSŐ NAPJÁTÓL AZ UTOLSÓIG UGYANÚGY FOGSZ TÜNDÖKÖLNI!

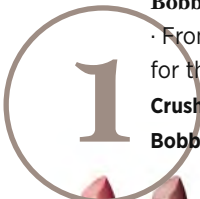
SEASONS CHANGE AND SO DO OUR CLOTHES, BUT NOT ONLY BECAUSE OF THE WEATHER: WINTER WHITENESS, BLOSSOMING TREES AT SPRINGTIME, SUMMER DAYDREAMING BY THE BEACH AND GOLDEN BROWN AUTUMN LEAVES CAN SERIOUSLY AFFECT OUR MOODS WHEN IT COMES TO OUTFITS. YOUR MOODS AND CLOTHES MAY CHANGE, BUT WITH THESE SIX COSMETIC QUALITY PRODUCTS, YOU CAN BE SURE THAT WHATEVER YOU WEAR, YOU WILL LOOK GLAMOROUS FROM THE FIRST DAY OF THE YEAR ALL THE WAY TO THE LAST.

· Tökéletesen puha és hidratált bőr a körte és frézia játékoságával
English Pear & Freesia testápoló 175ml, Jo Malone London / 20 900 forint
 · Perfectly soft and hydrated skin with the playfulness of pear and freesia
English Pear & Freesia Body Lotion 175 ml, Jo Malone London / 20 900 HUF

· A púder, amely nemcsak bronzosít, hanem minden hibát elrejt
Bronzing Powder púder, Bobbi Brown / 12 600,forint
 · powder that not only bronzes but also covers the smallest flaws
Bronze Powder, Bobbi Brown / 12 600 HUF

· Bájos rózsaszíntől az érzéki vöröségig a legszebb ajkakért
Crushed Lip Color ajkrúzsok, Bobbi Brown / 9100,forint
 · From lovely pink to sensual red for the most beautiful lips
Crushed Lip Color Lipsticks, Bobbi Brown / 9100 HUF

Így lehetsz tökéletes egy fotón: Három profi tipp Palvin Barbától

Ha valaki, Palvin Barbi biztosan tudja, hogyan lehet még egy hajnali négykor lótt képen is bámulatosan mutatni – úgyhogy megkértük címlapsztárunkat, adjon pár jó tanácsot szelfikezdőknek és haladóknak!

1 Ha van a közelben, állj egy ablak vagy valamilyen fehér anyag, például függöny mellé! A fehér szín kiemeli a szemfehérje és a fogak fehérségét.

2 Rengeteg múlik azon, hogy viseled a hajad egy-egy képen! Míg a kiengedett, hajdús képek legtöbbször keskenyítik az arcot és kedves, aranyos benyomást keltenek, addig a szorosan összefogott haj dögös és szexi hangulatot sugároz.

3 Álljon jól az állad! Sokan automatikusan behúzzuk az állunkat, és alulról nézünk a kamerába; pedig ha felemeljük a fejünket és előretoljuk az állunkat, sokkal jobban kijön az arcélünk V alakú, vonzó íve.

How to look perfect in a photo: Three professional tips from Barbara Palvin

If anybody, Barbi Palvin knows how to look amazing on a photo snapped anytime – even at four am. So, we asked our cover star to share some professional advice for both beginner and advanced selfie takers!

1 If there is a window or some white material, like a curtain around, stand next to it. The white colour will highlight your eyes and teeth.

2 A lot depends on your hairstyle. While wearing your hair loose makes your face appear thinner and creates a cute girlyimpression, a ponytail can give you a hot and sexy look.

3 Chin up and chin-chin! Many of us automatically press our chin down and look at the camera from below. But if we lift our heads and stick out our chins, the naturally beautiful V-shaped angles of our chin and face are accentuated.

4

· Egy relaxáló gyertya, mellyel százszor hatékonyabb lesz a beauty sleep

Peony & Blush Suede otthoni gyertya 200gr, Jo Malone London / 16 300 forint

· A relaxing candle that will make beauty sleep a hundred times more effective

Peony & Blush Suede Home Candle 200 gr, Jo Malone London / 16 300 HUF

5

· Hosszan tartó, mégis légiesen könnyű fedés
Skin Longwear Weightless alapozó, Bobbi Brown / 14 500 forint

· Long-lasting yet lightweight cover

Skin Longwear Weightless Primer, Bobbi Brown / 14 500 HUF

6

· Vágy, szabadság és természetesség – egyetlen illatba zárva

Wood Sage & Sea Salt parfüm 100ml, Jo Malone London / 36 000 forint

· Desire, freedom and nature – in a single fragrance

Wood Sage & Sea Salt Perfume 100 ml, Jo Malone London / 36 000 HUF

* A termékeket keresd a Fashion Street-i Bobbi Brown és Jo Malone üzletekben! Our products are available at Fashion Street Bobbi Brown and Jo Malone stores.

JOYFUL HOLIDAY OR HOLIDAY JOY?

szöveg *text by* Varga Bálint · illusztráció *illustration* Vincze Dóra

Örömnünnep, avagy az ünnep öröme

Ami engem illet, száz százalékgig meg vagyok győződve arról, hogy legalább két görög és három római történész és/vagy filozófus lamentált arról, hogy milyen rohanó világban élnek, amelyben semmire sem jut idejük. Rohanni kellett a szenátusba, a rabszolgapiac korán bezárt, egy rendes orgiát két nap alatt le kellett zavarniuk, a Via Appiát folyamatosan felújították, az Akropoliszon meg alig lehetett bejutni egy rendes színházi előadásra. Csak idő kérdése, hogy ezek a lamentációk felszínre kerülnek, és akkor végre nyugodtan hátradőlhetünk: ennyi. Csak azt csináljuk, amit eleink, i-re a pont, kalapra kabát, tolhatjuk hétköznapjainkat, ahogy szoktuk.

Csakhogy. Csakhogy lehetett akármilyen nagy a csődület a Via Appián, lehetett bármekkora a sor egy kiközösített hordószónok előtt, érkezhettek csudaszép núbiai leányok és legények a rabszolgapiacra, két dologra mindig volt idejük a görögöknek és a rómaiaknak. Az ünnepre és a gyászra. Tudjuk, hogy mindkettőt hajlamosak voltak túltolni, legalábbis a mi időérzetünk szerint, de e kettő cselekvéssor alapvető érzelmeket hivatott támogatni: az örömet és a bánatot. Azt mindannyian tudjuk, hogy a gyászév nem azért tart egy évig, mert könnyebb kimondani (gyásznolychónap, gyászkétév, csak a példa kedvéért), hanem mert ennyi idő kell ahhoz, hogy egy közeli szerettünk elvesztését és hiányát az év minden évszakaszában és minden egyes ünnepnapján megtapasztalhassuk, átélhessük. Ám az ünnep és az öröm összehangolásával már igencsak hadilábon állunk.

Nekem van mentségem rá, legalábbis magyarázatom. Kicsivel túl vagyok a negyvenen, így én abban a korban nőtem fel (szocializálódtam, mondhatni), amikor az ünnep, nos, az ünnep, az egy furcsa dolog volt. Volt, amit lehetett szabadon (karácsony), volt, amit lehetett nem szabadon (húsvét, pünkösd és nagyjából az összes egyéb vallási ünnep), volt, amit kellett, de azt sem szabadon

As for me, I can say with a hundred percent certainty, at least two Greek and three Roman historians and/or philosophers lamented the fast paced world that left them time for nothing. They had to rush to the Senate; the slave market closed early; they had to squeeze a proper orgy into only two days; the Via Appia was always under construction; and it was almost impossible to find a halfway decent play in the Acropolis. It is only a matter of time for such lamentations to surface, after which we can finally relax and lay back: that's it. We only act as our forebears: a dot on an I, a hat with a coat. And we can continue our everyday lives as we used to.

Still. Still, no matter how big commotion on Via Appia; or how many people crowded to listen to an outcast speaker; even when new Nubian lads and lasses with wondrous beauty arrived at the slave market; the Greeks and Romans always managed to make time for two things: to celebrate, and to grieve. We know that they had the tendency to overdo both – at least according to our perception of time – nevertheless, both celebration and grief are meant to support two basic emotions: joy and sorrow. We all know that 'the year of mourning' doesn't necessarily occur within the timespan of one year. A period of mourning might also last for only 8 months, or over two years. The phrase simply indicates the amount of time it takes to experience the loss of a close relative or loved one in every season and holiday of the year. Nevertheless, we don't seem to be able to harmonize celebrations and joy.

I have an excuse or at least an explanation. I'm in my early 40s, hence I was brought up (socialized, so to say) in an era where celebration was quite a strange notion. We were free to celebrate some festive occasions (Christmas); then there were other semi-compulsory occasions that we might celebrate (Easter, Pentecost and more or less any other religious holidays); in some cases we

(március 15.), és volt, amit akkor is kellett, ha tényleg nem akartuk (a leghosszabb lista: március 21., április 4., május 1., november 7.), meg persze volt, amit egyáltalán nem lehetett (október 23.). Csoda, ha az ember fia hadilábon áll az ünnepekkel, mindenféle ünnepekkel? Egész kicsi gyerekként nyakamban kisdobos- vagy úttörőnyakkendővel semmi mást nem értettem az ünnepekből, mint az iskolaszünetet, és néha még ez is aránytalanul nagy ár volt egy április 4-i ünnepség végigszenvedéséért. Ezek után a fenének volt kedve készülni a saját ünnepeire, még a karácsonyt is lezavartuk, tovább tartott a főzés, mint az evés maga, egyedül a fához ragaszkodtunk egészen február közepéig, és kész. Pont az hiányzott az ünnepből, ami a lényege.

Ünnep, ünneplés, ünnepelni valamit. Oly sok mindent lehet ünnepelni, mégis oly kevés ünnepet élünk meg igazán. Azt mondják, a karácsony a szeretet ünnepe. Én ezzel kapásból vitába szállnék, mert sokkal inkább a megkínzott gyomor és a lapos pénztárca ünnepe, mintsem az egymás iránt érzett szereteté. A születésnapok is nagyjából azzá soványodtak, hogy egymást alig elviselő rokonok és egymást alig ismerő barátok feszengenek, s még mindig az a fontos, hogy mit, hol és mennyiért eszünk. S ha ez nem lenne elég a bennünk kavargó zavaros képhez, akkor új trendként nagyjából mindent megünneplünk, ami az utunkba ér. Új meló, nagyobb fizetés, felállt a gyerek, eladtuk a házat, érik a szőlő – gyerekek, gyerekek, ezt meg kell ünnepelni.

Nem, nem kell. Simán lehet koccintani, az belefér, de a fejemben az ünnep egy fontos eseményhez kapcsolódik, éppen úgy, ahogy nem eszünk minden második hétvégén sült pisztrángot parmezános-bazsalikompos-szarvasgombás rózsakrumplival. Az ünnepnek fénye van, s minél többet rakjuk ki a szabad levegőre, annál hamarabb veszi el a fényét. A gyerek előbb-utóbb úgyis feláll, a házat csak eladjuk épeszű áron, az új munkahely meg szükségszerű változás, és ha egy nagy projektet időben befejezünk, csak a munkánkat végeztük, és még sorolhatnám. Ezzel a fene nagy ünnepléssel, bulizással (idegen szóval bulikázással) pont az ünnep megélésének lényege halványul el, s a végén nagyjából két csoportra lehet bontani az embereket. Az egyik csoportban vannak azok, akik végigünneplik az évet, a másikban meg azok a protestáns lelkiületű, szocialista neveltetésűek vannak, akik akkor sem tudnak ünnepelni rendesen, amikor tényleg kellene.

Az ünnepnek tehát két ellensége van: a kötelesség meg a hülyeség. S ha e kettőt ki tudtuk iktatni, még akkor is ott a rohanás kérdése. A megélés kérdése. Hogy lehetne ünnep a szó klasszikus értelmében, ha azt nézzük, mikor lesz vége? Vagy ha megfosztjuk magunkat attól, hogy megéljünk valamit? A nagy nyolcvanöt lett? Uramisten, és ebből hatvanat végigdolgozott. Leérettségizett a gyerek? Az elején nem úgy látszott, de összekapta magát. Húsz éve álltunk az anyakönyvvezető előtt? Vannak autók, amik a felét sem érik meg. Megszületett egy gyerek? Innentől kezdve minden évben köré gyűlünk, és együtt örülünk annak, hogy velünk van. Mondom mindezt magamnak is. Híres koszorús költőnk danol-

felt obliged to celebrate (15 March - a failed revolution in 1848); and then there were those occasions that we had to celebrate against our will (21 March, 4 April, 1 May, 7 November - important dates during that period); and of course, some celebrations were simply forbidden (23 October - another failed revolution, but against the communist regime in 1956). Is it really surprising if some of us are not so keen on holidays? Any holiday, for that matter? When I was a very small child, I'd carry around my scout drums (being a scout was a typical "occupation" for a child at that time) and wear the traditional scout tie around my neck, and all I really understood was that I didn't have to go to school during these holidays. Still, sometimes even that wasn't compensation enough for having to suffer through these celebrations. So who on Earth would bother with other holidays after this? Even on Christmas we just quickly went through the motions, because cooking took longer than eating and all we really insisted on was the tree. Till mid-February, that was it. T And the only thing missing from the event was its very essence.

Celebration. To celebrate something. We can celebrate so many events, and yet so rarely do we actually enjoy, or even truly experience them. It is said in Hungary that Christmas is the celebration of love. I would immediately argue that it is the celebration of tortured bellies and empty wallets, rather than of the love we feel for one another. Birthdays have also whittled down to gatherings of relatives that barely tolerate each other, and friends that have become more like strangers. A feast of being ill at ease together, and still the significant questions are what, where and for how much will we eat? As if this was not confusing enough already, the latest trend is to celebrate anything and everything that comes our way: a new job; better salary; sold the house; the child is finally walking; dinner is ready - come my children, we have to celebrate.

No, we don't have to. It's okay to propose a toast and have a drink, but just as we don't eat grilled trout with parmesan, basil and truffle potato roses every second weekend; for me, celebrations are mainly meant to connect us with important events. Celebrations and holidays have a glow to them, and the more we use them, the sooner they will lose that glow. Our children shall start walking sooner or later; we will manage to sell the house for a good price; a new job is a necessary change; if we finish a big project we only did our jobs; and I could go on. By celebrating every freaking thing with a huuuuuge parteeeeeay we let the essence of celebration fade away, and at the end of the day people can be more or less divided into two groups. One group comprises the people who celebrate all through the year, while in the other group there are those who have a protestant spirit, or were brought up in the socialist era, and therefore unable to properly celebrate - even when they should.

Hence, celebration has two enemies: duty and stupidity. And ven if we could get rid of those, we would still have to deal with the notion of rushing. The notion of experiencing. How can we celebrate in the original sense of the word, if we are waiting for it to end? Or if we rob ourselves from experiences? Grandma turned 85? Oh my

FLOWER

ta, hogy az ünnephez fel kell öltöztetni a lelket is, és ha a megfogalmazással meg az étósszal nem is tudok azonosulni (ez a lélek dolog, ez nekem zavaros), a jelentésével azonban igen. Nem elég néha meg-megállni, körbenézni, hogy mégis hol a fészkes fenében vagyunk, de el is kell ismerni a megtett utat és a körbenézés pillanatát. Én még azt sem ünneplem meg, amit kellene, így aztán alaposan ideges is leszek, ha minduntalan megállunk és nézegetünk, mert hajt a vér és a vágy: haladni. De a nagy haladásnak ritkán van jó vége, ha nem értékeljük – ha mást nem – a megtett utat. És azokat, akik velünk vannak.

Persze az is igaz, hogy mindenki másképpen ünnepel, de cserébe ez rögtön nem is igaz. Minden születésnap és minden karácsony és minden évforduló valahol ugyanolyan, és ez így helyes. Eszünk-iszunk-röhögcsélünk, és nem véletlen, hogy annyit pepecselünk a konyhában, mert ekként készülünk az ünnepre, még ha nem áll is szándékunkban. Vagy ha étterembe megyünk, vendégségbe, templomba vagy a vadvirágos rétre, akkor felöltözünk szépen, s nem feltétlenül azért, hogy „megadjuk a módját”, hanem mert ez is a folyamat része. Az ünnep folyamatának része, ahogy ünneplőként észben tartjuk, várjuk, készülünk rá meglepetéssel, főzéssel, ruhával és fodrásszal, ünnepltként meg csak csendben izgulunk és jókat mulatunk a kitalált meglepetésen, a leragadt piszkótán, az eltévedt csomagon, a lopott pillantásokon és az észrevétlennek szánt bölintásokon.

S ha megvannak az ünnepek, amik fontosak, amik számítanak, s azok is megvannak, akikkel ezeket tényleg és valóban meg akarjuk élni, akkor következik a legnehezebb rész: elengedni a gyepőt. Ha nekem nincs is igényem arra, hogy finomat főzzenek, kényeztessenek és a fülembe dudáljanak, szeretteimnek könnyen lehet, hogy igenis van. Mert az ünnep három összetevőből áll: magából az ünnepből, az ünneplőkből meg az ünnepléltől. Háromisme-

“It’s not enough to stop sometimes and look around; we must acknowledge the path behind us, and the moment we are in.”

„Nem elég néha meg-megállni és körbenézni, de el kell ismerni a megtett utat és a körbenézés pillanatát is.”

retes egyenlet, bármelyik darabja hiányzik, a végeredmény nem lehet helyes. Kevesen jutunk el egyedül magas csúcsokra, és nincs annál vacakabb, mint egyedül ott lenni. A személyes menünkben (még) nincs ünnep gomb, s addig jó, amíg készülünk rá, várjuk, aztán együtt vagyunk azokkal, akik ebben segítettek és akikkel meg akarjuk osztani örömünket (a kettő nem feltétlenül ugyanaz) meg a tortánkat (megértem, ha valaki vonakodik), hogy aztán újult erővel haladjunk előre, most a változatosság kedvéért a másikat segítve, hogy aztán ismét ránk kerüljön a sor. S legyen az élet, ha nem is a maga teljességében örömmel, de ott legyen benne a helye az ünnepek örömeinek. ⑥

God, she worked for sixty years. The children finished high school? It didn't seem possible at first, but at the end they pulled themselves together. Has it really been 20 years since we stood in front of the altar? There are cars that don't last for half that time. Our first child was born? From now on every year we gather around her and celebrate together that she is with us.

I say this to myself as well as to others. A famous Hungarian poet once said that to celebrate, we must dress up our souls as well. And even if I cannot identify with the phrasing and the ethos (this soul thing is confusing to me), with its meaning I most certainly can. It is not enough to stop sometimes, and look around in order to determine where the hell it is that we are; we must also acknowledge the path behind us, and the moment we are in. As for me, I wouldn't even celebrate the holidays that we must. Thus, I become thoroughly annoyed when we stop at every turn to have a look around, because our blood and desire impels us to move. But rarely does this constant movement lead to happiness if we don't at least appreciate the path behind and the people who surround us.

Of course it is also true that everybody celebrates differently; on the other hand it is simultaneously untrue. Every birthday and every Christmas and every anniversary is somehow the same; that is how it should be. We eat, we drink, we laugh, and it is not a coincidence that we putter in the kitchen so much; that is how we prepare for celebrations even if we don't want to. Whether we go to a restaurant, a friend's place, a church or a meadow with wildflowers; we dress up not necessarily to elevate the occasion, nor to show up, but because it is part of the process. It is part of the celebration that as celebrators we keep everything in mind: we wait, prepare surprises, cook, dress up and do our hair. As the celebrated, we just quietly and nervously wait, enjoy the surprises, laugh at the slightly burnt sponge cake, the lost present, stolen glances and nods that we were not meant to see.

And when we do have celebrations that truly matter, as well as the people with whom we really wish to experience them, there comes the hardest part: to let go of the reins. Even if I have no desire to cook something delicious, to be pampered and to party, the people who love me just might. Because celebrations have three components: the celebration itself, the celebrators and the celebrated. It is an equation with three known variables; if one is missing the result cannot be correct. Not many of us can reach high peaks on our own, and there is nothing worse than to be there alone. Among our personal apps, there isn't (yet) a celebration icon. It will be good as long as we prepare and wait for it. Then we are together with those who helped us, and those with whom we wish to share our joy (the two are not necessarily compatible) and cake with (I understand if some of us are reluctant). Afterwards we can move forward with renewed energy by helping others for a change, so that eventually, it can be our turn again. And thus, life can be as such; even if not completely a joyful holiday, still filled with holiday joy. ⑥

LE GRAM

fotó *photography* **Trunkó Bálint**

styling **Glaser Mária**

set design **Varga Magdolna (PropClub)**

smink *make up artist* **Magyar Eszter**

haj *hair stylist* **Bozó Csongor**

díszlettervező *set designer* **Varga Magdolna (PropClub)**

berendező *set decorator* **Nagyváradi Mercédesz (PropClub)**

modellek *models* **Mara (Roster), Szabolcs (Visage), Dániel (Visage)**

EGY NŐ ÉS KÉT FÉRFI AZ ÉLET ÖRÖK HOTELSZOBÁJÁBAN. KEDD VAN. VAGY TALÁN SZOMBAT. A LEMEZJÁTSZÓN EGY SERGE GAINSBURG-BAKELIT RECSEG, A DEÁK TÉR EGY DARAB PÁRIZS, KÁVÉ KESERŰN, EGY LEHELETNYI AMARETTÓVAL, REGGELIRE CSAKIS PEZSGŐ, MEG EGYÉBKÉNT IS: SZERELEMBEN ÉS HÁBORÚBAN MINDENT SZABAD. KORD ÉS PUPLIN. FÜSTKARIKÁKKAL METSZETT BAJSZOK. LÁNG NÉLKÜLI TORTÁK ÉS VISZONYOK EGY MEGNYERHETETLEN PINGPONGMECCSEN. A NAGYDÍJ PERSZE MINDIG A NŐ, DE VAJON KI EMELI A MAGASBA? ÉS EGY NAGYON FONTOS TANÁCS A VÉGÉRE: VALAKI EGYSZER AZT MONDTA, HOGY NINCS VESZÉLYESEBB EGY NŐNÉL, AKI FOGMOSÁS KÖZBEN A SEMMIBE NÉZ, ÉS NEM TUDJA, MIT AKAR.

A WOMAN AND TWO MEN IN THE ETERNAL HOTEL SUITE OF LIFE. IT'S TUESDAY. OR MAYBE SATURDAY. A SERGE GAINSBURG RECORD IS RASPING ON THE GRAMOPHONE, THE DEÁK SQUARE IS A PIECE OF PARIS, COFFEE ALWAYS SERVED BITTER WITH A TOUCH OF AMARETTO, CHAMPAGNE ALONE FOR BREAKFAST, AND ANYWAYS: ALL IS FAIR IN LOVE AND WAR. CORDUROY AND POPLIN. MOUSTACHES CARVED BY SMOKE RINGS. FLAMELESS CAKES AND LIAISONS DURING AN UNWINNABLE TABLE TENNIS MATCH. OF COURSE, THE GRAND PRIX IS ALWAYS THE WOMAN; BUT WHO WILL HOIST THE TROPHY? OH, AND ONE LAST PIECE OF ADVICE: SOMEONE ONCE SAID THERE IS NOTHING MORE DANGEROUS THAN A WOMAN WHO IS BRUSHING HER TEETH AND STARING INTO VOID WITH NO IDEA WHAT SHE WANTS.

Hora / Meljaro / Bra - **Oysho** / Zola nardog / Green bozozers - **Massimo Dutti** / Pizucci / Slippers - **Oysho** / Saka / Bog - **Pura**
Szabl / Piva polo / Esprit - **Lacoste** / Orferynrdog / Pinks suit - **Massimo Dutti** / Cini / Shoe - **Nike**
Duel / Piva polo / Tzarte - **Lacoste** / Orferynrdog / Pinks suit - **Massimo Dutti** / Cini / Shoe - **Nike**
Vrirdodol / Bouquet - **Arturo** / Benerazde / Decorator - **Przycki**

Mara / Fekete melltartó / Black bra: **Intimissimi** · Ruha / Dress: **Oysho**
Harisnya / Stockings: **Intimissimi** · Táská / Bag: **Furla**
Szabi / Zakó / Jacket: **Massimo Dutti** · Poló / T-shirt: **Nike** · Futó nadrág / Trousers: **Under Armour**
Dani / Poló / T-shirt: **Under Armour** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

Szabi / Poló / T-shirt: **Under Armour** · Dzségi / Jacket: **Nike**

Rövidnadrág / Shorts: **Nike** · Cipő / Shoes: **Lloyd**

Mara / Melltartó / Bra: **Oysho** · Top: **Massimo Dutti**

Nadrág / Trousers: **Massimo Dutti** · Cipő / Shoes: **Lloyd**

Dani / Zakó / Jacket: **Massimo Dutti** · Piké poló / T-shirt: **Lacoste**

Rövidnadrág / Shorts: **Nike** · Cipő / Shoes: **Lloyd**

Tálca, párnahuzat, ágyltakaró / Tray, pillow case, bedspread: **Zara Home**

Pezsgő / Champagne: **Kreinbacher** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

Dani / Baseball sapka / Baseball cap: **Lacoste** · Píké poló / T-shirt: **Lacoste**

Rövidnadrág / Shorts: **Nike** · Futónadrág / Trousers: **Under Armour** · Cipő / Shoes: **Lloyd**

Mara / Ruha / Dress: **Massimo Dutti** · Táská / Bag: **Furla** · Cipő / Shoes: **Lloyd**

Szabi / Píké poló / T-shirt: **Lacoste** · Rövidnadrág / Shorts: **Nike** · Futónadrág / Trousers: **Under Armour**

Zöld poharak, kancsó, kerámiafogantyús tálca, cukortartó / Green glasses, jugs, ceramic handles, sugar sticks: **Zara Home**

Pezsgő, pezsgőspoharak / Champagne, champagne bottles: **Kreinbacher**

Virágcsokor / Bouquet: **Arioso** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

Dani / Zakó / Jacket: **Massimo Dutti**

Mara / Melltartó / Bra: **Oysho** · Blúz / Blouse: **Oysho** · Szoknya / Skirt: **Lacoste**

Torta / Cake: **Nándori Cukrászda** · Berendezés / Decoration: **PropClub**

Mara / Top: **Under Armour** · Kimonó / Kimono: **Oysho**

Nadrág / Trousers: **Massimo Dutti** · Cipő / Shoes: **Lloyd**

Dani / Baseball sapka / Baseball cap: **Lacoste** · Píké poló / T-shirt: **Lacoste**

Nadrág / Trousers: **Massimo Dutti** · Futónadrág / Trousers: **Under Armour**

Szabi / Baseball sapka / Baseball cap: **Lacoste** · Píké poló / T-shirt: **Lacoste**

Nadrág / Trousers: **Massimo Dutti** · Futónadrág / Trousers: **Under Armour**

Berendezés / Decoration: **PropClub**

PROPCLUB

Creating Worlds

Látványtervezés Production design

Berendezés Set decoration

Kellékek Props

Rendezvényekre,
fotózásokra,
filmforgatásokra. For events,
Photo shoots,
Film shoots.

Magánszemélyeknek
és cégeknek. For private and
Corporate clients.

Profi csapat,
20 évnyi tapasztalat. Professional team,
20 years of experience.

www.propclub.hu

www.propsbudapest.com

VALUTA VÉTEL-ELADÁS

KEDVEZŐ ÁRFOLYAM

NÁLUNK TÖBBET KAPSZ!

üzletlista SHOPPING LIST

BAMBA MARHA

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc tér 3.
mindennap / every day: 11:30 – 23:00
bambamarha.hu

CHRISAND FUR

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 70 318 4324
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 20:00
chrisandfur.com

COS

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
Opening Soon!
cosstores.com

EXCLUSIVE CHANGE

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák tér 3.
hétfő – szombat / monday – saturday: 9:00 – 21:00
vasárnap / Sunday: 9:00 – 18:00

FURLA

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 23.
+36 1 328 0851
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 20:00
vasárnap / sunday: 11:00 – 19:00
furla.com

HUGO BOSS

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 15.
+36 30 992 5901
hétfő – csütörtök / monday – thursday: 10:00 – 19:00
péntek – szombat / friday – saturday: 10:00 – 20:00
vasárnap / sunday: 10:00 – 18:00
roland.hu

INTIMISSIMI

Fashion Street, 1054 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 30 437 0060
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 21:00
intimissimi.com

KFC

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc tér 3.
+36 70 682 1833
mindennap / every day: 10:00 – 24:00
kfc.hu

LACOSTE

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 20 259 3809 | +36 1 266 9792
hétfő – szerda / monday – wednesday: 10:00 – 20:00
csütörtök – szombat / thursday – saturday: 10:00 – 22:00
lacoste.com

LLOYD

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 1 429 0101
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 9:00
vasárnap / sunday: 10:00 – 17:00
lloyd.de

MASSIMO DUTTI

Fashion Street, 1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 501 2030
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 21:00
vasárnap / sunday: 11:00 – 20:00
massimodutti.com

NIKE

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 70 881 9463
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 21:00
nike.com

OFFICE SHOES

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 30 526 7458
hétfő – szerda / monday – wednesday: 10:00 – 21:00
csütörtök – szombat / thursday – saturday: 10:00 – 22:00
vasárnap / sunday: 10:00 – 20:00
ceshoes.hu/cipobolt-o-ce-shoes-fashion-street

OYSHO

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 1 580 2313
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 21:00
vasárnap / sunday: 11:00 – 20:00
oysho.com

PIZZAME

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák tér 3.
+36 1 266 0377
mindennap / every day: 10:00 – 24:00
facebook.com/pizzamefashionstreet

REEBOK

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 30 352 2966
mindennap / every day: 10:00 – 20:00
reebok.com

STARBUCKS

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 23.
+36 70 682 1908
vasárnap – szerda / sunday – wednesday:
07:00 – 22:00 csütörtök – szombat / thursday – saturday: 07:00 – 23:00
starbucks.hu

TOMMY HILFIGER

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 15.
+36 30 676 9458
hétfő – csütörtök / monday – thursday: 10:00 – 19:00
péntek – szombat / friday – saturday: 10:00 – 20:00
vasárnap / sunday: 10:00 – 18:00
roland.hu

UNDER ARMOUR

Fashion Street, 1052 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 30 352 2966
mindennap / every day: 10:00 – 20:00
underarmour.com

VAPIANO

Fashion Street, 1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 411 0864
vasárnap – csütörtök / sunday – thursday: 11:00 – 23:00
péntek – szombat / friday – saturday: 11:00 – 24:00
vapiano.hu

ZARA HOME

Fashion Street, 1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 580 2356
hétfő – szombat / monday – saturday: 10:00 – 21:00
vasárnap / sunday: 11:00 – 20:00
zarahome.com

TOMMY
JEANS

TOMMY HILFIGER

X